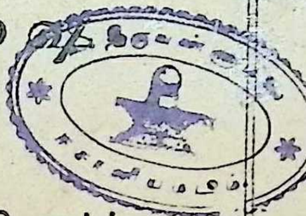
வேதாந்த பரிபாஷை

சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு.

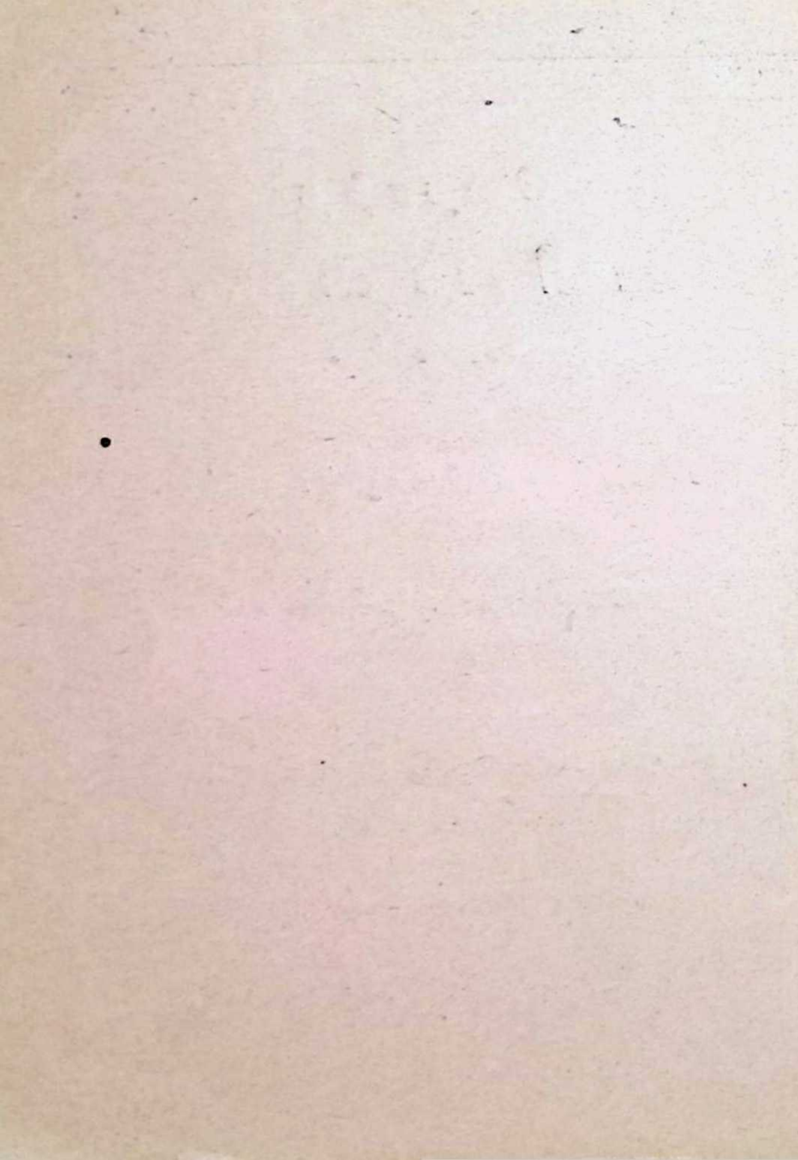
இதுவரைக்கும் தமிழில் வாராதது.

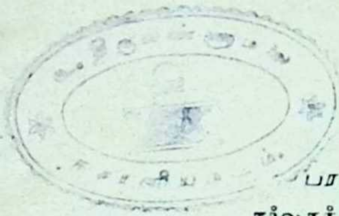
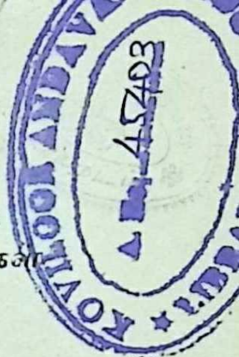
கோ - வடிவேலு செட்டியார்.

நாப்பர் விலை அணா 10. காலிக்கோ விலை அணா 12.

KAMALANAYAGI PRESS, VEPERY.

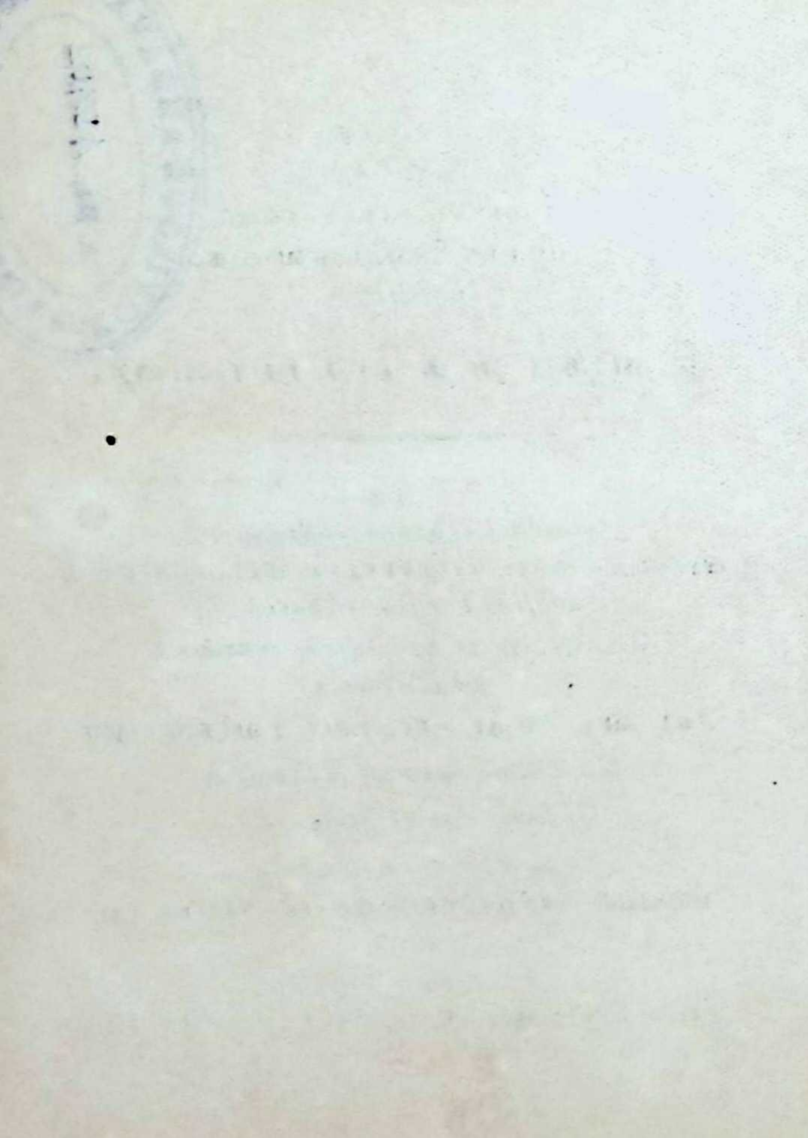
ஓம்
தத்சத்
பரப்ரஹ்மணே நம:.
சர்வதந்திர சுதந்திரரென்னும்
தர்மராஜதீக்ஷித சுவாமிகளா
அருளிச்செய்த

வேதாந்த பரிபாஷை.

இது
நன்னிலந்தாலுக்கா, விஷ்ணுபுரம்
பிரஹ்மஸ்ரீ. வி. ச. இராமச்சந்திரசாஸ்திரியாரவர்களால்
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,
சென்னை, இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
கோ. வடிவேலு செட்டியா ரவர்களாலும்
ம. சண்முக முதலியா ரவர்களாலும்
செவ்விய நடையி லெழுதப்பட்டு,

சென்னை, திருவல்லிக்கேணி,
கமர்ஷியல் அச்சியந்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1907.

ராப்பர் விலை அணா 10. காலிக்கோ விலை அணா 12.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை		திருத்தம்.
31	10	மாதி	...	தர்மாதி
32	14	தாரணம்	...	உதாரணம்
36	19	நீர்விகல்ப	...	நிர்விகல்ப
40	13	நில	...	நீல
ஷை	2	வெறு	...	வேறு
42	23	சார	...	விசார
43	14	தேமா	...	தமோ
45	16	யுடையனவா	...	யுடையனவா)
55	6	யனம்	...	யனவும்
57	15	யென்று	...	யென்றும்
67	12	மாகின்றமையின்	...	மாகாமையின்
78	6	பாதார்த்த	...	பதார்த்த
87	4	ஆண்டு	...	யாண்டு
ஷை	22	பட்டன	..	பட்டது
90	23	(உ)	...	(க)
94	22	வைகத்தாய	...	வைகயான
98	2-3-6	அபிகிதாகா நுபபத்தி	...	அபிஹிதா நுபபத்தி
109	10	னத்ம	...	மான
ஷை	11	ராரிம்	..	ரியராம்
110	7	ரகமா	...	ரகமா
121	21	முக்கு	...	மூக்கு
122	11	முன்ருக	...	மூன்ருக
124	27	(டைபி	...	(பையி)
125	9	யின்று	...	யினின்று
153	7	ஆாதி	...	அாதி
ஷை	14	மிண்டும்	...	மீண்டும்
164	19	கட்ட	...	கெட்ட

ஓம்

தத்ஸத்

பரப்ரஹ்மணே நம:.

முகவுரை.

நித்திய முக்த நித்திய புத்த நித்தியானந்த வடிவ பரப்ரஹ்மத்தை அநாதிகற்பித அவித்தியோபாதி யுடையவராய ஜீவர்கள் அவ்வுபாதியினின்றும் நீங்கி யடைந் தேகவடிவாய் விளங்குதற்பொருட்டுப் பரம்பரையாகவும் சாக்ஷாத்தாகவும் சாதனமாயுள்ள கர்மம், பக்தி, ஞானங்களை விளக்கமுறக் கூறும் நூல்கள், சுருதி ஸ்மிருதி, புராண, இதிஹாசங்களும், அவற்றிற்கு மாறின்றிய பிறவுமாம். அந்நூற்களி னுண்மைப்பொருளை ஐயந்திரிபின்றி யறிதற்குப் பரமசாதனமாயுள்ளவை தர்க்கமும் இலக்கணமுமாம். தர்க்கவுணர்ச்சியும் இலக்கண வுணர்ச்சியுமின்றிச் சாஸ்திரங்களினுண்மைப் பொருளை யறியப்புகுதல் குன்றுமுட்டிய குரீஇபோலாமென்பது மிகு பிரசித்தம். சாஸ்திரத்தினுண்மைப்பொருளை யறிதற்குத் தர்க்கமும் இலக்கணமும் பேருபகாரமா யிருத்தல்பற்றியன்றே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார்

“எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.”

என்றருளிச்செய்தனர்.

தருக்கநூ லுணர்ச்சி இலக்கணநூ லுணர்ச்சி இல்லாதார்க்குச் சித்திக்காதென்பது

“ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு”

என்றருளிய வாற்றா னன்குவிளங்கும்.

இதனால் இலக்கணநூ லுணர்ச்சியுந் தருக்கநூ லுணர்ச்சியும் சாஸ்திரங்களின் உண்மைப்பொரு ளுணர்ச்சிக்குப் பரமசாதனமா யுள்ளனவென்பது நன்கு விளங்கியவாறாயிற்று.

தமிழ்ப்பாஷையில் இலக்கணநூல் பல விருப்பதுபோன்று தரு
க்க நூல்கள் பல வில்லை யென்பது குன்றின்மேலிட்ட விளக்காம்.
அங்ஙனமிருப்பினும், சர்வ துக்க நிவிர்த்திக்கும் பரமாநந்தப்பிராப்
திக்கும் சமையலுக்குத் தீப்போல சாக்ஷாத்சாதனமாயுள்ள தத்துவ
ஞானத்தைப் பயப்பிக்கும் வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் தர்க்கவாயிலாகப்
பெரிதுமில்லையென்பது தமிழ்மக்க ளியாவரும் அறிந்த தொன்
றேயாம். அக்குறை நீர்ப்பான் கருதி இக்காலத்துத் தர்க்கசகிதமா
யுள்ள அரிய பெரிய வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் தேவபாஷை யென்று
மேன்மக்களாற் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் சம்ஸ்கிருத பாஷையி
லின்றும் மொழிபெயர்த் தச்சிடப்பட்டு வருகின்றன வென்பது சித்
தாந்த •பிந்து முதலியன வெளிப்பட்டிருப்பதனா லறிதற்பாற்றும்.
அங்ஙனம் மொழிபெயர்த் தச்சிடப்பட்டுவரும் நூல்களில் வேதாந்த
பரிபாஷை யென்பது மொன்றும். வாதிகளின் விவாதத்தாலுண்டான
சம்சயமாகிய பிரதிபந்தகமிருப்பதால் மந்தஜிஞ்ஞாசுகட்குத் தத்துவ
மசியாதிமகாவாக்கியங்களால்நிர்விகற்பமான ஆத்மசாக்ஷாத்காரமுண்
டாகாமையின்அவர்கட்குவிசாரம்அத்தியாவசியகமாய்வேண்டற்பால
தாம். விசாரத்தாலோ சம்சயமின்றி அஞ்ஞானநிவிர்த்தி யுண்டாகும்
வாயிலாக ஆத்ம சாக்ஷாத்காரம் சித்திக்கின்றது. விசாரம் தர்க்க
வடிவமாயிருப்பதால் அது மந்தஜிஞ்ஞாசுக்கட்கு இன்றியமையாது
வேண்டப்படுவ தொன்றாயிருப்பது பற்றி இந்நூல் வேதாந்த விசார
வடிவமாகிய பிரஹ்ம சூத்திரம் அதன் (சங்கர) பாஷியம், வார்த்திக
முதலிய கிரந்தங்களில் விசாரியமான பிரஹ்மத்தி னிலக்கணமும்,
பிரமாணமும், ஆத்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்கு (நேர்) சாதனமான தத்
துவ ஞானமும், அதற்குச் சாதனமான சிரவணாதிகளும், அவற்றிற்
குச் சாதனமான அநுபந்த சதுஷ்டயமும் செவ்வனே நிருபிக்கப்பட்
டிருப்பினும் வியாவகாரிக நிலையி லுபயோகமாயுள்ள பிரத்தியக்ஷா
திப் பிரமாணங்களின் நிரூபணம் (தருக்கநூல் போன்று) செவ்வ
னே நிருபிக்கப்படாதிருக்கின்றமையின் மந்த ஜிஞ்ஞாசுகட்கு வே
தாந்த சம்பிரதாயத்தில் பிரமாணமென்ப தியாது, அஃதெத்தனை,
பிரமையென்ப தியாது, அஃதெங்ஙன முண்டாகின்றது, அதன் பிர
யோசனம் யாது என்றிங்ஙனமுண்டாகும் சந்தேகத்தை நிவிர்த்தித்
தற்பொருட்டுச் சர்வதந்திர சுதந்திரரான தருமராஜாத்வரீந்தர் என்
னும் பெரியாரால் பிரத்தியக்ஷபரிச்சேத மென்றத் தொடக்கத்து

எட்டுப் பரிச்சேத வடிவினதாகச் சுருதியாதிப்பிரமாணங்களுடன் சம்ஸ்கிருதத்தி லருளிச்செய்யப்பட்டது. இந்நூல் சர்வதுக்க நிவிர்த்தியும் பரமானந்தப் பிராப்தியுமடைய விரும்பும் ஒவ்வொருவராலும் அத்தியாவசியகமாய்ப் பார்க்கத்தக்கதென்பது இதனது அநுக்கிரமணிகையினால் நன்குவிளங்கும். இந்நூலின் கர்த்தாவான தருமராஜ தீக்ஷிதர் இற்றைக் கேறக்குறைய இருநூற்றைம்பது வருடங்கட்கு முன்னர்க் கும்பகோணத்திற் கடுத்ததுள்ள விளங்குடிக் கிராமத்தில் அவதரித்தவரெனப் பண்டிதர்களாற் சொல்லப்படுகின்றது. ஒருசாரார் இவர் மாயூரத்திற்கடுத்துள்ள வேலாங்குடியி லவதரித்தவரெனக் கூறுகின்றனர். இவரது பரமகுரு இன்னாரென்பதும், வித்தியாகுரு இன்னாரென்பதும் இந்நூலின் பரமகுரு வைக்கத்தாலும், வித்யாகுரு வைக்கத்தாலும் நன்கு வெளியாம். இவர் தருக்க சாஸ்திரத்தில் மிகச்சிறந்த பண்டிதரென்பது இந்நூலின் நாந்தியாற் புலனும். இந்நூலுக்கு இவரது புத்திரரால் வேதாந்த சூடாமணியென்னுமோர் சிறந்தவுரை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இந்நூலாசிரியர் தார்க்கிகருள் மிகப் பிரசித்தி பெற்றவரென்று சொல்லப்படுகின்ற கங்கேசோபாத்தியாய ரென்னும் பண்டித ரியற்றிய தத்துவ சிந்தாமணி யென்னும் தருக்கநூலுக்கு நசித்தர் முதலிய பதின்மரெழுதிய உரையை மறுத்துத் தர்க்க சூடாமணி என்னும் உரையும், சததரரென்னும் பிரசித்த வித்துவானு லியற்றப்பட்ட சோடச பதார்த்த நிரூபணமென்னும் தருக்கநூலுக்கு டீகாவு (விளக்கவுரையு)ம் பிரஹ்ம சூத்திரபாஷியத்திற்குப் பத்மபாதாசாரியரா லருளிச்செய்யப்பட்ட பஞ்சபாதிகை யென்னும் வியாக்கியானத்திற்குப் பதயோசனையென்னு மோர்வியாக்கியானமும் இயற்றி யிருக்கின்றனர்.

இந்நூலின் ஒவ்வொரு பரிச்சேதத்திலும் அதற்கு விஷயமான பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம் முதலியவை படிப்போரது உள்ளத்தில் நன்றாய்ப்பொருந்துமாறு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வேதாந்த பரிபாஷை என்னும் இந்நூல் நன்னிலந் தாலுக்கா, விஷ்ணுபுரம் வியாசசூத்திரசங்கரபாஷியத்தின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பாசிரியரும், தார்க்கிகசிரோமணி-அப்பாசாஸ்திரியாரவர்கள் சிஷ்யரும், தௌகித்திரருமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ இராமச்சந்திரசாஸ்திரியாரவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இதனை யாங்கள் செய்

விய நடையிலெழுதி அச்சுவாகனமேற்றி வெளியிட்டனம். இதன் கண் அத்தியாவசியகமாய் வேண்டுமிடங்களில் இருதலைப்பிறைக்குள் அருத்தமும், விளக்கவேண்டியவிடங்களில் சுருக்கமாகக் குறிப்புரை யும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலின் வியாக்கியானம் மிகப்பெரிதாயிருத்தல்பற்றி மொழி பெயர்க்காது விடப்பட்டது. இது சம்ஸ்கிருதபாஷையில் மிகப் பிரசித்தமாயுள்ளதென்பது விசாரசாகரம், விருத்திப்பிரபாகரமென் றற்றொடக்கத்துப் பிரசித்த நூல்களாலினிது விளக்கும். இந்நூலைச் செவ்வனே யூன்றிப்படிப்பவர் ஆத்மாநாத்ம விசாரத்தைத் தருக்க சகிதமாக விளக்கிக் கூறும் எத்தகைய வேதாந்த சாஸ்திரங்களையும் படிப்பதற்கு அதிகாரியாவரென்பதற்கு யாதோராக்ஷேபமுமின்றாம். வேதாந்தசாஸ்திராப்பியாசஞ்செய்யும் ஜிஞ்ஞாசுகள் வேதாந்தத்தின் உண்மை நிலையை எளிதிலறிதற்கு இந்நூல் ஓர் திறவுகோல் போல் வதாமென்பது இந்நூலி னிரண்டொருபக்கங்களைப்படிப்பதால் நன்கு விளக்கும்.

எங்களது பிரமப்பிரமாதங்களால் இந்நூலின்கண் தவறு நேரிட் டிருப்பின் அதனை வேதாந்தவித்வசிரோமணிகள் தயைசெய் தறி விப்பாராயின் அதனை மறுபதிப்பிற்றிருத்தி அச்சிடுவதுடன் அவர் கட்கு வந்தனமு மளிக்கப்படும்.

எங்கள் கருத்திற்கேற்றவாறு தேக சிரமத்தை யொரு சிறிதுங் கருதாது சம்ஸ்கிருதத்திலுள்ள இந்நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த் துக் கொடுத்த ஷை சாஸ்திரியாரவர்களது நன்றி யொருகாலத்தும் மறக்கத்தக்கதன்றாம்.

உபநிடத தாத்பரியத்தைத் தருக்க சகிதமாகத் தமிழுலகம் எளிதிலறிந் துய்யுமாறு இந்நூலைச் சம்ஸ்கிருதத்தினின்றும் தமிழில் மொழிபெயர்த் தச்சிட்டு முற்றுப்பெறுமாறு பிரேரேபித்த எல் லாம் வல்ல இறைவன் இஃதென்றும் நிலைபெறுமாறும் கருணை புரிவாராக. இதிற் பிழையுளதாயின் உலகம் பொறுக்க.

சென்னை } கோ. வடிவேலு செட்டியார்.
1-5-07. } ம. சண்முக முதலியார்.

வேதாந்த பரிபாஷையின்

அநுக்கிரமணிகை.

1, பிரத்தியக்ஷ பரிச்சேதம்.

பிரமாணலக்ஷணம். 7-10.

பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் 11-62

2. அநுமான பரிச்சேதம்.

அநுமானப் பிரமாணம் 63-71

3. உவமான பரிச்சேதம்

உபமானப் பிரமாணம் 72-74

4. ஆகம பரிச்சேதம்.

சப்தப் பிரமாணம் 75-94

3. ஆசக்தி 78-88

லக்ஷ்ய பதார்த்த நிரூபணம் 81-87

5. அருத்தாபத்தி பரிச்சேதம்.

அருத்தாபத்திப் பிரமாணம் 95-99

6. அநுபலப்தி பரிச்சேதம்.

அநுபலப்திப் பிரமாணம் 100-112

அபாவம் 105-109

7. விஷய பரிச்சேதம்.

பிரமாணிய பேதம் 113-151

பிரளய நிருபணம் 126-133

8. பிரயோசன பரிச்சேதம்.

அநுக்கிரமணிகை

முற்றிற்று.

ஓம்

தத்ஸத் பரப்ரஹ்மணேநம:.

*வேதாந்த பரிபாஷை.

சொரூப வணக்கம்.

1. யதவித்யா விலாஸேந பூதபௌதிக ஸிர்ஷ்டய:
தம்நௌமி பரமாத்மாநம் ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹம்.

(இதன் பொருள்.) எந்தப்பிரஹ்மத்தின் மாயையின் விளையாட்டால் (அபஞ்சீகிருத) ஆகாசமுதலியவைகளும் அவற்றின் சேர்க்கையா (பஞ்சீகரணத்தா) லுண்டான மனுஷ்யாதி சரீரங்களும் உண்டாகின்றனவோ சச்சிதாநந்த வடிவ அந்தப் பரப்பிரஹ்மத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

பரமகுரு வணக்கம்.

2. யதந்தேவாஸி பஞ்சாஸ்யை: நிரஸ்தாபேதி வாரணா:
தம்பிரணௌமி நிருஸிம்மாக்கியம் யதீந்திரம் பரமம்குரும்.

(இ-ள்.) எவரது சிஷ்யர்களாகிய சிங்கங்களால் பேதவாதிகளாகிய யானைகள் ஜயிக்கப்பட்டனவோ துறவிகளுக்குள் சிரேஷ்ட

* பிரத்தியக்ஷத்தாலும், அநுமானத்தாலும் எவரும் எளிதிலறிய முடியாதவஸ்துவைத் தெளிவாகக்காட்டுஞ் சொன்மயக்கருவியாயுள்ளது வேதமாம்.

ராயும் நிருசிக்கரென்றும் அபிதானமு (பெயரு)ள்ளவருமாய அந்தப் ப்ரமகுருவை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

வித்தியாகுரு வணக்கம்.

3. ஸ்ரீமத்வேங்கட நாதாக்கியாந் விளங்குடிநிவாஸிநஃ
ஜகத்குருந் அஹம்வந்தே ஸர்வதந்திரபிரவர்த்தகாந்

(இ - ள்.) விளக்குடியென்றுங் கிராமத்தில் வாசஞ்செய்தவரும் சர்வசாஸ்திரங்களையு மியற்றும் சாமர்த்தியமுள்ளவரு மாய வேங்கடநாதனென்றும் அபிதானமுள்ள லோககுருவை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ஜோதிஷ்டோம முதலியன சுவர்க்காதி சுகங்களைத்தரும், கள் குடித்தல் முதலியன பெரும்பாதகத்தையுண்டாக்கு மென்றற்றொடக்கத்த ரகசியங்கள் பிரத்தியக்ஷ அநுமானங்களால் எளிதிலறியப்படா ; ஆகவே, அவற்றைக்காட்டுவது வேதமென்பதாயிற்று. அவ்வேதம் அவித்தியாசகிதர்களாகிய ஜீவர்களின் அறிவாற்றலுக்கு எளிதிலெட்டாத விஷயங்களைத்தெரிவிக்கும் பெருங்கருவியாய்நின்று கருமஞானங்களைக் காட்டுந்தன்மையால் சங்கிதைகள், உபநிடதங்களென இருபாற்படும். அவற்றுள் வேதோக்த கருமாதிகாரியான மக்கள் குழவிப்பருவ நீங்கிய சிறுபருவந்தொடங்கி அநுஷ்டிக்க வேண்டிய கருமங்களைச் சொல்லுங் கருமகாண்டங்கள் சங்கிதைகளாம்; அவற்றின்கருத்தைவிளக்கும் நூல் பூர்வமீமாம்சையாம். பலனைவிரும்பாத கருமாநுஷ்டானத்தினால் ஏகாக்ரசித்தமுண்டாய் அதனால் சாதன சதுஷ்டய முற்றோனாயுள்ள முமுட்சுவிற்கு ஆத்மானாத்ம விசாரணையைப்போதிப்பது உபநிஷத்துக்களாம். உபநிஷத்துக்கள் வேதத்தின் அந்தத்தி(இறுதி)ல் படிக்கப்படுதலால்வேதாந்

நூலாசிரியர் பெயரும், நூலின் பெயரும், நூற்பயனும்.

4. ஏந சிந்தாமணௌ டீகா தசடீகா விபஞ்சநீ
   தர்க்கசூடா மணிர்நாம க்ருதாவித்வந் மநோரமா.

5. தேநபோதாய மந்தாநாம் வேதாந்தார்த்தா வலம்பிநீ
   தர்மராஜா த்வரீந்த்ரேண பரிபாஷா விதந்யதே.

(இ - ள்.) எவரால் தத்துவசிந்தாமணியென்னும் தர்க்கசாஸ்திரத்திற் கேற்பட்டுள்ள பத்துவிதமான உரைக்குக் கண்டனமாகவும் வித்வான்களுடைய மனத்திற்குத் திருப்திகரமாகவும் தர்க்கசூடாமணி யென்னும் பிரசித்தமான உரையானது இயற்றப்பட்டதோ அந்தச்சிரேஷ்டரான தர்மராஜ தீக்ஷிதரால் மந்த ஜிஞ்ஞாசுகளுக்கு ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியம் எளிதாகப்போதமாகும்படி உபநிடதங்களின் அர்த்தத்தை அநுசரித்த பரிபாஷையென்னும் இக்கிரந்தமானது செய்யப்படுகிறது.

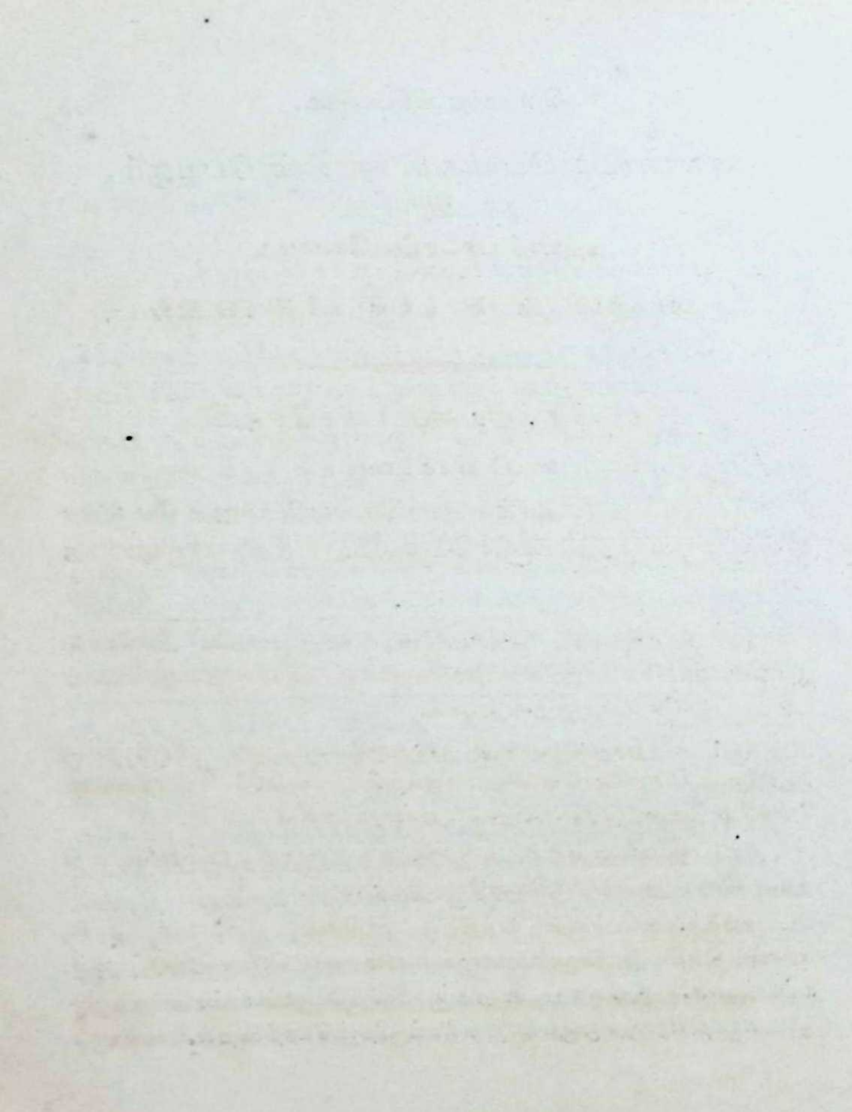

தங்களென்றும் சொல்லப்படும். அவ்வேதாந்தங்களின் பொருளை விளக்கும் நூல்யாவும் உபசாரமாய் வேதாந்தமென்று சொல்லப்படுகின்றன.

பரிபாஷை—சாஸ்திரத்தின் அசாதாரணசங்கேதம்; எனவே, வேதாந்த பரிபாஷை யென்பது வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் அசாதாரண சங்கேதத்தைத் தெரிவிக்கு மென்பது அதனது திரண்ட பொருளாம்.

(4 - 5) இவ்விருசுலோகமும் தர்மராஜதீக்ஷிதராலேயே செய்யப்பட்டன. இவ்வாறு கூறுதல் நாந்தியெனப்படும்.

நாந்தியாவது ஒருவன் தன்னைப் பிறன்போற்கூறல்.

ஓம்

தத்ஸத் பரப்ரஹ்மணேநம:.

வேதாந்த பரிபாஷை.

(க) பிரத்தியக்ஷ பரிச்சேதம்.

(உ) பிரதிஞ்ஞை.

1. (௩) தர்ம அர்த்த காமமோக்ஷமென்னும் பேருள்ள நான்கு புருஷார்த்தங்களுள் மோக்ஷமே உத்தம புருஷார்த்தமாம்.

(க) பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தைக் கூறும்பாகம். செவியாதி இந்திரியங்களாற் காணும் சப்தாதிகளின்காட்சி பிரத்தியக்ஷமெனப் படும்; பரிச்சேதம்=நூற்கூறுபாடு.

(உ) பிரதிஞ்ஞையாவது தந்துணிபுரைத்தல். பிரதிஞ்ஞை யெனினும் மேற்கோளெனினும் ஒக்கும்; என்னை! "பிரதிக்கினை மேற்கோளெனப்பெயர்பெறும்" என்றாராகலின்.

(௩) தர்மம்=அறம். அஃதாவது மநுமுதலியநூல்களின் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியனவொழிதலுமாம்.

அர்த்தம்=பொருள்; பத்தினி, புத்திரன், பூமி, பசு, தாசி, தாசன், திரவியம், கிருகம், தானியம் என்பவை பொருளெனப்படும்.

காமம்=இன்பம். அஃதாவது பொருள் துணைக்காரணமாக ஒரு காலத்து ஒருபொருளான் ஐம்புலன்களும் நுகர்தற்சிறப்புடைமையாம்;

"அவன்மீண்டும் வருகிறதில்லை" என்னும் சுருதியால் மோக்ஷம் (க) நித்தியமென்றும்,

மற்ற (தர்மார்த்தகாமமென்னும்)மூன்றும் பிரத்தியக்ஷத்தாலும், "இந்த வுலகத்தில் வேளாண்மை முதலிய தொழில்களாலுண்டான பயிர்முதலானவை நசித்துப் போவதுபோல் புண்ணியத்தாலுண்டான சுவர்க்காதிலோக போகங்களும் நசித்துப்போகின்றன" என்னும் சுருதியாலும் (உ) அநித்திய மென்றும் தெரியவருகின்றன. ஆதலால் மோக்ஷம் உத்தம (மேலான) புருஷார்த்தமாம். அந்த மோக்ஷம் பிரஹ்ம ஞானத்தால் உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரஹ்மம், அதன் ஞானம், அதற்குப்பிரமாணம் ஆகிய இவை இந்நூலின்கண் விரிவாக நிரூபிக்கப்படும்.

ஒருபொருளென்றது மகளிரை. என்னை? "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் தற்றறியு மைம்புலனு, மொண்டொடிகண்ணேயுள" என்றாராகலின்.

அறம்: இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூன்றனையும் பயக்குமென்றும், பொருள்: இம்மை மறுமை யென்னுமிரண்டனையும் பயக்குமென்றும், இன்பம்: இம்மையொன்றனையே பயக்குமென்றுமறிக.

மோக்ஷம்-வீடு. அசேஷ சர்வதுக்க நிவிர்த்தியும் பரமாநந்தப்பிராப்தியுமாய நிலை. புருஷ இச்சைக்கு விஷயமாவது புருஷார்த்தமெனப்படும்.

(க) நித்தியம் - அழிவுபாட்டபாவத்திற்கு (பின்னின்மைக்கு)ப் பிரதியோகி (எதிர்மறை)யாகாதது; உற்பத்தியு நாசமு மின்றியது நித்தியமாம்.

(உ) அநித்தியம் - அழிவுபாட்டபாவத்திற்குப் பிரதியோகியாவது; நாசத்தையுடைத்தாயிருப்பது அநித்தியமாம்.

பிரமாணலக்ஷணம்.

2. பிரமாகரணம்—பிரமாணம்.

பிரமா—யதார்த்தஞானம்; கரணம்—சிறந்தகாரணம்.

(யதார்த்தஞானத்திற்குச் சிறந்தகாரணம் பிரமாண மென்பது திரண்டபொருள்).

பிரமா:—யதார்த்த அநுபவமும் ஸ்மிருதியுமென இரு வகைத்து.

3. அநுபவஸ்மிருதிகளின் பொதுவிலக்கணம்.

வேறுஞானத்தால் பாதிக்கப்படாமலிருக்கின்ற விஷயத் துடன் கூடிய ஞானத்தன்மை அநுபவம் ஸ்மிருதி யென்னு மிரண்டற்கும் பொதுவிலக்கணமாம்.

4. யதார்த்தாநுபவத்தின் சிறப்பிலக்கணம்.

யதார்த்த அநுபவத்திற்குமாத்திரம் (க) லக்ஷணம் i. வேறுபிரமாணத்தால் அறியப்படாமலும், ii. வேறு ஞானத்

(க) அசாதாரணதர்மம் லக்ஷணமாம்; அஃதாவது ஒன்றிலிரு ப்பதாகிய சிறந்தகுறியாம். அஃது 1 அவ்வியாப்தி, 2 அதிவியாப்தி 3 அசம்பவமென்னும் முக்குற்றங்களுமின்றி யிருக்கும்.

1. இலக்ஷியத்தின் ஏகதேசத்தில் இலக்ஷணமிருப்பது அவ்வி யாப்தியாம்; அஃது "ஆ (பசு) கபிலநிறமுடையது" என்றாற் போல்வது. கபிலநிறத்தன்மை ஆவடிவ லட்சிய முற்றுமிராது ஏக தேசத்திருக்கின்றமைகாண்க.

நால் பாதிக்க (பொய்யென்று நிச்சயிக்க) ப்படாமலுமிருக்கிற விஷயத்துடன்கூடின ஞானத்தன்மை.

i. முதல் விசேஷணத்தின் ஆக்ஷேபம்.

'இதுகடம்' 'இதுகடம்' எனத் தொடர்ச்சியாய் நிகழும் ஞானங்களில் முந்தியஞானத்தால் அறியப்பட்டகடமே பிந்திய ஞானத்திற்கும் விஷயமாயிருப்பதால் (வேறுபிரமாணத்தால் அறியப்படாமலு மென்னும் முதல் விசேஷணத்தில்) அவ்வியாப்தியாம். 1.

சமாதானம்.

5. தாரையாய் (தொடர்ச்சியாய்) உண்டாகும் ஞானங்களிலும் முதன் முதல் உண்டான ஞானத்தில் விஷயமாகாத

---

2. இலக்ஷியத்தில் முற்றும் வியாபித்து இலக்ஷியமல்லாததன்கண்ணும் இலக்ஷணமிருத்தல் அதிவியாப்தியாம்; அஃது "ஆ கோடு (கொம்பு) டையது" என்றற் போல்வது. கொம்பு ஆவடிவ லக்ஷிய முற்றிலுமே இருப்பதன்றி அலக்ஷியமாகிய எருமை முதலியவற்றினும் இருக்கின்றமைகாண்க.

3. இலக்ஷியத்திலிராமல் அலக்ஷியத்தில் இலக்ஷணமிருத்தல், அசம்பவமாம்; அஃது "ஒற்றைக்குளம் புடையது ஆ" என்றற் போல்வது. ஒற்றைக்குளம்பு இலக்ஷியமாகிய ஆவிலிராது அலக்ஷியமாகிய குதிரையின்கண் இருக்கின்றமைகாண்க.

அவ்வியாப்தி தோஷமுண்டாகக்கூறலை "குன்றக்கூற" லென்றும், அதிவியாப்தி தோஷமுண்டாகக்கூறலை "மிகைபடக்கூற" லென்றும், அசம்பவதோஷ முண்டாகக்கூறலை "மாறுகொளக்கூற" லென்றும் கூறுவர்.

அந்தர்ந்த க்ஷணங்களோடுகூடிய கடம் விஷயமாயிருப்பதால் அவ்வியாப்தி யின்று.

(ஆ) இந்திரியத்திற்கு உருவமற்றகாலம் எங்ஙனம் விஷயமாம்? 2.

6. (ச) இப்பொழுது கடமிருக்கின்றது, இப்பொழுது இந்தப்புருஷன் உண்டாகின்றுனென்றற்றொடக்கத்து வியவகாரங்களால் காலமும் இந்திரியத்திற்கு விஷயமாமென்றங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றமைகாண்க. மேலும், அத்துவிதசித்தாந்தத்தில் தாரையாயுண்டாகும் ஞானஸ்தல (இட)த்தில் ஞானபேதமின்று. ஆனுல் எவ்வளவுகால பரியந்தம் கடம் தோன்றுகின்றதோ அவ்வளவு காலபரியந்தமும் கடாகாரமாயுண்டாகின்ற அந்தக்கரணவிர்த்தி ஒன்றே; பலவன்று. ஒரு விருத்தியுண்டாயின் அதற்கு விரோதியான மற்றொரு விருத்தியுண்டாகும்வரை அவ்விருத்தி ஸ்திரமாயிருப்பதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; ஆகவே, அவ்விருத்தியில் பிரதிபலித்த (தோன்றிய) சைதன்யபவடிவ கடாதி ஞானம் தாரையாயுண்டாகும் ஞானஸ்தலத்தில் அவ்வளவுகால பரியந்தமும் ஒன்றாகவே இருப்பதால் அவ்வியாப்தி சங்கைக்கே இடனின்று.

ii. இரண்டாவது விசேஷணத்தின் ஆக்ஷேபம்.

(ஆ) சித்தாந்தத்தில் கடாதிகள் மித்தியா பதார்த்தமாகையால் அவை பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்ஙனமாக, அவற்றின் ஞானம் எங்ஙனம் பிரமையாம்? 3.

7. (ச) பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரம் (ஆத்மாநுபவம்) வந்த பிறகு கடாதிகளுக்குப்பாதம் (பொய்யென்னும் நிச்சயம்) உண்டாகின்றதே யன்றிச் சம்சார (வியாவகாரிக) தசையில் பாதம் உண்டாகின்றதின்று.

"எப்போது இந்த வித்வானுக்கு எல்லாம் ஆத்மாவாக ஆய்விடு (விளங்கு)கின்றனவோ அப்போது அந்த வித்வான் எந்தப் பிரமாணத்தைக்கொண்டு எந்தவிஷயத்தைப் பார்ப்பான்" என்னுஞ் சுருதியினுல் ஆத்மஞானம் வந்தபின்னர்ப் பிரபஞ்சத்திற்குப் பாதமுண்டாகின்றதென்பது விளங்குகின்றது.

"எப்போது இரண்டாவது வஸ்து இருக்கின்றதுபோல் தோன்றுகின்றதோ அப்போது இவன் மற்றொன்றைப் பார்க்கின்றான்" என்னுஞ் சுருதியினுல் சம்சாரதசையில் பிரபஞ்சம் பாதிக்கப்படாமலிருக்கின்ற தென்பது விளங்குகின்றது. ஆகவே, 'பாதிக்கப்படாமலுமிருக்கிற' என்னும் இரண்டாவது விசேஷணத்தால் சம்சாரதசையில் பாதிக்கப்படாமலிருக்கிறயாதொருவிஷயமுண்டோ அந்த விஷயத்துடன் கூடின ஞானத்தன்மை இலக்ஷணமாமென்பது தீர்மானிக்கப்படுவதால் கடாதி ஞானத்தில் அவ்வியாப்தியின்று.

"ஆத்மஞானம் வருகின்றவரை சரீரத்தில் ஆத்மஞானம் எங்ஙனம் பிரமாணமோ அங்ஙனமே கடாதிஞான முதலியவும் பிரமாணமா" மென்று பெரியோர்களாற்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

பிரமாணநிரூபணம்.

பிரமாணவகை

8. பிரமாணம் :—பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உவமானம், சப்தம், அநுத்தாபத்தி, அநுபலப்தி என்றறுவகைத்து.

பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம்.

9. பிரத்தியக்ஷப்பிரமையின் கரணமெதுவோ அது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனப்படும். ஈண்டுப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாவது சைதன்னியமே; இதற்குப் "பிரஹ்மம் அபரோக்ஷம்" என்னுஞ் சுருதியே ஆதாரமாம்.

(ஆ) சைதன்னியம் (க) அநாதியாயிருத்தலின் அதனை அறிதற்குச் சக்ஷுராதிகள் எங்ஙனம் பிரமாணமாகும்? 4.

10. (ச) சைதன்னியம் அநாதியாயிருப்பினும் அதனைப் பிரகாசிக்கச்செய்கின்ற அந்தக்கரணவிர்த்தி இந்திரிய சம்பந்தத்தாலுண்டாகின்றமையின் (உ) விருத்தியோடுகூடிய சைதன்னியம் (ரு) சாதி யென்று சொல்லப்படுகின்றது.

(க) அநாதி-உற்பத்தியில்லாதது.

(உ) "இருக்கின்றது" என்னும்வியவகாரத்திற்கு ஹேதுவாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணமம் விருத்தியெனப்படும்.

(ரு) சாதி=உற்பத்தியுடையது.

(ஆ) அங்ஙனமாயின், விருத்தியை ஞானமென்று எங்ஙனமுரைக்கலாம்? 5.

11. (ச) விருத்தியானது ஞானத்திற்கு (க) அவச்சேதக (விசேஷண) மாயிருத்தலால் அது ஞானமென்று உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அந்தக்கரண விருத்தியை ஞானமென்று சொல்வது (உ) உபசார (கௌண)ந்தான். இங்ஙனம் விவரணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(ஆ) (ங) அந்தக்கரணம் (ச) நிர் அவயவமாயிருத்தலின் அதற்குப் (ரு) பரிணாமமாகிய விருத்தி எங்ஙனங் கூடும்.? 6.

(க) ஒன்றனை மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதனை அவச்சேதகமென்பர். அவச்சேதகமாவது குறைந்தவிடத்தும் அதிகவிடத்து மிருப்பதாகாமல் எவ்வளவிடத்தில் இலக்ஷியமிருக்கின்றதோ அவ்வளவிடத்திருப்பதாம். இலக்ஷணம் இலக்ஷியத்தின்குறைந்தவிடத்திருப்பின் அவ்வியாப்தியாம்; அதிக விடத்திருப்பின் அதிவியாப்தியாம். அவச்சேதகமெனினும் வரைந்துகொள்வதெனினும் ஒக்கும்.

(உ) ஒன்றன்தன்மையை மற்றொன்றன்மேலேற்றிச்சொல்வது உபசாரமாம். இங்கு ஞானத்தின் தன்மையை விருத்தியின்மேலேற்றி அதனை ஞானமென்று கூறியவாறறிக.

(ங) தேகத்தினுள் கரண (ஞானத்திற்குச் சாதன) மாயிருத்தலின் அந்தக்கரணமெனப்படுகின்றது.

(ச) நிர் அவயவம்-அவயவமின்றியது; அவயவம்=உறுப்பு.

(ரு) ஒரு வஸ்து தன் அவஸ்தையைவிட்டு வேறு அவஸ்தையையடைவது பரிணாமமெனப்படும். பரிணாமமெனினும், திரிபெனினும் விகாரமெனினும் ஒக்கும்.

12. (அ) அந்தக்கரணத்திற்கு அவயவ மின்றென்ப தின்று.அந்தக்கரணம் அவயவத்தோடு கூடினது; சாதியான திரவியத்தன்மையால்; (கடம் போல).

"பிரஹ்மம் மனத்தைச் சிருஷ்டித்தது" என்னும் சுருதி யால் மனது சாதித்திரவிய மென்று அறியப்படுகின்றது.

" காமம், சங்கற்பம், சந்தேகம், சிரத்தை, அசிரத்தை, தைரியம், அதைரியம், லஜ்ஜை, தீ, பயம் இவையாவும் மன மே" என்னுஞ்சுருதியால் விருத்திரூபஞானம் மனோதர்மமென் றறியப்படுகின்றது. இந்தச்சுருதியிற் கூறிய 'தீ' என்னும் பதத் திற்கு விருத்திவடிவ ஞானமென்பது பொருள். ஆகையாற் றான் காமாதிகளும் மனோதர்மங்களென் றறியப்படுகின்றன. (எனவே, இவை ஆத்மதர்மங்களன்றென்பது வெளிப்படை யாம்).

(ஆ) காமாதிகள் அந்தக்கரண தர்மமாயின் நான் இச் சிக்கிறேன், நான் அறிகிறேன், நான் பயப்படுகிறேன் என்றற் றொடக்கத்து அநுபவம் நிகழ்தல் கூடாது. மேற்கூறிய அநு பவ மிருத்தலின் காம முதலியவை ஆத்மதர்மங்களென்று தெரியவருகின்றன; வரவே, இவை எங்ஙனம் அந்தக்கரண தர்மங்களாம்? 7.

13. (அ) எங்ஙனம் இரும்புத்துண்டிற்குத் தஹிக்குஞ் சக்தி இல்லாமற் போயினும், தஹிக்கும் சக்திக்கு ஆசிரயமான

அக்கினியின் (க) தாதாத்மியாத்தியாச மிருப்பதால் இரும்பு தஹிக்கின்றது என்னும் வியவகாரம் எற்படுகின்றதோ அங்ஙனமே சுகமுதலிய ஆகாரமாகப் பரிணமிக்கின்ற அந்தக்கரணத்துடன் ஐக்கியாத்தியாச மிருப்பதால் (ஆத்மாவும் அந்தக்கரணமும்ஒருவடிவாக அத்தியாசத்தால்தோன்றுவதால்)நான் சுகி, நான்துக்கி என்றதற்றொடக்கத்து வியவகாரங்கள் ஏற்படுகின்றன.

(ஆ) அந்தக்கரணம் (உ) இந்திரியமா யிருத்தலின் அஃததீந்திரியமாம். அஃதெங்ஙனம் நானென்னும்பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விஷயமாம்? 8.

14. (ச) அந்தக் கரணத்தை இந்திரிய மென்று கூறுவதில் பிரமாணமின்று.

(ஆ) "இந்திரியங்கள் மனதை ஆறாவதாக வுடையன" என்னும் பகவத் கீதாவசனத்தை (அந்தக்கரணமும் இந்திரியமென்பதற்கு)ப் பிரமாணமாகச் சொல்லுகிறோம். 9.

15. (ச) இந்திரிய மன்றியிருக்கிறமனத்தினால் ஆறென்னும் சங்கியை(எண்ணிக்கை)யைப் பூர்த்தி செய்வதில் விரோத

(க) தாதாத்மியம் - ஒருவடிவாந்தன்மை; அத்தியாசம் - ஒன்றில் பிறிதொன்று கற்பனையாய்த் தோன்றுதல்.

(உ) "சரீரத்தோடு கூடிய ஞானகாரணமான அதீந்திரியம்-இந்திரிய" மென்று தர்க்க கௌமுதி கூறுகின்றது.

மின்று. இந்திரியத்திலிருக்கும் சங்கியையின் பூர்த்தியானது இந்திரியத்தாம்றான் செய்ய வேண்டுமென்னும் நியமமின்று.

"எஜமானனை ஐந்தாவதாகவுடைய ருத்துவிக்குக்கள் (தக்ஷிணையை வாங்கிக்கொண்டு எஜமானின் காரியத்தைச்செய்கின்ற பிராமணர்கள்) இடையென்னும் பாத்திரத்தில் புரோடாசத்தை வைத்துக்கொண்டு பக்ஷிக்கின்றார்கள்" என்னுமிடத்தில் ருத்துவிக்குக்களிடத்துள்ள ஐந்தென்னும் சங்கியையின் பூர்த்தியானது இவர்களிலும் வேறான எஜமானனால் பூர்த்தியாவதாக அறியப்பட்டிருக்கின்றது.

மேலும், "மகாபாரதத்தை ஐந்தாவதாகவுடைய வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்து வைத்தார்" என்னும் ஸ்மிருதியில் வேதத்திலுள்ள ஐந்தாவது சங்கியையின்பூர்த்தி வேதமன்றி இருக்கிற மகாபாரதத்தா லுண்டாவதாகக் காணப்பட்டிருக்கின்றது.

மேலும், "சக்ஷுமுதலிய இந்திரியங்களைக் காட்டிலும் ரூபமுதலிய விஷயங்கள் சிரேஷ்டமானவை; அவற்றினும் மனதுசிரேஷ்டம்" என்னும் கடசுருதியால் மனம் இந்திரியமன்றென்று விளங்குகின்றது.

(ஆ) மனம் இந்திரியமன்றென்று சொல்லும் பக்ஷத்தில், நான்சுகி நான்துக்கி என்றற்றொடக்கத்து ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாதல் கூடாது; என்னை? (இந்த ஞானங்கள்) இந்திரியத்தா லுண்டாகாமையின். 10.

16. (ச) இந்திரிய ஜன்னிய ஞானம் பிரத்தியக்ஷமென்பதின்று.

அநுமிதிமுதலிய ஞானங்களும் மனோஜன்னியமாயிருந்தமையின் பிரத்தியக்ஷமாதல்வேண்டும். மேலும், ஈசுவரஞானம் இந்திரிய ஜன்னியமன்றியிருப்பதால் அதற்குப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை இல்லாமற்போம்.

(ஆ) உனது சித்தாந்தத்தில் பிரத்தியக்ஷ காரணம் யாது? 11.

17. (ச) ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாகின்றது; விஷயமும் பிரத்தியக்ஷமாகின்றது. இவ்விரண்டனுள் நீ ஞானப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணம் வினவுகின்றனையா? விஷயப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குக்காரணம் வினவுகின்றனையா?

ஞானப்பிரத்தியக்ஷத்திற்குப் பிரமாண சைதன்னியத்திற்கும் விஷயாவச்சின்ன (வளைவுபட்ட) சைதன்னியத்திற்குமுண்டான அபேதத்தை ஹேதுவாகச் சொல்லுகின்றோம். அஃது எங்ஙனமெனின் கூறுதும்:—

18. பிரமாத்ரு பிரமாண விஷயசைதன்னியங்கள்.

சைதன்னியம்: i. பிரமாத்ரு சைதன்னியம், ii. பிரமாணசைதன்னியம், iii. விஷயசைதன்னியமெனமூவகைத்து.

i. அந்தக்கரண அவச்சின்னசைதன்னியம் (க) பிரமாத்ரு சைதன்னியமாம்.

(க) தேகத்தின் மத்தியிலுள்ள அந்தக்கரணத்தால் அவச்சின்னமான சைதன்னியம் பிரமாதாவெனப்படும்; பிரமாதா வெனினும் பிரமாத்ரு வெனினும் ஒக்கும்.

ii. அந்தக்கரண விருத்தி அவச்சின்ன சைதன்னியம் (க) பிரமாண சைதன்னியமாம்.

iii. கடாதி அவச்சின்ன சைதன்னியம் (உ) விஷய சைதன்னியமாம்.

19. எங்ஙனம் தடாகத்திலுள்ள ஜலம் மதகுவழியாய்ப் புறப்பட்டு வாய்க்கால் வழியாக வயலிற்சென்று அவ்வயலாகாரமாகி விடுகின்றதோ அங்ஙனமே (ங) தேஜசிலிருந்துண்டான அந்தக்கரணமும் சக்ஷுராமுதலிய இந்திரியத்துவாரா (வழியாய்) வெளிப்பட்டுக் கடாதிவிஷயதேச (இட)த்தை அடைந்து கடாதிவிஷயாகாரமாய்ப் பரிணமிக்கின்றது. இப்பரிணாமமே விருத்தியென்று சொல்லப்படுகின்றது.

20. அநுமிதி முதலிய ஸ்தலங்களிலோ அந்தக்கரணம் அக்கினி முதலிய விடங்களிற் செல்லுகின்றதின்று; என்னை? அக்னி முதலியவைகட்குச் சக்ஷுராதி இந்திரியங்களுடன் சம்பந்தமிராமையின். ஆகவே 'இதுகடம்' என்றற்றொடக்கத்துப்

(க) விருத்திஞானவடிவ அந்தக்கரண பரிணாமம் பிரமாணமெனப்படும்.

(உ) ஞானத்திற்கு விஷயமானகடாதிகளால் அவச்சின்னமான சைதன்னியம் விஷய சைதன்னிய மெனப்படும்; விஷயசைதன்னியமெனினும் பிரமேயசைதன்னியமெனினும் ஒக்கும்.

(ங) தேஜசிலிருந்துண்டான-சத்துவகுணத்திலிருந்துண்டான: "சத்துவ குணத்திற் றோன்றுந் தயக்குமுட் காண நான்கும்" என்று கூறுவதிங்கறிதற்பாற்றும்.

பிரத்தியக்ஷங்களில் கடாதிகளும் அவற்றின் ஆகாரமான விருத்திகளும் வெளியில் ஓரிடத்திற் சேர்ந்திருக்கின்றமையின் இவ்விரண்டோடு கூடியுள்ள சைதன்னியமும் ஒன்றே.

21. (விருத்திசைதன்னியம் இது, விஷயசைதன்னியம் இது என்னும்) பாகுபாட்டை அறிவிக்கக்கூடிய அந்தக்கரணவிருத்தி, கடாதிவிஷயம் என்னுமிவ்விரண்டும் ஓரிடத்திருப்பதால் அவை (சைதன்னியத்திற்கு) பேதத்தை யுண்டாக்குகின்றதில்லை. ஆகையினாற்றான் மடத்தினுள்ளிருக்குங் கடாகாசம் மடாகாசத்தினும் வேறுகின்றதின்று. அங்ஙனமே, இதுகடமென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றவிடத்திலுங்கடாகாரவிருத்தி கடத்துடன் சேர்ந்திருப்பதால் கடாவச்சின்ன சைதன்னியமும் கடாகாரவிருத்தியவச்சின்ன சைதன்னியமும் ஒன்றாய் விடுகின்றன; ஒன்றாகுதலால், கடஞானம் கடவிஷயத்தில் பிரத்தியக்ஷமாம்.

22. சுகாதி அவச்சின்னசைதன்னியமும் சுகாதியாகார அவச்சின்ன சைதன்னியமும் அந்தக்கரணமாகிய ஓரிடத்திலிருப்பதால் 'நான் சுகி' என்றற்றொடக்கத்து ஞானம் சுகாதிவிஷயத்திற் பிரத்தியக்ஷமாம்.

(ஆ) (உபாதிகள் ஓரிடத்திருப்பதால் உபகிதங்கட்கு அபேதம் உண்டாகின்றது. அதுவே பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லுமிடத்து) அந்தக்கரணவிருத்தியாகின்ற சுகாதி ஸ்மரணமும், சுகாதிவிஷயத்தில் பிரத்தியக்ஷமாதல்வேண்டும்.

23. (ச) ஸ்மரி (நினை)க்கப்படுகின்ற சுகம் சென்றொழிந்து போய்விட்டது. ஸ்மரணமாகிய அந்தக்கரணவிருத்தி வர்த்தமான (நிகழ்) காலத்திருக்கின்றது.

இங்ஙனமிருத்தலால், சுகம் சுகாகாரஸ்மரணமென்னுமிவ்விரண்டிற்கும் காலபேதமேற்படுகின்றது; அவற்றால் அவச்சின்னமான சைதன்னியங்கட்கும் பேதமேற்படுகின்றது. (அதனால் நான் பூர்வம் சுகியென்கின்ற ஸ்மரணத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை யுண்டாகமாட்டாது.)

(பிரத்தியக்ஷத்திற்குக்) காரணம் உபாதேய (விசேஷிய) மான சைதன்னியங்களின் அபேதமாம். அதற்குக்காரணம் (க) உபாதிகள் (கடமும் கடாகாரவிருத்தியும்) ஒருதேசத்திலும், ஒருகாலத்திலுமிருத்தலேயாம்.

(ஆ) உபாதேயங்கள் (உ) அபேதமாகின்றதற்குக் காரணம் உபாதிகள் ஓரிடத்திருப்பதென்று கூறின், அப்பொழுது

(க) எது வஸ்துவின் சொரூபத்திற் பிரவேசியாமல் வியாவர்த்தகமா (பிரித்துக்காட்டுவதா) யிருக்கின்றதோ அஃது உபாதியெனப்படும். கடாகாசம் என்றவிடத்துக் கடமாகிய உபாதி ஆகாயத்தின் சொருபத்தில் பிரவேசியாமல் மற்ற மடாகாசமுதலியவற்றினின்றும் கடாகாசத்தை வேறு பிரித்து அறிவிக்கின்றமை காண்க.

அல்லது ஒரு வஸ்துவைப் பல வஸ்துவைப்போல் காட்டுவதற்கு நிமித்தமாயுள்ளது எதுவோ அஃது உபாதியாம்.

(உ) பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணம் அவச்சேத்தியமான (வளைவு பட்டிருப்பதான) சைதன்னியங்களின் அபேதமாம். அவ்வபேதத்திற்குக் காரணம் உபாதிகளாகிய விஷயம், விஷயாகார விருத்தி

'நான் முன்னர்ச் சுகியாயிருந்தேன்' என்னும் ஸ்மிருதியில் அதி வியாப்தி வருகின்றது. 13.

24. (ச) அவ்வதிவியாப்தியைப் பரிகரித்தற் பொருட்டு விஷயத்திற்கு 'வர்த்தமான' மென்னும் விசேஷணம் கொடுத்தல்வேண்டும்.

[வர்த்தமான விஷயாவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் விருத்தியவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் அபேதமென்பது இதனது திரண்ட பொருளாம்.]

யாகிய இவ்விரண்டும் ஒரு தேசத்திலும் ஒரு காலத்திலும் இருத்தலேயாமென்று நிர்மானிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் கூறுமிடத்துவேறு காலத்திலும் ஒரு தேசத்திலுமிருக்கின்ற கடம், மடம் என்னும் இவற்றால் அவச்சேத்தியமான ஆகாசத்திற்குப் பேதம் ஏற்படும். உபாதேயங்கட்கு அபேதம் உண்டாகுங்காலத்து உபாதிகள் ஏககாலத்தி லிருக்கவேண்டுமென் றுரைக்கும் பக்ஷத்தில் அன்னியோன்னியாசிரய (ஒன்றையொன்று பற்றுதல்) தோஷம் ஏற்படுகின்றது. எங்ஙனம்? உபாதேயங்கட்கு அபேதஞ்சித்தித்தால் ஏககாலத்திலுள்ள உபாதிகளிரண்டும் அவச்சேதகமாய் விடுகின்றன. ஒரு காலத்தில் உபாதிகளிரண்டும் அவச்சேதகமாயின் உபாதேயங்கட்கு அபேதம் சித்திக்கின்றது. இங்கு உபாதேயங்களின் அபேதத்தால் உபாதிகளின் அவச்சேதகமும், உபாதிகளின் அவச்சேதகத்தால் உபாதேயங்களின் அபேதமும் சித்திக்கின்றமையின், ஒன்றையொன்று பற்றுதலென்னும் அந்நியோந்நியாசிரிய தோஷமாயிற்று. இங்ஙனம் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷம் வருகின்றதென்னும் அபிப்பிராயத்தினுல் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தை வேறு வகையாய் நிருபிக்கின்றார்.

(ஆ) இங்ஙனமாயினும், 'உன்னுடைய (க) தர்மா தர்மங்கள் இப்போ (வர்த்தமானகாலத்) திருக்கின்றன' என்று பிறரது வாக்கியத்தினாலுண்டான சாப்த ஞானத்தில் அதிவியாப்தி தோஷமுண்டாகின்றது; இவ்விடத்தில் தர்மாத்தியாவச்சின்ன (தர்மாதர்மங்களால் விளைவுபட்ட) சைதன்னியம் அவற்றின் விருத்திஅவச்சின்ன சைதன்னியம் இவ்விரண்டும் ஏகமாய்விட்டமையின். 14.

25. (ச) விஷயத்திற்கு 'வர்த்தமான' மென்பதே யன்றி 'யோக்கிய' மென்னும் விசேஷணமும் கொடுத்தல் வேண்டும். (அங்ஙனம்) 'வர்த்தமான யோக்கிய விஷய'மென்று விசேஷணந் தந்து கூறுவதால் மேற் கூறிய அதிவியாப்தி தோஷமுண்டாதலின்று.

(உ) தர்மா தர்மங்களும் சுகாதிகளும் அந்தக்கரணதர்மங்களாயிருப்பினும் அவற்றுள் சில யோக்கியம், சிலஅயோக்கியம் என்று கூறுவதில் பிரயோஜன பலத்தால் கற்பிக்கப்பட்ட

(க). சுபாசுப கர்மங்களாலுண்டாகிக் காலாந்தரத்திற் கிடைக்குஞ் சுவர்க்க நரகக்கட்குக் காரணமாய் அந்தக்கரணத்தில் தங்கியிருப்பவை தர்மாதர்மங்களெனப்படும். இவற்றிற்கு அபூர்வம், அதிர்ஷ்டம், புண்ணியபாவமென்னும் பெயர்களுமுண்டு.

(உ). வேறொன்றை யாசிரயித்ததாய்ச் சுதந்தரமின்றியிருப்பது தர்ம மெனப்படும். தர்மாதர்மங்களும் சுகாதிகளும் அந்தக்கரணத்தை யாசிரயித்தனவாய் சுதந்தரமின்றி (தாமாகவே யிருத்தலின்றி) யிருப்பதால் தர்மங்களாம்.

சுபாவமே (க) சரண (அடைக்கலஸ்தான)மாம். அங்ஙனம் சுபாவத்தைச் சரணமாக அடையாத பக்ஷத்தில் நியாய மதத்திலும் தர்மாதர்மம், சுகதுக்கம் ஆத்ம தர்மமாயிருத்த லால் சுகாதிகளைப்போன்று தர்மாதர்மங்களும் பிரத்தியக்ஷ மாதல் வேண்டும்.

(சுகாதிகள் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய விஷயமாயிருக்கின்றன; தர்மா தர்மங்கள் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய விஷயமாகாவென்று பதார்த்தத்தின் இயல்புகளைக் காரணமாக ஒப்பாத பக்ஷத்தில் தர்மா தர்மங்களும் பிரத்தியக்ஷமாமென்னும்) இதில் யாதோர் ஆக்ஷேபமுமின்றாம்.

(ஆ) இங்ஙனம் இலக்ஷணத்தைப் பரிஷ்கார (சுத்த)ஞ் செய்தாலும் ஒருவன் சுகியாயிருக்குங்காலத்து 'நீ சுகி' என்னும் வாக்கியத்தால் உண்டாகின்ற சாப்த ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். 15.

26. (ச) அங்ஙனம் பிரத்தியக்ஷமாதல் சம்மதமே. 'நீ பத்தாமவன்' என்னுமிடத்தில் விஷயம் சமீபத்திருப்பதால் சப்தத்தினாலுங்கூடப்பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றதென் றங்கீ

(க). எதன்கண் பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் அநுபவம் உண்டாகின்றதோ அதன்கண் யோக்கியத்தன்மையுண்டென்றும், எதன்கண் பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் அநுபவம்உண்டாகவில்லையோ அதன்கண் யோக்கியத் தன்மை இன்றென்றும் அறிதல் வேண்டும். யோக்கியத்தன்மையும் அயோக்கியத் தன்மையும் அநுபவத்தை யொட்டி ஆராய்ந்தறியத்தக்கனவாம்.

கரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆகையினுற்றுன் (பிரமாணஅவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் யோக்கியவர்த்தமான விஷய அவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் அபேதம் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவென் றங்கீகரித்திருப்பதினுற்றுன்) 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து' என்னும் ஞானத்தில் வன்னி அம்சத்திலுண்டாகும் ஞானம் அப்பிரத்தியக்ஷமும், பர்வத அம்சத்திலுண்டாகும் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமுமாயிருக்கின்றன ;

i. (ஏனெனின்) பர்வதாவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் வெளிக்கிளம்பிய பர்வதாகாரவிருத்தி அவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் அபேதமிருக்கின்றமையாலும்,

ii. வன்னி அம்சத்திலோ அந்தக்கரணவிருத்தி வெளிக்கிளம்பாமையின் வன்னி அவச்சின்ன சைதன்னியமும் அதன் (வன்னியின்) ஆகாரமான விருத்தியவச்சின்ன சைதன்னியமும் பரஸ்பரம்(ஒன்றற்கொன்று)வேருயிருக்கின்றமையாலுமென்க.

அங்ஙனமே உலகத்தில் ' பர்வதத்தைப் பார்க்கின்றேன்' ' அக்கினியை அநுமிக்கின்றேன் ' என்னும் அநுபவம் நிகழ்கின்றது.

நியாயமதத்திலோ பர்வதத்தை அநுமானம்செய்கின்றேன் என்னும் ஞானம் (க) அநுவியவசாயமாய் ஏற்படுகின்றது.

(க). சோத்திரமுதலிய பிரமாணத்தால் கடமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றது. இது வியவசாய ஞானமெனப்படும். இதற்கு வடிவம் 'இதுகடம்' ' இதுபடம்' என்றாற்போல்வதாம். மனவடிவப்பிரமாணத்தால் கடாதிகளின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றது. இஃது அநுவியவசாய ஞானமெனப்படும். இதற்குவடிவம்'கடத்தை நான் அறிகின்றேன்' என்றாற்போல்வதாம்.

(பர்வதம் வன்னியுடைத்து என்னும் ஞான முற்றும் அநுமிதிஞானமென்று அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றமையின் மேற்கூறிய தோஷம் ஏற்படுகின்றது).

(க) பக்ஷம் இந்திரியத்திற்குச் சமீபத்திலிராத அநுமானத்தில் [(1) பிருதிவியின் பரமாணுக்கள் கந்தத்தோடு கூடியவை; (2) பிருதிவித்தன்மை யுடைமையின் (3) கடாதிகளைப் போல் என்னும் அநுமானத்தில்] எல்லா அம்சத்திலும் (பக்ஷத்திலுஞ் சாத்தியத்திலும்) ஞானம் அப்பிரத்தியக்ஷமாம்.

(உ) சந்தனக்கட்டை சுகந்த முடைத்து என்னும் ஞானமும், சந்தனக்கட்டை அம்சத்தில் பிரத்தியக்ஷமும், சுகந்த அம்

வியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயம் கடமும், அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயம் கடமும் அதன் ஞானமுமாம். திரிபுடிகோசர ஞானம் அநுவியவசாய ஞானமெனப்படும்.

(க). எவ்வதிகரணத்தில் (மலையில்), சாத்தியத்தை (நெருப்பை) அறியும் விருப்பமுண்டாய்ச் சாத்தியத்தின் அநுமிதிவடிவ (இம்மலை நெருப்புடைத்து என்னும்) நிச்சயமுண்டாகின்றதோ அது பக்ஷமெனப்படும்.

(உ). நையாயிகர் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷம் மூவகைத்தாமென்பர்; அவை i. சாமானியலக்ஷணம், ii. ஞானலக்ஷணம், iii. யோகஜன்னிய தர்மலக்ஷணம் என்பனவாம்.

i. அறியப்படுங் கடத்தன்மைச் சம்பந்தத்தாற் கடங்களென்னும் வடிவினதாய சர்வகடங்களின் பிரத்தியட்சமுமுண்டாதல் சாமானிய லட்சணமாமென்பர்.

ii. சந்தனக்கட்டை சுகந்தமுடைத்து என்று நேத்திரேந்திரியத்தாலுண்டாகும் ஞானம் ஞானலக்ஷணமா மென்பர்.

iii. யோகிகட்குண்டாகுஞ் சர்வ பதார்த்தங்களின் ஞானம் யோக ஜன்னிய தர்ம லட்சணமாமென்பர்.

சத்திலோ அப்பிரத்தியக்ஷமுமாம்; (எங்ஙனமெனின்) சுகந்த மானது நேத்திரேந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாதிருக்கின்றமை யின் நேத்திரேந்திரியத்திற்கு விஷயமாயும் வர்த்தமானமாயு முள்ளவிஷயாவச்சின்னசைதன்னியத்திற்குவிர்த்தியவச்சின்ன சைதன்னியத்துடன் அபேதமிராமையின்.

(ஆ). ஒரு ஞானத்தில் அப்பிரத்தியக்ஷத் தன்மையும், பிரத்தியக்ஷத்தன்மையும் அங்கிகரிக்கின் இவற்றிற்கு (க) (சாங்கரியம்வருவதால்) ஜாதித்துவமில்லாமற்போம். 16.

27. (ச) i. அஃது இஷ்டந்தான். (உ) ஜாதி உபாதி என்னும் பரிபாஷையானது எந்தப்பிரமாணங்கட்கும் விஷய மாகவிராமையின் அப்பிராமாண்ணியமாம்.

ii. 'இதுகடம்' என்றற்றொடக்கத்துப் பிரத்தியக்ஷமோ கடத்துவாதிகளாயதர்மங்க ளிருப்பதில் பிரமாணமேயன்றி அக் கடத்துவாதிகள் ஜாதி என்பதிற் பிரமாணமன்று.

(க). பிருதிவியின் பரமாணுக்கள் கந்தத்தோடு கூடியவை என்னும் ஞானத்தில் பிரத்தியக்ஷத்துவத்தைவிட்டு அப்பிரத்தியக்ஷ த்துவம் இருக்கின்றது. 'இது கடம்' என்னும் ஞானத்தில் அப் பிரத்தியக்ஷத்துவத்தை விட்டுப் பிரத்தியக்ஷத்துவம் இருக்கின்றது. இவ்விரண்டும் சந்தனக்கட்டை சுகந்தமுடைத்து என்னும் ஞானத்தி லிருக்கின்றன; சந்தனக்கட்டை நேத்திரேந்திரியத்திற்குப் பிரத்திய க்ஷமாயும், சுகந்தம் அப்பிரத்தியக்ஷமாயு மிருத்தலின். இவ்வாறு வருதலே சாங்கரியமாம்.

(உ) ஜாதி நித்தியமாய் ஒன்றாய்ப் பலவற்றில் ஒருங்குசேர்வை யுடையது.

(ஆ). (கடத்துவாதிகளை யறிதற்குப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமில்லாமற்போயினும், அநுமானத்தைப்பிரமாணமாகச் சொல்லுகின்றோம்). 17.

28. (ச) ஜாதித்துவமாகிய சாத்தியம் அப்பிரசித்தமாயிருக்குங்காலத்து அதற்குச் சாதகமான அநுமானத்திற்கும் இடமின்று. மேலும் சமவாயமோ சித்திக்கவில்லை.

29. பிரஹ்மபின்ன (பிரஹ்மத்திற்கு வேறான) பிரபஞ்சங்களெல்லாம் அனித்தியமாயிருக்கின்றன. ஆகவே, நித்தியமாயும் அனேக பதார்த்தங்களிற் சமவாய சம்பந்தத்தாலிருப்பதுமான ஜாதித்துவமானது கடாதிகளிற் சித்திக்கவில்லை. இங்ஙனமே உபாதித்துவமும் நிராகரிக்கத்தக்கதாம்.

30. 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து' என்னுமிடத்திலும், பர்வதாம்சத்திலுள்ள அந்தக்கரண விர்த்தியும்வேறு, வன்னி அம்சத்திலுள்ள அந்தக்கரணவிர்த்தியும் வேறு என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றமையின்,அவ்வவ்விருத்தியாகிய அவச்சேதகமும்வெவ்வேறாயிருக்கின்றன. இருத்தலால், பிரத்தியக்ஷத்துவம், அப்பிரத்தியக்ஷத்துவமென்னும் இவைகள் ஒருசைதன்னியவிருத்தியில் இருப்பதில் விரோதமின்றாம். ஆகவே, அவ்வவ்விந்திரியத்திற்கு யோக்கியமாகவும், வர்த்தமானமாகவுமுள்ளவிஷயாவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் விருத்தியவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்குமுள்ள அபேதமே அவ்வவ்விஷயாகாரமான விருத்தியவச்சின்ன சைதன்னியமாகின்ற ஞானத்

திற்கு அவ்வவ்வம்சத்தில் பிரத்தியக்ஷகாரணமாம். கடாதிகளாயவிஷயம் பிரத்தியக்ஷமாவதில் விஷயாவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் பிரமாத்ருசைதன்னியத்திற்கு முள்ள அபேதந் தான் காரணம்.

விஷயப்பிரத்தியக்ஷத்தின் காரணம் கூறப்படுகின்றது.

(ஆ) நான் இதனைப்பார்க்கின்றேன் என்னும் ஞானம் விஷயத்திற்கும் பிரமாதாவிற் (காண்பவனுக்)குமுள்ள பேதத்தைக்காட்டுகின்றது. இங்ஙனமிருக்க, இதற்கு விரோதமாகக் கடாதிகளாய விஷயங்கட்கும் அந்தக்கரணாவச்சின்னசைதன்னியமாய பிரமாதாவிற்கும் அபேதம் எங்ஙனம் பொருந்தும்? 18.

31. (ச). விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதமாவது பிரமாதாவோடு (விஷயம்) ஒன்றுவதன்று; ஆனல் பிரமாத்ரு சத்தையினும் வேறு சத்தை (இருப்பு) விஷயத்திற்கின்றென்பது தான். ஆகவே, கடாதிகள் கடாதி அவச்சின்ன சைதன்னியத்தில் அத்தியாசமாயிருத்தலால் (க) விஷயாவச்

(க). அதிஷ்டான சத்தையை (கயிற்றினிருப்பை) விட ஆரோபத்திற்கு (அக்கயிற்றிற்றோன்றியபாம்பிற்கு) வேறு சத்தையின்மையின் அதிஷ்டானத்தின் சத்தையே ஆரோபத்தின் சத்தையாயிருத்தல் பற்றி, 'விஷயாவச்சின்ன சைதன்னியசத்தையே கடாதிகளான விஷய சத்தையாம்' என்று கூறப்பட்டது.

சின்னசைதன்னியசத்தையே கடாதிகளான விஷயசத்தையாம்; அதிஷ்டான சத்தையினும் ஆரோபத்திற்கு வேறு சத்தை அங்கீகரித்தலின்மையின். விஷய சைதன்னியமோ மேற்கூறிய பிரகாரத்தினல் பிரமாத்ரு சைதன்னியமேயாம். ஆகையால் பிரமாத்ருசைதன்னியமே கடாதிகளுக்கு அதிஷ்டானமாயிருத்தலால் பிரமாத்ரு சத்தையே கடாதிகளின் சத்தையாம். (கடாதிகளுக்கோ) வேறு சத்தையின்று. ஆதலால் கடாதிகளுக்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை சித்திக்கின்றது. அநுமிதி முதலிய ஸ்தலங்களிலோ அந்தக்கரணம் வன்னி முதலிய தேசங்களிற் செல்லாமையின் வன்னியவச்சின்ன சைதன்னியம் பிரமாத்ரு சைதன்னியத்தோடு அபேதமாகின்றதின்று. அபேதமாகாமையின், வன்னியாதிகளின் சத்தை பிரமாதாவின் சத்தையினும் வேறும். வேறயிருத்தலால் அதிவியாப்தியின்று.

(ஆ). இங்ஙனங் கூறினும்

i. இவன் தர்மமுடையவன்; சிஷ்டாசாரமுடையவனயிருத்தலின்.

ii. இவன் அதர்மமுடையவன்; சிஷ்டாசாரமின்றியவனயிருத்தலின். என்றிவ்விரண்டிடக்கத்து அநுமானதிஸ்தலங்களில் (க) தர்மாதர்ம விஷயங்கள் பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். (ஏனெனின்) தர்மாதி அவச்சின்ன சைதன்னியமும் பிரமாத்ரு

(க) தர்மாதர்மங்கள் ஸம்ஸ்கார வடிவமாய் அதி சூக்குமமாயிருத்தலின்பிரத்தியக்ஷமாதலின்று. அங்ஙனமாயினும் அவை சுபவாசனையினலும் அசுபவாசனையினலும் அநுமானிக்கப்படுகின்றன.

சைதன்னியத்தோடபேதமாயிருத்தலால்தர்மாதிகளின்சத்தை பிரமாத்ரு சத்தையினும் வேறாக விராமையினென்க. 19.

32. (அ) விஷயத்திற்கு 'யோக்கிய'மென்று விசேஷணங் கொடுத்தல் வேண்டும். (அங்ஙனம் கொடுப்பதால் மேற்கூறிய தோஷம் உண்டாகாது).

(ஆ) இங்ஙனம் இலக்ஷணத்தைப் பரிஷ்கார (சுத்த)ஞ்செய்தாலும் 'கடம் உருவமுடைத்து' என்னும் பிரத்தியக்ஷஸ்தலத்தில் கடத்தின் பரிமாண (அளவு)முதலியவைகட்கும் பிரத்தியக்ஷம் ஏற்படும்; (ஏனெனின்)

i. ரூபாவச்சின்ன சைதன்னியமும் பரிமாணாதியவச்சின்ன சைதன்னியமும் அபேதமாய் விட்டமையாலும்,

ii. ரூபாவச்சின்ன சைதன்னியமும் பிரமாத்ரு சைதன்னியத்தோடபேதமாயிருப்பதாலும்,

iii. பரிமாணாதியவச்சின்ன சைதன்னியமும் பிரமாதாவோடபேதமாய் விட்டபடியாலும்,

iv. பரிமாணாதிசத்தை பிரமாத்ரு சத்தையினும் வேறாகாதிருப்பதாலுமென்க. 20.

33. (அ) பிரமாதாவிற்கு 'அவ்வவ்வாகாரமான விருத்தி உபகித'மென்று விசேஷணங் கொடுத்தல் வேண்டும். (அங்ஙனம் விசேஷணங் கொடுத்தலால் மேற்கூறியதோஷம் நேரிடாது.)

i. ரூபாகாரமானவிருத்தி உண்டாகுங்காலத்துப் (க) பரிமாணுதியாகார விருத்தியுண்டாகாமையாலும்,

ii. பரிமாணுகாரவிருத்தி உபகித பிரமாத்திரு சைதன்னிய அபின்னமான சத்தையை உடைத்தாகாமலிருப்பதாலும் அதிவியாப்தியின்று.

(ஆ) இங்ஙனம் அங்கிகரிப்பினும் விருத்தியில் அவ்வியாப்தி குற்றந்தங்கும்; (என்னை ?)

i. (உ) அனவஸ்தாதோஷம் வருமென்னும் பீதியினுல் விருத்தியை விஷயமாக்குகின்ற வேறுவிருத்தியை ஒப்புக்கொள்ளாமையின்,

ii. அவ்விடத்தில் தனதா (விருத்தியா) காரமான விருத்தி உபகிதபிரமாத்ருசத்தையினும் வேறுசத்தையிராமையின். 21.

(க). விசேஷணுபாவப்பிரயுக்த விசிஷ்டா பாவம் (விசேஷண மின்மையால் விசிஷ்ட மில்லையென்று) ஏற்படுகின்றது தண்டியில்லை யென்புழித் தண்டமின்மைபற்றித் தண்டியபாவஞ் சொல்லப்படுகின் றது.

பிரகிருதத்தில் ரூபாகாரவிருத்தி யுண்டாகுங்காலத் துப்பரிமாணு காரவிருத்தி உபகிதத்துவவிசேஷணத்துவமிராமையின் பரிமாணுதி ஆகாரவிருத்தி உபகிதபிரமாத்ரு சைதன்னிய அபின்னமான சத்தை யோடு கூடிக்கொண்டிருக்குந்தன்மை இல்லாமையின் பிரமாதாவே யின்றென் றேற்படுகிறதென்க.

(உ). அனவஸ்தை - வரம்பின்றிப்போதல்.

34. (ச) அனவஸ்தாதோஷம் வருமென்னும் பீதியினுல் வேறுவிருத்தியை விஷயமாக்கும் விருத்தியை அங்கீகரிக்காவிடினும் தனக்கே தான் விஷயமாயிருக்குமென் றங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றமையில் தன்னைவிஷயமாகச் செய்துகொள்ளும்விருத்தியுபகித பிரமாத்ரு சைதன்னியத்தின் சத்தையினும் வேறுசத்தை விருத்திக்கிராமையின் (முற்கூறியதோஷமின்றும்).

இங்ஙனமே அந்தக்கரணமும் அதன் தர்மங்களாகிய ...மாதிகளும் கேவலம் சாக்ஷிக்கு விஷயமாயிருந்தாலும் அவ்வவ்வாகாரமானவிருத்திகளையங்கிகரித்திருப்பதால் மேற்கூறிய லட்சணம் அவ்விட (அந்தக்கரணம் அதன் தர்மங்களிட)த்திலுமிருக்கின்றது ; இருத்தலால் அவ்வியாப்தி யின்று.

(ஆ.) அந்தக்கரணமும் அதன் தர்மங்களும் விர்த்திக்கு விஷயமென்று ஒப்புக்கொள்ளின் கேவலம் சாட்சிக்கு விஷயமென்னும் கொள்கைக்கு விரோதம் வருகின்றது. (வருதலால் அஃதெங்ஙனமொவ்வும் ?) 22.

35. (ச) (க) கேவலசாக்ஷி விஷயத்துவமாவது விருத்தியன்றிச் சாட்சிக்குவிஷயமாவதின்று ; ஆனுல், இந்திரிய அநுமானுதிப் பிரமாண வியாபாரமின்றிச் சாக்ஷிக்கு விஷயமாயிருக்குந் தன்மையாம்.

(க). சாக்ஷிக்கு விஷயமாவது - சாக்ஷிபாஸியமாம்; அஃதாவது அவித்தியாவிர்த்தி வாயிலாக எது சாக்ஷியால் பிரகாசிக்கப்படுகின்றதோ அது சாக்ஷிபாஸ்யமெனப்படும்.

ஆகையினாற்றான், அகங்காரடீகை என்னும் நூலில் ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதாசாரிய சுவாமிகளால் அகமாகார விர்த்தி அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனம் அங்கீகரிக்கப் பட்டபடியாற்றான் (க) பிராதிபாசிகமான ரஜதஸ்தலத்தில் ரஜதாகாரமான (உ) அவித்தியாவிர்த்தி வேதாந்த சம்பிரதாய முணர்ந்த (சர்வஞ்ஞமுனி முதலிய)வர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

(க) சத்தை i. வியாவகாரிகம் ii. பிராதிபாசிகம் iii. பாரமார்த்திகமென மூன்றுவகைத்தாம்-

i. எந்தப்பதார்த்தத்திற்கு ஆத்மஞானமின்றிப் பாதமுண்டாகிறதில்லையோ, ஆனால் ஆத்மஞானத்தினாலேயே பாதமுண்டாகின்றதோ அந்தப்பதார்த்தம் வியாவகாரிகசத்தை யெனப்படும். இதற்குதாரணம் கடபடமுதலியனவாம்.

ii. எப்பதார்த்தத்திற்கு ஆத்மஞானமின்றியே பாதமுண்டாகின்றதோ அப்பதார்த்தம் பிராதிபாசிக சத்தையாம். இதற்குதாரணம் கயிற்றரவு, கானல் நீர் முதலியனவாம்.

iii. எது முக்காலத்தினும் பாதிக்கப் படுகின்றதின்றோ அது பாரமார்த்திக சத்தையாம். இதற்குதாரணம் சேதனமாம்.

i. ஜனன, மரண, பந்த, மோக்ஷ வியவகாரங்களைச்சித்திக்கச் செய்வதாகிய சத்தை வியாவகாரிக சத்தை யெனப்படும்.

ii. பிரதீதி (தோற்றல்) மாத்திரம் இருப்பு பிராதிபாசிக சத்தை யெனப்படும்.

iii. என்றுமொன்றும் உண்மைப்பொருளா யிருப்பது பாரமார்த்திக சத்தை யெனப்படும்.

(உ). விர்த்தி (1) அந்தக்கரணவிர்த்தி (2) அவித்தியா விர்த்தி யென்றிருவகைத்தாம்.

(1). அந்தக்கரணவிர்த்தி யுண்டாவதற்கு முன்னும் அதன் நாசத்திற்குப் பின்னும் அவ்விர்த்தியின் விஷயமிருக்கும். இதற்கு

36. அங்ஙனமே அந்தக்கரணமும் அதன்தர்மங்களான காமாதிகளும் கேவலம் சாக்ஷிவேத்தியமா (சாக்ஷியால்பிரகாசிக்கப்படுவதா) யிருப்பினும் அவ்வவ்வாகாரமானவிர்த்தி உபஹித பிரமாத்ரு சத்தையினும் வேறுசத்தை விஷயத்திற்கிராமையின் அவ்வியாப்தியின்று.

அவ்வவ்வாகாரமான விர்த்தி யுபஹித பிரமாத்ருசைதன்னியத்தின் சத்தையினும் வேறுசத்தையின்றி யோக்கியமா (தகுதியா) யிருப்பதே விஷயப்பிரத்தியக்ஷத் தன்மையாம். இதுவே முடிந்தபொருளாம்.

உதாரணம் கடஞானமுண்டாதற்கு முன்னும், அதன் நாசத்திற்குப் பின்னும் அக்கடமிருத்தல் போல்வதாம்.

(2.) அவித்தியாவிர்த்தி யுண்டாவதற்கு முன்னும் அதன் நாசத்திற்குப்பின்னும் அதன் விஷயமிராது. இதற்குதாரணம்:—சுகாகாரமான அவித்தியாவிர்த்தி உண்டாவதற்கு முன்னும் அதன் நாசத்திற்குப் பின்னும் அச்சுகமிராமை போல்வதாம். அவித்தியாவிர்த்தி யுண்டாகின்றகாலத்திலேயே அதன் விஷயமுமுண்டாகின்றதென்றறிதல்வேண்டும்.

இருக்கின்றதென்னும் வியவகாரத்திற் கேதுவாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணாமம் விர்த்தி யெனப்படும்.

37. அவற்றால் (க) சையோகம், சையுக்தம், தாதாத்மியம் இவைமுதலிய (உ) ஸன்னிகர்ஷங்கள் சைதன்னியத்தைப் பிரகாசஞ்செய்கின்ற விர்த்தியுண்டாகும் விஷயத்தில் உபயோகப்படுகின்றன.

அந்தவிர்த்தி—சம்சயம், நிச்சயம், கர்வம், ஸ்மரணமென நால்வகைத்தாம்.

38. அந்தக்கரணம் ஒன்றாயிருப்பினும் அது விர்த்தி பேதத்தினால் மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தமென நால்வகைத்தாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

"மனோபுத்திரஹங்காரம் சித்தம் கரணமாந்தரம் சம்சயோநிச்சயோகர்வஸ்மரணம் விஷயா இமே—அந்தக்கரணம்; மனம், புத்தி, அகங்கார சித்தமென நால்வகைத்தாம்.

(க) கூடியதென்னும் வழக்கிற்குக் காரணமாயிருப்பது சையோக மெனப்படும். சையோகம் வியாபியாமலிருப்பது. வியாபியாமலிருத்தல்-தானும் தன் அத்தியந்தாபாவமும் ஓர் அதிகரணத்திருத்தல்; அஃதாவது ஏகதேசத்திருப்பதாம்.

சையோகமுடையது சையுக்த மெனப்படும்.

கல்பிதபேதத்தோடு கூடிய வாஸ்தவ அபேதம் தாதாத்மிய மெனப்படும்.

(உ) ஸன்னிகர்ஷம்-சம்பந்தம். அபாவத்திற்கும் சாதிரிசியத்திற்கும் விலக்ஷணமாய்ப் பிரதியோகியை அபேக்ஷித்துக்கொண்டு ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருப்பது சம்பந்தமெனப்படும்.

எரண்டதில் எது சேருகின்றதோ அதனைச் சேர்ந்த வஸ்துவின் சம்பந்தத்திற்கு அநுயோகி யென்றும், சேரும் வஸ்துவின் சம்பந்தத்திற்குப் பிரதியோகி யென்றும் சொல்லப்படும்.

i. சம்சயாகார விர்த்தியுடையது மனமாம்.
ii. நிச்சயாகார விர்த்தியுடையது புத்தியாம்.
iii. கர்வாகார விர்த்தியுடையது அகங்காரமாம்.
iv. ஸ்மரணாகார விர்த்தியுடையது சித்தமாம்.''
என்று பெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

39. அந்தட்பிரத்தியக்ஷம் (1) சவிகல்பம் (2) நிர்விகல்ப மென்றிருவகைத்தாம். அவற்றுள்:—

(1) சவிகல்பம் வைசிட்டிய (சம்பந்த)த்தோடு கூடிய ஞானம். அது கடத்தை நானறிகின்றேனென்றற்றொடக்கத்து ஞானமாம்.

(2) நிர்விகல்பம் சம்பந்தம்தோன்றாமலிருக்கும் ஞானம். அது "ஸோயம் தேவதத்த:—அந்தத்தேவதத் தன்றானிவன்" என்றற்றொடக்கத்து லௌகிகவாக்கியத்தாலும் "தத்துவமசி-அதுநீயாயிருக்கின்றாய்" என்றற்றொடக்கத்து வைதிகவாக்கியத்தாலும் உண்டாகின்ற ஞானமாம்.

(ஆ) இந்தஞானம் (தத்துவமசி முதலியவற்றாலுண்டாகும் ஞானம்) சாப்தம் (சப்தப்பிரமாணத் தாலுண்டாகும் ஞானம்) பிரத்தியக்ஷமன்று; என்னை? இந்திரியங்களாலுண் டாகாமையின். 23.

40. (ச) பிரத்தியக்ஷஞானம் இந்திரியத்தினாலுண்டாகின்ற தென்னும் நியமமின்று. இதுமுன்னரே (26வது பாராவில்)

கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனல் (பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு) யோக்கிய வர்த்தமான விஷயசைதன்னியத்திற்குப் பிரமாண சைதன்னியத்தோடுள்ள அபேதம் காரணமாமென்றுசொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

அங்ஙனமே,'ஸோயம் தேவதத்த:' என்னும் வாக்கியத்தா லுண்டாகின்ற ஞானத்திற்கு விஷயம் சமீபத்திலிருப்பதால் ததாகார (அவ்வாகார) மான அந்தக்கரணவிர்த்தி வெளியிற் செல்வதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; இருப்பதால், தேவ தத்தாவச்சின்ன சைதன்னியமும் தேவதத்தாகாரமான விர்த்தி அவச்சின்ன சைதன்னியமும் அபின்னமாய் விட்டபடியால் 'ஸோயம் தேவதத்த:' என்னும் வாக்கியத்தி ணுண்டாகின்ற ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம்.

இங்ஙனமே 'தத்துவமசி' முதலிய வாக்கியங்களா லுண் டாகும் ஞானமும் பிரத்தியக்ஷம்; ஆண்டுப்பிரமாதாவே விஷய மாகையாலும் இரண்டிற்கும் அபேதமிருப்பதா லுமென்க.

(ஆ) (அங்ஙனமாயின்) வாக்கியத்தா லுண்டாகின்ற ஞானம் பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தைக் கிரஹிப்பதால் எங்ங னம் நிர்விகல்பமென்று சொல்லக்கூடும்? 24.

41. (ச) வாக்கியத்தாலுண்டான ஞானத்திற்கு விஷய மாயிருப்பதில் பதார்த்தத்தின் சம்பந்தம் நியமமன்று; ஏ னெனின், தாத்பரியத்திற்கு அவிஷயமான (விஷயமாகாத) சம்பந்தமும் வாக்கிய ஜன்னிய ஞானத்திற்கு விஷயமாக நேரி டும். ஆனல் தாத்பரியத்திற்குவிஷயமாயிருப்பதே (நியாமகம்).

பிரகிருதத்திலோ "ஸதேவ ஸோம்மிய இதமக்கிர ஆஸீத் · இந்த உலகம் சிருஷ்டிக்குமுன்னர்ச் சத்தாகவே இருந்தது" என்று (க) உபக்கிரமித்துத் "தத்சத்தியம் ஸஆத்மா தத்துவமஸி சுவேதகேதோ-ஓசுவேதகேதுவே அது சத்தியம், அஃது ஆத்மா, அது நீயாயிருக்கின்றாய்" என்று உபசம்மாரத்தினால் (உ) சுத்தப்பிரஹ்மத்தினிடத்தில் வேதாந்தங்களின் (ங) தாத்பரியம்நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமாக (அவை) எங்ஙனம் தாத்பரியத்திற்கு விஷயமாகாத சம்பந்தத்தைப்போதிக்கும்?

(க). வேதாந்த வாக்கியங்களின் தாத்பரிய உணர்ச்சிக்கு ஏது (1) உபக்கிரம உபசம்மாரம், (2) அப்பியாசம், (3) அபூர்வதை, (4) பலம், (5) அர்த்தவாதம், (6) உபபத்தி என்பனவாம். இவை சட்விதலிங்கமென்று கூறப்படும்.

(1). எப்பொருள் ஆரம்பத்திலிருக்கின்றதோ அதுவே அந்தத்தினு மிருக்குமாயின் அங்கு உபக்கிரம உபசம்மாரங்களின் ஒருவடிவாந்தன்மை சொல்லப்படுகின்றது.

பிரகரணத்தின் ஆரம்பம் உபக்கிரமமாம். பிரகரணத்தின் முடிவு உபசம்மாரமாம்.

(2). அத்வைதார்த்தத்தை அடிக்கடி சொல்லுதல் அப்பியாசமாம்.

(3). பிரஹ்மம் உபநிஷத்துக்களொழிந்த வேறு பிரமாணங்களால் அறியப்படாததென்பது அபூர்வதையாம்.

(4). அத்வைதப்பிரஹ்ம ஞானத்தினால் சர்வதுக்க நிவிர்த்தியும் பரமானந்தப் பிராப்தியுமே பலமாம்.

இதுதான் தத்துவமஸ்யாதி வாக்கியங்கட்கு அகண்டார்த்தத்தன்மை. எது சம்பந்தத்தை விஷயமாக்காத பதார்த்த ஞானத்தையுண்டு பண்ணுந்தன்மையோ (அதுவே பரம்).

"வாக்கியங்கட்குச் சம்பந்தத்தை விஷயமாக்காத நன் ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் தன்மையே அகண்டார்த்தத் துவம்; அல்லது (க) பிராதிபதிகார்த்த மாத்திரம் போதிக்கும்

---

(5). ஸ்துதியை அல்லது நிந்தையை அறிவிக்கும் வாக்கியம் அர்த்தவாதமாம்.

(அபேத ஞானத்தின் ஸ்துதி வடிவினவும் பேத ஞானத்தின் நிந்தை வடிவினவுமாகிய வாக்கியங்கள் - உபநிஷத்துக்களில் இருக்கின்றமை காண்க.)

(6). பிரதிபாதிக்கப்படும் அத்வைத அர்த்தத்திற்கு அநுகூலமான யுக்தி உபபத்தியாம்.

இது கூடும், இது கூடாதென்று தன்கண்ணே தோன்றுவது யுக்தி எனப்படும்.

(உ.) தத்துவக் கூட்டங்களைத் தத்தங்காரணங்களில் ஒடுக்கிக் கொண்டுசென்றால் காரணகாரியங்களின்றி முடிவாய் நிற்குஞ் சேதனம் சுத்தப்பிரமமாம்.

(ந.) இவ்வாக்கியத்தால் கேட்பவனுக்கு இப்பொருளின் ஞானமுண்டாகவேண்டு மென்று சொல்லுவானது இச்சை தாத்பரியமாம்.

(க.) பிராதிபதிக மென்பது பெயர்ப்பகாப்பதமாம். அதற்கு உதாரணம்:—இறை, உமை, தையல் என்றற்றொடக்கத்தனவாம். இப்பிராதிபதிகமென்னும் பெயர்ப்பகாப்பதங்களின் அர்த்தம்பிராதி

தன்மையாம்" என்று சிற்சுகாசாரியரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

42. (மீண்டும்) அப் பிரத்தியக்ஷம் i ஜீவசாக்ஷிப் பிரத்தியக்ஷம், ii. ஈசுவரசாக்ஷிப் பிரத்தியக்ஷமென் றிருவகைத்தாம்

ஜீவசாக்ஷிப் பிரத்தியக்ஷம்.

அவற்றுள் i ஜீவனாவது அந்தக்கரண அவச்சின்ன சைதன்னியம்; ஜீவசாக்ஷியோ (கூடஸ்தனோ) அந்தக்கரண உபகித சைதன்னியம். அந்தக்கரணம் (க) உபாதியாயிருந்தால் (அவ்வுபாதியோடு கூடிய) அச்சைதன்னியம் சாக்ஷியென்றும், அந்தக்கரணம் விசேஷணமாயிருந்தால் (அவ்விசேஷணத் தோடுகூடிய) அச்சைதன்னியம்ஜீவனென்றும்வியவகரிக்கப்படுகின்றன.

இது தான் இவ்விரண்டிற்கு (ஜீவனுக்கும் சாக்ஷிக்கு.) முள்ள வேறுபாடு.

(க). விசேஷணமாவது காரியத்தில் பிரவேசித்து வியாவர்த்தகமாயிருப்பது.

பதிகார்த்த மெனப்படும். "பன்னும் பகாப்பதப் பேரே பிராதிபதிகமது" என்று பிரயோக விவேகம் கூறுகின்றது. பகாப்பதம் அகண்டபதமென்றும், பகுபதம் சகண்டபதமென்றும் கூறப்படும். பிராதிபதிகார்த்தமெனினும் அகண்டார்த்த மெனினும் ஒக்கும்.

(க.) அவச்சேதவாதம் கொள்ளுவோர் மதத்திலோ

(1). அந்தக்கரண விசிட்ட சேதனம் பிரமாதாவாம். அதுவே கர்த்தா போக்தாவாம்.

(2). அர்தக்கரண உபஹித சேதனம் சாக்ஷியாம். ஒரே அர்தக்கரணம் பிரமாதாவுக்கு விசேஷணமாயும் சாக்ஷிக்கு உபாதியாயு மிருக்கிறது.

சொருபத்தில் எதற்குப் பிரவேசமுண்டோ அத்தன்மையவியாவர்த்தக (வேறுபிரித்தறிவிக்கும்) வஸ்து விசேஷண மெனப்படும்.

மற்றப் பதார்த்தங்களினின்றும் வேறுபடுத்தி வஸ்துவின் சொருபத்தை அறிவிப்பது எதுவோ அது வியாவர்த்தக மெனப்படும்.

எது வேறுபடுத்தி அறியப்படுகிறதோ அது வியாவர்த்திய மெனப்படும்.

'நீலகட' மென்பதில் கடத்தின் நீலவர்ணம் விசேஷணமாம். ஏனெனின், நீலகடத்தில் நீலவர்ணம் பிரவேசித்து மஞ்சள் வெண்மை முதலிய வர்ணங்களுடன்கூடிய கடங்களினின்றும் வேறுபடுத்தி இந்நீலகடத்தை யறிவிக்கின்றது. ஆகையால், நீலவர்ணம் வியாவர்த்தகமாம்; அதனால் விசேஷணமாம். கடம் பரிச்சேத்தியமாம். ஏனெனின், மஞ்சள் முதலிய வர்ணங்களுடன்கூடின கடங்களினின்றும் வேறுபடுத்தப்பட்டு இந்நீலகடம் அறியப்படுகிறது.

வேறுபடுத்தறியப்படும் பதார்த்தம் பரிச்சேத்திய மென்றும் வியாவர்த்திய மென்றும் விசேஷிய மென்றும் சொல்லப்படும். "தண்டி புருஷன்" என்பதிலும் புருஷனுக்குத் தண்டம் விசேஷணமாம்.

இவ்விதமாகப் பிரமாதாவுக்கு அர்தக்கரணம் விசேஷணமாம். ஏனெனின், பிரமாதாவின் ஸ்வருபத்தில் அர்தக்கரணத்தின் பிரவேச மிருத்தலால் பிரமேய சேதனத்தினின்றும் பின்னப்படுத்திப்

பிரமாதாவின் ஸ்வரூபத்தை யறிவித்தலால் அந்தக்கரணம் வியா வர்த்தகமாம்.

எது வஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தில் பிரவேசியாமல் வியாவர்த்தக மாயிருக்கிறதோ அது உபாதியெனப்படும்.

(1) நையாயிகமதத்தில் கர்ணகோளகத்தால் வளைபட்ட ஆகா சம் சுரோத்திரமெனப்படும். இவ்விடத்தில் கர்ணகோளகம் சுரோ த்திரத்திற்கு உபாதியாம். ஏனெனின், சுரோத்திரத்தின் ஸ்வரூபத் திற் கர்ணகோளகம் பிரவேசியாமல் வெளியிலுள்ள ஆகாசத்தினின் றும் சுரோத்திரத்தை வேறுபடுத்தியறிவிக்கிறது. ஆகையால் கோ ளகம் வியாவர்த்தகமாம்.

(2) கடாகாசம் மணங்களவு அன்னத்திற்கு அவகாசம் (இடம்) கொடுக்கிறது என்னுமிடத்திலும் ஆகாசத்திற்குக் கடம் உபாதியாம். ஏனெனின், மணங்கு அன்னத்திற்கு அவகாசம் கொடுக் கும் ஆகாசத்தின் ஸ்வரூபத்தில் கடத்தின் பிரவேசமில்லை. கடம் பிருதிவியின் காரியம். அதன்கண் அவகாசம் கொடுத்தல் பொருந் தாது. ஆதலால் கடத்திற்குச்சொரூபத்தில் பிரவேசம் பொருந் தாது; வியாபக ஆகாசத்தினின்றும் வேறுபடுத்தறிவிக்கின்றது. ஆத லால் மணங்கு அன்னத்திற்கு அவகாசம் தருவதாகிய ஆகாசம் எது வோ அதற்குக் கடம் உபாதியாம்.

அதுபோல அந்தக்கரண உபஹித சேதனம் சாக்ஷியாமென்னு மிடத்தில் அந்தக்கரணம் சாக்ஷிக்கு உபாதியாம், ஏனெனின், சாக்ஷி யின் ஸ்வரூபத்தில் அந்தக்கரணத்தின் பிரவேசமில்லை, பிரமேய சே தனத்தினின்றும் சாக்ஷியை வேறுபடுத்தியறிவிக்கிறது. ஆகை யால், ஒரே அந்தக்கரணம் சாக்ஷிக்குபாதியும் பிரமாதாவிற்கு விசே ஷணமுமாம். இவ்விதத்தால்,

உபாதியோ காரியத்தில் பிரவேசியாது வியாவர்த்தகமாய் வர்த்தமான காலத்திருப்பது.

உருவத்தோடு கூடியது கடம் என்புழி, உருவம் விசேஷணமாம். கர்ணசட்குல்லி (முறுக்கு) யோடு கூடிய ஆகாயம் சுரோத்திரேந்திரியம் என்புழிக் கர்ணசட்குல்லி உபாதியாம். இவ்வுபாதியை நையாயிகர்கள் **பரிசாய (நியாம) கம்** என்பர்.

43. பிரகிருதத்திலோ அந்தக்கரணம் ஜடமாயிருக்கின்றது. அதனால்விஷயப்பிரகாசத் தன்மைகூடாது; கூடாமையின், விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற சைதன்னியத்திற்கு (ஜீவசாக்ஷிக்கு) அஃது உபாதியாயிருக்கின்றது. இந்த ஜீவசாக்ஷியானது ஜீவன்தோறும்வெவ்வேறாயிருக்கின்றது. (வெவ்வேறென்று கொள்ளாது ஜீவசாக்ஷி ஏகமென்றுகொண்டால் (க) மைத்திரனால் அறிய (அநுபவிக்க) ப்பட்ட விஷயத்தில் சைத்திரனுக்கும் ஸ்மரண முண்டாதல்வேண்டும். (உண்டாகாமையின் ஜீவசாக்ஷி அநேகமாம்).

---

(1). அந்தக்கரண உபஹித சேதனம் சாக்ஷியாம்.
(2). அந்தக்கரண விசிஷ்டசேதனம் பிரமாதாவாம்.
(1). உபாதியுடையது உபஹிதமெனப்படும்.
(2). விசேஷணமுடையது விசிஷ்டமெனப்படும்.

அந்தக்கரண விசிஷ்டப்பிரமாதாவே கர்த்தா போக்தாவும் சுகியும் துக்கியுமான **சமுசாரி ஜீவனும்**.

இஃது அவச்சேதவாதத்தின் கிரமமாமென்று சாரசாகரம் கூறுகின்றது.

ஈசுவர சாக்ஷிப் பிரத்தியக்ஷம்.

ii. ஈசுவரசாக்ஷியோ மாயோபஹித சைதன்னியம் (மாயையை உபாதியாகவுடைய சேதனம்). அஃதொன்று; என்னை? (க) அதிபூதமான மாயை ஒன்றாயிருத்தலால்.

(ஆ). "இந்திரோமாயாபிஃ புருரூப ஈயதே—இந்தப்பரமேசுவரன் மாயைகளால் வெகு ரூபங்களாகச் சொல்லப்படுகின்றான்" என்னும் சுருதியில் 'மாயாபிஃ' என்று பகுவசனம் (பன்மைச்சொல்) இருப்பதால் (மாயை பல வென்று அறியப்படுகின்றது). அங்ஙனமாக மாயை ஒன்றென்று எங்ஙனம் கூறலாம்? 25

44. (ச) 'மாயாபிஃ' என்னும் பகுவசனம் மாயையிலிருக்கின்ற சக்திவிசேஷ அபிப்பிராயத்தினாலாவது அல்லது மாயையின்கணுள்ள சத்துவ, ரஜஸ், தமோகுணங்களின் அபிப்பிராயத்தினாலாவது பொருந்திவிடுகின்றது.

45, மேலும் "மாயையை உபாதான காரணமென்று அறியவேண்டும். மகேசுவரனை மாயி என்றறியவேண்டும். சிகப்பு, வெளுப்பு, கறுப்பு நிறங்களுளதாயும், தனக்குச்சமானமான பிரஜைகளை யுண்டுபண்ணிக்கொண்டும் ஒரு அஜை (மாயை)யை ஒரு அஜன் (ஜீவன்) அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றான்; மற்றொருவன் அதனை விட்டுவிடுகின்றான்"

---

42. (க) மைத்திரன், சைத்திரனென்பன இலக்கணநூலில் சாத்தன் கொற்றனென உதாரணமாகவரும் பெயர்கள் போன்றனவாம்.

(க.) அதிபூதமாயை யென்றது சுத்தசேதனத்தைக் கற்பனையாக மறைத்துள்ள மூலாஞ்ஞானத்தை.

" எந்த யோகியானவன் தன் மனதில் எவரைத்தியானித்து விஸ்தாரமான அவித்தையைக் கடக்கின்றானோ அந்தப் பரமாத்மாவின் பொருட்டு நமஸ்காரம் பண்ணுகின்றேன்" என்னும் சுருதி ஸ்மிருதிகளிலடங்கிய ஏகவசன (ஒருமைச்சொல்) பலத்தாலும் இலாகவத்தாலும் (எளிதின் முடிதலாலும்) மாயை ஒன்றென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. ஆகையால் மேற்சொல்லிய மாயோபகித சேதனம் ஈசுவரசாக்ஷியாம். அதுவும் அநாதி.

அந்தன் உபாதியான மாயை அநாதியாயிருத்தலால் மாயாவச்சின்ன சைதன்னியம் ஈசுவரனும். சைதன்னியத்திற்கு மாயை விசேஷணமாயிருந்தால் அது ஈசுவரனென்றும், உபாதியாயிருந்தால் சாக்ஷி யென்றும்வியவகரிக்கப்படுகின்றது. ஈசுவரத்தன்மைக்(தர்மத்திற்)கும், சாக்ஷித்தன்மைக்கும் பேதமேயன்றித்தர்மியான ஈசுவரனுக்கும் ஈசுவரசாக்ஷிக்கும் பேதமின்று. அந்தப்பரமேசுவரன் ஒருவனாயிருந்தாலும் தனக்கு உபாதியான மாயையின் (க) சத்துவ, ரஜஸ், தமோகுணங்களின் பேதத்தினால் பிரம்மா, விஷ்ணு, மகேசுவரனென்னும் பெயரை அடைகிறான்.

(க). பரமேசுவரன் மாயையின் சத்துவகுணப் பிரதானத்தால் உலகைக்காக்கும் விஷ்ணுவாகவும், இரஜோகுணப்பிரதானத்தால் உலகைப்படைக்கும் பிரமனாகவும், தமோகுணப்பிரதானத்தால் உலகை அழிக்கும் மகேசனாகவும் சொல்லப்படுகிறானென்றறிதல் வேண்டும்.

(ஆ). ஈசுவர (க) சாக்ஷி அநுதியாயிருக்குமாயின் "ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் பிரஜாயேய—நான் வெகு பிரஜைகளாக ஆய்விடுகிறேனென்று பிரஹ்மம் சங்கற்பித்தது" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினால் சிருஷ்டிக்கு முன்னர்ப் பரமேசுவரனுக்குச் சங்கற்பமுண்டானதாகக்கூறுதல் எங்ஙனம்பொருந்தும்?. 26.

46, (ச) இந்திரிய விஷய சம்பந்த முதலிய காரண வசத்தினால் ஜீவோபாதியான அந்தக்கரணத்தின விர்த்தி பேதங்கள் எங்ஙனம் உண்டாகின்றனவோ அங்ஙனமே சிருஷ்டிக்கப்போகின்ற பிராணிகளின் கன்மவசத்தினால் பரமேசுவரனுக்குபாதியாகிய மாயையினிடத்தில் இஃது இப்போது சிருஷ்டிக்கத்தக்கது, இப்போது பாலனம் பண்ணத்தக்கது, இப்போது சம்காரம் பண்ணத்தக்கது என்றற்றொடக்கத்து விருத்தி விசேஷங்கள் உண்டாகின்றன. அந்தவிருத்திகள் சாதியா(உற்பத்தியுடையனவாயிருப்பதால் அவற்றிற்பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமும் சாதியென்று சொல்லப்படுகின்றது. இங்ஙனம் சாக்ஷி

(க. சாக்ஷி என்பதற்கு சாக்ஷியே பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிறதென்பது பொருளாதலால் அதற்கு அநுதியாகவே ஞானமுண்டென்பது புலப்படுகின்றது. அங்ஙனமாக அது சங்கற்பித்ததென்பது எங்ஙனமெனின் கூறுதும்:—

உபாதியான மாயையும் சேதனமும் அநுதியாயிருப்பினும் ஜீவர்களின் கர்மவசத்தினால் சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்னும் விருத்தி உண்டாதலே ஈண்டுச் சங்கற்பமென்றறிய வேண்டுமென்க.

(ஜீவசாக்ஷி ஈசுவரசாக்ஷி என) இரண்டு வகையாயிருத்தலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் இரண்டு வகையாம்.

47. பிரத்தியக்ஷத்தன்மையும் ஞேயமான விஷயத்திலிருக்கின்றதென்றும் ஞெப்தியான ஞானத்திலிருக்கின்றதென்றும் நிரூபிக்கப்பட்டது. அவ்விரண்டனுள் ஞானத்திலுள்ள பிரத்தியக்ஷத்தன்மைக்குச் சித்துத்தன்மையே சாமானிய லக்ஷணம்.

பர்வதம் வன்னியுடைத்து என்றற்றொடக்கத்து ஸ்தலங்களிலும் வன்னியாதி ஆகாரமான விருத்தி உபகித சைதன்னியத்திற்குத் தன்னுடைய சொருபாம்சம் சுயம்பிரகாசமாயிருப்பதால் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை இருக்கின்றது. ஆகையால் அவ்வவ் விஷயாம்சப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மையோ முற்கூறியபடியேயாம்.

அந்த லக்ஷணத்திற்குப் பிராந்திவடிவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் அதிவியாப்தி யின்று.

இந்தலக்ஷணம் பிரம (பிராந்தி) ப்பிரமைகளுக்குச் சாதாரணமான பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் நிரூபணத்தினல் அந்தப் பிராந்திப் பிரத்தியக்ஷமும் லக்ஷியமாயிருக்கின்றது. (ஆகையால் மேற்கூறிய லக்ஷணத்தில் அதிவியாப்தியின்று)

முன்னர்க்கூறிய லக்ஷணம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குமாத்திரம் லக்ஷணமா மென்றுசொல்லும்பக்ஷத்தில் அப்பொழுது விஷயத்திற்கு "அபாதிரம் (பாதிக்கப்படாதது)" என்றோர்

விசேஷணங்கொடுத்தல் வேண்டும். கிளிஞ்சில் முதலியவைகளைச் சாமனியமாய்ப் பார்த்துண்டான இதுவெள்ளி என்றற்றொடக்கத்துப்பிராந்தி சம்சாரகாலத்துண்டான பாதத்திற்கு(இது கிளிஞ்சில் என்றற்றொடக்கத்து ஞானத்திற்கு) விஷயமான பிராதிபாசிக வெள்ளி முதலியவைகளை விஷயமாக வுடைத்தாயிருக்கிறது; உடைத்தாயிருப்பதால் மேற்சொல்லிய (அபாதித) லக்ஷணமின்று. இன்மையால் அதிவியாப்தி இன்று.

(ஆ) கிளிஞ்சலின் விசேஷவடிவத்தைப் பாராது சாமானியவடிவைப்பார்க்குமிடத்து அதன்கண் இதுவெள்ளி என்னும் ஞானமுண்டாகின்றது. அந்த ஞானத்தினல் வெள்ளியைக் கிரஹிக்கவேண்டுமென்னும் பிரவிர்த்தியுண்டாகின்றது. இந்த

(க) விஸம்வாதிப் பிரவிர்த்தியினுலேபிராந்திஞானம் சித்திக்கின்றது. சித்தித்தாலும், அதற்குவிஷயம் பிராதிபாசிகமாயும், பிராதிபாச (தோற்றிய) காலத்துண்டாயு மிருக்கிற வெள்ளி முதலியவைகள்விஷயமாயிருக்கு மென்பதில் பிரமாணமின்று. என்னை? ஏற்கனவே சித்தமான(இயல்பாகவே பெறப்பட்டுள்ள) தேசாந்தரத்திலுள்ள ரஜதமே அந்தஞானத்திற்கு விஷயமாக சம்பவிக்கின்றமையின். 27

(க. நிஷ்பலப் பிரவிர்த்தியை (பயனில் முயற்சியை)ப்பிறப்பிக்கும் இச்சைமுதலியன விஸம்வாதீ எனப்படும். அதனின்வேறுயது சம்வாதீ எனப்படும். அஃதாவது சபலப் பிரவிர்த்தியைப்பிறப்பிக்கும் இச்சைமுதலியனவாம். விஸம்வாதி ஞானம் பிராந்தியென்றும் சம்வாதிஞானம் யதார்த்தமென்றும் அறிக.

48. (ச) தேசாந்தரத்திலுள்ள வெள்ளி நேத்திரேந்திரியத்திற்குச் சமீபத்திலிராமையின் அது பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விஷயமாகின்றதின்று. (ஆகலால் அது கூடாது.)

(ஆ) (அங்ஙனமாயின்) பிராந்திவடிவப் பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தில் ஞேயமான (அறியக்கூடிய) வெள்ளிமுதலியவைகளாலுண்டாகின்ற ஞானமே சம்பந்தம் (என்று சொல்லுகின்றோம்). 28

49. (ச) ஞானத்தைச்சம்பந்தமாக அங்கிகரிக்கின் அந்த ஞானவடிவ சம்பந்தத்தினாலேயே பர்வதமுதலியவற்றிலுள்ள தீ முதலியவைகளுக்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை ஏற்படும். ஏற்படுங்காலத்து அநுமானமுதலிய பிரமாணங்களால் யாதொரு பிரயோசனமுமில்லாமற்போய்விடும். [ஆதலால் ஞானம் பிரத்தியாசத்தி (சம்பந்தம்) ஆகமாட்டாது.]

(ஆ) வெள்ளியை உண்டுபண்ணக்கூடிய ரஜதாவயவங்கள் (வெள்ளி உறுப்புக்கள்) சுக்தியிலிராதபோது உன்னுடைய மதத்திலும் எங்ஙனம் ரஜதம் உண்டாகும்? 29

50. (ச) உலகத்தில் பிரசித்தமான காரணமானது பிராதிபாசிக (தோற்றல் மாத்திரமாயுள்ள) இரஜதத்தை உண்டுபண்ணுகிறதின்று. ஆனால் அக்காரணமோவேறு. அஃதெங்ஙனமெனின், காமாலைமுதலிய தோஷசகித நேத்திரமுள்ள புருஷனுக்கு எதிரிலுள்ள திரவியத்தின் சம்பந்தத்தினால் இதுவென்கிற ஆகாரமாயும் பளபளப்பாயுமுள்ள அந்தக்கரண விர்த்தி

உண்டாகின்றது. அவ்விருத்தியில் இதமவச்சின்ன (இது வென்பதனல் வளைவுபட்ட) சைதன்னியம் பிரதிபிம்பிக்கின்றது. அந்தப்பிரதிபிம்பத்தில் முற்கூறியவகையாக விருத்தி வெளிக்கிளம்புவதால் இதமவச்சின்ன சைதன்னியமும் விருத்தி அவச்சின்ன சைதன்னியமும் பிரமாத்ரு சைதன்னியமும் ஒன்ருய் விடுகின்றன.

ஆகவே, பிரமாத்ரு சைதன்னியத்தினும் வேருகாத விஷய சைதன்னியத்திலுள்ள அவித்தையானது பளபளப்பு முதலிய சாதிருசியத்தின் (ஒப்புமையின்) தரிசனத்தால் உத்போதத்தை (பிரகாசத்தை) யடைந்த இரஜத சம்ஸ்காரத்தைச் சகாயமாகவுடையதாயும் காமாலையாதி நேத்திரதோஷத்தோடு கூடினதாயுமிருப்பதால் இரஜதாகாரமாகவும் இரஜதஞானுபாச (வெள்ளிஞானப் பிராந்தி) ஆகாரமாகவும் பரிணமிக்கின்றது.

பரிணமம்.

உபாதான (முதற்) காரணத்திற்குச் சமானமானசத்தையுடைய காரியத் தோன்றுதல் பரிணமமாம்.

விவர்த்தம்.

உபாதானகாரண (அதிஷ்டான)த்திற்கு விபரீதமான சத்தையுடைய காரியத் தோன்றுதல் விவர்த்தமாம்.

பிராதிபாசிக இரஜதமோ அவித்தையின் பரிணமமென்றும் சேதனத்தின் விவர்த்தமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

அவித்தியாபரிணமமா(திரிபா)ன இரஜதமும் அவித்தை

க்கு அதிஷ்டானமான இதமவச்சின்ன சைதன்னியத்திலிருக்கின்றது.

நம்முடைய (வேதாந்த சித்தாந்த) மதத்திலோ எல்லாக் காரியமும் தமக்கு உபாதானமான அதிஷ்டானத்தை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கின்றனவென்பது நியமமாம்.

(ஆ.) இரஜதம் சைதன்னியத்திலிருக்குமாயின் அதற்கு இந்த இரஜதமென்று முன்னிருக்கும் வஸ்துவுடனெங்ஙனம் தாதாத்மியம் பொருந்தும்? 30.

51. (ச) எங்ஙனம் நியாயமதத்தில் சுகாதிகளுக்கு அதிகரண(இட)மான ஆத்மாவிற்குச் சரீரம் அவச்சேதகமாயிருப்பதால் ஆத்மாவிலிருக்கின்ற சுகமுதலியவைகள் சரீரத்திலிருப்பதாகக் காணப்படுகின்றனவோ, அங்ஙனமே சைதன்னியமாத்திரம் இரஜதத்தைக்குறித்து அதிஷ்டானமன்று. (ஆனால்) அதற்கு இதமவச்சின்ன சைதன்னியம் அதிஷ்டானமாம். ஆகையால் இதம் பதார்த்தம் (சுக்தி) அந்தச்சைதன்னியத்திற்கு அவச்சேதகமாயிருப்பதால் இரஜதத்திற்கு முன்னிருக்கும் வஸ்துவுடன் சம்பந்தஞானம் பொருந்துகின்றது.

அந்தவிஷய சைதன்னியத்திற்கும் அந்தக்கரண உபகித சைதன்னியத்திற்கும் அபேதமிருப்பதால் விஷய சைதன்னியத்தில் இரஜதம் அத்தியஸ்தமாயிருந்தாலும் அது சாக்ஷியினிடத்தில் அத்தியஸ்தமென்றும் கேவலசாக்ஷிவேத்தியமென்றும் சுகாதிகளைப்போன்று மற்றொன்றினாலறியப் படாததென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

(ஆ.) (இரஜதம்) சாக்ஷியினிடத்து அத்தியஸ்தமாயி ருக்கிறதென்று சொல்லுமிடத்தில் நான் சுகியென்னும்ஞானம் உண்டாகுவது போன்று நான் இரஜதமென்னும்ஞானமும் உண்டாதல்வேண்டும்? 31.

52. (ச.) சுகாதிகள் அந்தக்கரண அவச்சின்ன சைதன் னியத்திலிருக்கிற அவித்தையின் காரியமாயிருப்பதால், நான் சுகியென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. சுகாதிகள் கடாதிக ளைப்போல் சுத்தசைதன்னியத்தில் அத்தியஸ்தமாயிருக்கின் றன. ஆனால் எது எவ்விதமான அநுபவத்தினலுண்டானசம்ஸ் காரசகிதமான அவித்தையினலுண்டாகின்றதோ அஃது அவ் விதமான அநுபவத்திற்கு விஷயமாகவிருக்கின்றதென்பது நிய மமாம்.

ஆகவே, கடம் இதுவென்னும் அநுபவத்தினலுண்டான சம்ஸ்காரத்தைச்சககாரி(துணை)யாகவுடைய அவித்தியாஜன்னி யமாயிருப்பதால் இதுவென்னும் அநுபவத்திற்கு விஷயமாயிருக் கின்றது. அந்தக்கரணமோ நானென்கிற அநுபவத்தினலுண்டான சம்ஸ்காரத்தைச் சககாரியாகவுடைய அவித்தியாஜன்னியமா யிருப்பதால் நானென்னும் அநுபவத்திற்கு விஷயமாயிருக்கின்றது.

சரீர இந்திரியமுதலானவைகளோ இருவகை (யான் என தென்னும்) அநுபவங்களால் உண்டான சம்ஸ்காரத்தைச் சக காரியாகவுடைய அவித்தியா காரியமாயிருப்பதால் இருவகை அநுபவத்திற்கும் விஷயமாயிருக்கின்றன. அங்ஙனமே, இஃது என் சரீரம், நான்தேகி, நான்மனிதன், நான்பிராமணன், இது

கண், நான்குருடன், இதுகாது, நான்செவிடன் என்றற்றொடக்கத்து இருவகை அநுபவமுமுண்டாகின்றன.

பிரகிருதத்திலோ, பிராதிபாசிக வெள்ளி பிரமாத்ருசைதன்னியத்தோ டபேதமான இதமம்சாவச்சின்ன சைதன்னியத்திலிருக்கிற அவித்தையினலுண்டாயினும், இதுவெள்ளியென்று யதார்த்தமான வெள்ளியைப் பார்க்குமிடத்தில் இதுவென்னும் அநுபவத்தினலுண்டான சம்ஸ்காரஜன்னியமாயிருப்பதால் இஃதென்னும் அனுபவத்திற்கு விஷயமாயிருக்கின்றதேயன்றி நானென்னும் அநுபவத்திற்கு விஷயமாகவில்லையென்றறிந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

(ஆ.) இவ்வாறிருப்பினும் மித்தியாரஜதம் சாக்ஷாத்சாக்ஷியுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றமையின் அதற்குப் பானம் (தோற்றம்) சம்பவிக்குங்கால் ரஜதத்தை விஷயமாகவுடையபிராந்திவடிவ அவித்தியாவிர்த்தியை யாதுபிரயோஜனங்கருதி ஒப்புக்கொள்ளல்வேண்டும்? 32.

53. (ச) நீ சங்கித்தது ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதன்று; (ஏனெனின்) வெள்ளியை விஷயமாகவுடைய விருத்தியுபகிதசைதன்னியத்தின் சத்தையைப்பார்க்கிலும் வேறசத்தையில்லாமையே விஷயப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணமாம். ஆகலின், வெள்ளியின் பிரத்யக்ஷத்தன்மை சித்திக்கும் நிமித்தம் அவித்தியாவிருத்தி அங்கீகரிக்கப்பட்டதென்க.

(ஆ.) (கிளிஞ்சிலைப்பார்த்து இதுவெள்ளியென்னும்ஞானமுண்டாகுமிடத்து) இதுவென்னும் விருத்திக்கும் இரஜத

மென்னும் விருத்திக்கும் தனித்தனியாக ஒவ்வொருவிஷயம் இருக்கும்போது குரு (மீமாம்சகர்களுள் ஒருசாராராகிய பிரபாகரர்) மதம்போன்று (க) விசிட்டஞானத்தை யங்கீகரிக்காதவிடத்துப் பிராந்தி ஞானம் எங்ஙனம் சித்திக்கும்? 33.

54. (ச) நீ இங்ஙனம் சங்கித்ததுசரியன்று. இதுவென்னும் விருத்தியிலும் இரஜதமென்னும் விருத்தியிலும் பிரதிபிம்பித்துள்ள சைதன்னியம் ஒன்றே. அது சத்தியவஸ்து மித்தியாவஸ்துவென்னும் தாதாத்மியத்தைக்கிரஹிப்பதால் (கிளிஞ்சிலில் இதுவெள்ளியென்றுண்டாகும் ஞானம்) பிராந்தியென்று கிரஹிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. ஆகையினாற்றான், சாக்ஷிஞானம் சத்தியவஸ்துவையும் மித்தியாவஸ்துவையும் விஷயமாகவுடைத்தாயிருக்கின்றது; இருக்கின்றமையின், அது பிரமாணமென்னும் நியம மின்றாம். ஆகையால், பிராசீனர்கள் (சாக்ஷிஞானத்தை)அப்பிரமாணமென்று கூறியதும் அங்கீகரிக்கத்தக்கதே.

(க) குருமதத்தினர்யாண்டுச்சுக்தியில் இரஜதப்பிராந்தியுண்டாகின்றதோ ஆண்டு நேத்திரத்திற்குத் தன்விருத்தி வாயிலாக்ச் சுக்தியுடன் சம்பந்தமுண்டாய் இதுவென்றுசுக்தியின் சாமானியஞானம் உண்டாகின்றது; இரஜதத்தின் ஸ்மரணமு முண்டாகின்றது.

இஃதுஇரஜதம் என்பதில் இரண்டு ஞானங்களுள. அவற்றுள்(1) இதுவென்னும் அம்சமோ சுக்தியின் சாமானியப்பிரத்தியக்ஷ ஞானமாம்; (2) இரஜதமிருக்கின்ற தென்பதோ இரஜதத்தின் ஸ்மிருதிவடிவஞானமாம்.

இவ்வாற்றால் இது வெள்ளியென்பதில் இரண்டு ஞானங்களுள. ஆனால் பிரமாதாவின் பயதோஷமும் பிரமாணத்தின் இருள்தோ

(ஆ.) சித்தாந்தத்தில், தேசாந்தரத்தில் இருக்கின்ற இரஜதமும் அவித்தியா ஜன்னியமாயிருக்கிறது; அத்தியஸ்தமாயுமிருக்கின்றது. அங்ஙனமிருக்க, எங்ஙனம், சுக்திரூப்பியத்திற்கு (கிளிஞ்சிலில் தோன்றிய வெள்ளிக்கு) வியாவகாரிக வெள்ளியைப்பார்க்கிலும் வேற்றுமையுண்டாகும்? 34.

55. (ச) நீ கூறியது உசிதமன்று. உன்மதத்தில் எல்லாம் சத்தியம். அங்ஙனமிருப்பினும் சில க்ஷணிகம், சில ஸ்தாயி (ஸ்திரமாயிருப்பது) என்பதில் யாது காரணமோ அச்சுபாவ விசேஷமே எனக்குங்காரணமாம். அல்லது கடாதிகளின் அத்தியாசத்தில் அவித்தையே தோஷமாயிருப்பதால் அதுவே காரணமாம். சுக்தியின் இரஜத அத்தியாசத்திலோ அவித்தியா

தோஷமாகிய இவற்றின் பலத்தினால் "எனக்கு இரண்டு ஞானங்களுண்டாயிருக்கின்றன" வென்று புருஷனுக்கு விவேகமுண்டாகின்றதில்லை. இதுவென்னும் அம்சமான சுக்தியின் சாமானியஞானம் யதார்த்தமாம். முன்பார்த்த இரஜதத்தின் ஸ்மரணவடிவ ஞானமும் யதார்த்தமாம். என்றாலும், எனக்கு இரண்டுஞானங்களுண்டாயின; அவற்றுள் ஒன்று சுக்தியின் சாமானியப்பிரத்தியக்ஷஞானம், மற்றொன்று இரஜதத்தின் ஸ்மிருதிவடிவஞானம் என்னும் விவேகமுண்டாகின்றதில்லை. இவ்விரண்டுஞானங்களின் அவிவேகத்தைப் பிராந்தியென்பர். பிராந்தியுண்டாகுமிடங்களிலெல்லாம் அவர்கள் மதப்படி இவ்வாறறிதல்வேண்டும். இதில்

1. இது வென்னும் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சாமானியமென்றும்,
2. வெள்ளியென்னும் ஸ்மிருதி ஞானம் விசேஷணமென்றும்,
3. இஃது இரஜதமென்னும் ஞானம் விசிட்டமென்றும் அறிதல் வேண்டும்.

தோஷமேயன்றி நேத்திராதி தோஷங்களும் காரணமாம். ஆகையால், ஆகந்துக (இடையேயுண்டான) தோஷ ஜன்னியமாயிருப்பதால் அது பிராதிபாசிகமென்பதிற் காரணமாம். ஆகையாற்றான் சொப்பனத்திற் காணப்படுகின்ற தேர், யானை முதலியனவும் ஆகந்துகமான நித்திராதி தோஷ ஜன்னியமாயிருப்பதால் பிராதிபாசிகமாயிருக்கின்றன.

(ஆ.) சொப்பனஸ்தலத்தில் முன்னரநுபவிக்கப்பட்ட ரதாதிகளின் ஸ்மரணத்தினாலேயே வியவகாரம் சித்திப்பதாயிருக்க, ஆண்டு ரதாதிகள் உண்டாகின்றனவென்று கற்பிப்பது கூடாது; ஏனெனின், (க) கௌரவதோஷம் வருகின்றமையின். 35.

56. (அ.) சொப்பனஸ்தலத்தில் ரதாதிகளின் ஸ்மரணத்தை மாத்திரம் ஒப்புக்கொள்ளுமிடத்து ரதத்தைப்பார்க்கிறேன், பார்த்தேன் என்றுண்டாகும் அநுபவத்திற்கு விரோதம் வருகின்றமையாலும். "பின்னர் ரதங்களையும், குதிரைகளையும், மார்க்கங்களையுஞ் சிருஷ்டிக்கிறான்" என்று ரதாதிகளின் சிருஷ்டியைக்கூறும் சுருதிக்கு விரோதம் வருகின்றமையாலும் அது (சொப்பன உலகம் ஸ்மிருதி வடிவமென்பது) அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்று.

சுக்திரஜதம்போற் சொப்பனத்திற் காணப்பட்ட ரதாதி

(க). ஒரு வஸ்துவினாலேயே ஒரு காரியம் சித்திக்கக்கூடியதாயிருக்க, அதற்குப் பலவஸ்துக்களை ஹேதுவாகக் கற்பித்தல் மிகைபடக்கூறலென்னும் கௌரவ தோஷமாம்.

(தேர்முதலியவை)களும் பிராதிபாசிகங்களாம். எவ்வளவு காலம் அவைகளின் தோற்றம் எற்படுகின்றனவோ அவ்வளவு காலம் அவை நிகழுகின்றன.

(ஆ.) சொப்பனத்திற் காணப்பட்ட ரதாதிகளுக்கு அதிஷ்டானமான தேசமும் காணப்படுகின்றது. அது சமீபத்திலிராமையின் அநிர்வசனீயமான பிராதிபாசிகதேசமென்றே அங்கீகரித்தல் வேண்டும். அப்போது ரதாதிகளின் அத்தியாசம் எவ்விடத்தினின்றும் உண்டாகின்றது? 36.

57. (ச.) [சொப்பனத்திற் காணப்படுந் தேசம் (இடம்) சொப்பனபதார்த்தங்களுள் ஒன்றாயிருக்க, அப்பதார்த்தங்களுண்டாவதற்குத்தேசம் யாதென்று வினவப்பட்டது.] சொப்பன ரதாதிகளுக்குச் சுயம்பிரகாச சைதன்னியம் அதிஷ்டானமாயிருக்கின்றது. அங்ஙனமிருப்பதால், தோன்றுகின்றரதாதிகள் இருக்கின்றனவாய்த் தோன்றுகின்றன.

சத்ரூபமாய் விளங்குஞ் சைதன்னியமே அதிஷ்டானம். தேசவிசேஷமும் சைதன்னியத்தில் அத்யஸ்தமாயிருக்கின்றது. அதுவும் பிராதிபாசிகம். ரதாதிகளில் இந்திரியத்தினுல் கிரகிக்கப்படுந்தன்மையும் பிராதிபாசிகமே; ஏனெனின், அப்பொழுது எல்லா விந்திரியங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

நான் யானையென்று சொப்பனத்திற் றோற்றமுண்டாகட்டுமென் றொருவன் சங்கிப்பானேயாயின், அதற்குச் சமாதானம் முன்னரே (52-வது பாராவில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சொப்பனத்திற் காணப்படும் கஜாதிகள் சாக்ஷாத் (நேரே) மாயையின் பரிணாமமென்று சிலரும் அந்தக்கரணத்தின் வாயிலாக மாயையின் பரிணாமமென்று சிலருங் கூறுவர்.

(ஆ.) கஜாதிகள் சுத்த சைதன்னியத்தின்கண் அத்தியஸ்தமென்று கூறுமிடத்து இப்போது (விழித்த காலத்தில்) அதிஷ்டான சாக்ஷாத்காரமின்மையின் விழித்துக்கொண்டகாலத்துஞ் சொப்பன தரிசன கஜாதிகளிருக்கட்டுமே? 37.

58. (ச.) காரியத்தின் நாசம் இருவகைத்தாம்.

i. ஒன்று உபாதான காரணத்தோடுகூடவே நசித்துவிடுவது.

ii. மற்றொன்று உபாதான காரணமிருக்கும்போதே நசித்துவிடுவது.

i. முன்னதற்குப் பாதமென்றும்,

ii. பின்னதற்கு நிவிர்த்தியென்று பெயராம்.

i. பாதத்திற்குக்காரணம் அதிஷ்டானத்தின் சாக்ஷாத்காரம். அந்தச்சாக்ஷாத்கார (பிரத்தியக்ஷ)மின்றி உபாதான காரணமான அவித்தை நிவிர்த்திபாவதின்று.

ii. இரண்டாவதற் (நிவிர்த்திக்)குக்காரணம் விரோதி விருத்தியுண்டாவதாற் தோஷநிவிர்த்தி யுண்டாகின்றது. (அதுவே காரணம்).

ஆகையால், ஈண்டுப் பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமின்மையின் சொப்பனத்திற்றோன்றிய பிரபஞ்சமானது பாதிக்கப்படுகின்றதின்று; உலக்கையடியால் கடாதிகள் உடைவதுபோலும்.

அல்லது விரோதியான வேறு ஞானமுண்டாவதால் சொப்பனத்திற்குக் காரணமான நித்திரை முதலிய தோஷங்கள் நாசத்தையடைகின்றன; அடைவதால், கஜாதிகள் நிவிர்த்தியடைவதில் விரோதம் யாது?

இங்ஙனம் காரியநாசம் (க) இருவகைத்தென்று சித்தித்தாலும் சுக்தியிற்றோன்றிய வெள்ளி சுக்தியவச்சின்ன சைதன்னியத்திலிருக்கின்ற (உ) தூலாவித்தையின் காரியமென்று சொல்லுமிடத்து இது சுக்தியென்னும் ஞானத்தினால் அதனுடன் கூட ரஜதத்திற்குப் பாதமுண்டாகின்றது. (ங) மூலாவித்தையின் காரியமென்று சொல்லுமிடத்து, மூலாவித்தையோ பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தினாலேயே நிவிர்த்தியாகின்றமையாலும் சுக்தி ஞானத்தினால் நிவிர்த்தியாகாமையாலும் சுக்திஞானத்தினால் நிவிர்த்தி மாத்திரமேயன்றிப் பாதமுண்டாவதின்று; உலக்கையினடியினால் கடத்திற்கு நாசமுண்டாவதுபோலும்.

(க.) (1). காரியமான கடம் தன் காரணமான மண்ணுடன் கூடத் தனக்கெனச் சொருபமொன்றில்லாததென்று நிச்சயிப்பது பாதம்.

(2). காரியமான கடம் தன் காரணமான மண்ணில் லயத்தை யடைவது நிவிர்த்தி.

இவ்விரண்டனுள் முன்னது அத்தியந்தநிவிர்த்தியென்றும் பின்னது லயநிவிர்த்தியென்றும் சொல்லப்படும்.

i. காரியமான ஆடை தன் காரணமான நூலுடன் நாசத்தையடைவது அத்தியந்தநிவிர்த்திக்கு உதாரணமாம்.

(2). இரஜ்ஜு முதலிய உபகித (சுபிறமுதலியவற்றை உபாதி

(ஆ.) சுக்தியில் இரஜதந்தோன்றுஞ் சமயத்தில் (அவ் விரஜதத்திற்கு) பிராதிபாசிக சத்தை அங்கீகரித்துள்ளபடியால் இஃது இரஜதமன்றென்று திரைகாலிக நிஷேதஞானம் (முக்காலத்து மின்றென்னுமுணர்ச்சி) வாராமற் போய்விடும். ஆனால் இப்போது கடம் கறுப்பன்று என்பதுபோல் இப்போது இது வெள்ளியன்றென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது. 38.

59. (ச). இவ்விடத்து, இரஜதத்துவாவச்சின்னத்தைப் பிரதியோகியாக (எதிர் மறையாக)வுடைய அபாவம் நிஷேத ஞானத்தின் விஷயமன்று. ஆனால், லௌகிக பாரமார்த்திகத்துவாவச்சின்ன பிராதிபாசிக இரஜதத்தைப்பிரதியோகியாகவுடைய அபாவம்நிஷேத ஞானத்திற்கு விஷயமாம்; (ச) வியதிகரண தர்மாவச் சின்னத்தைப் பிரதியோகியாகவுடைய அபாவத்தை அங்கீகரித்திருக்கின்றமையின்.

(ஆ.) பிராதிபாசிக இரஜதத்தில் பாரமார்த்திகத்தன்மை அறியப்பட்டதா? அறியப்படாததா? அறியப்படாதவிடத்து எல்லாப்பிரதியோகியின் ஞானமுமிராமையின். அபாவப்

யாகவுடைய) சைதன்னியத்தை மறைக்கும் அஞ்ஞானம் தூலாஞ்ஞானமெனப்படும். அவஸ்தாஞ்ஞானமென்பதுமிதுவே.

(ஈ). சுத்த சைதன்னியத்தை (பிரஹ்மத்தை) மறைக்கும் அஞ்ஞானம் மூலாஞ்ஞானமெனப்படும். காரண அஞ்ஞானமென்பதுவும் இதுவே.

(ச). வியதிகரண தர்மாவச்சின்னம்—வேறிடத்திலுள்ள தர்மத்தை யவச்சேதகமாகவுடையது.

பிரத்தியக்ஷமுண்டாகமாட்டாது. அந்தப்பாரமார்த்திகத்தன்மை அறியப்பட்டதென்று சொல்லுமிடத்து அபரோக்ஷ ஞானம் அக்காலத்திலிருக்கின்ற விஷய சத்தையோடு கூடிய தென்னும் நியமமிருப்பதால் இரஜதத்திலிருக்கின்ற பாரமார்த் திகத்தன்மையும் இரஜதம்போல் அநிர்வசநீய மாகவுண்டா கின்றதென் றொப்புக்கொள்ளல் வேண்டும். ஆகையினால், அந் தப் பாரமார்த்திகத்தன்மையுடன் கூடிய இரஜதமிருக்கும் போது பாரமார்த்திகத்தன்மையை அவச்சேதகமாகவுடைய பிரதியோகியோடு கூடிய அபாவம் அதி (சுக்தியி) லெப்படி யிருக்கும்? 39.

60. (அ.) அதிஷ்டானத்திலுள்ள பாரமார்த்திகத்தன்மை இரஜதத்திற்றோன்றுகின்றதேயன்றி யதிலுண்டாவதாக அங் கீகரிப்பதின்று. ஆகையினால், எவ்விடத்தில் ஆரோப்பியமான து சமீபத்திலின்றோ, அவ்விடத்திற்றான் பிராதிபாசிகவஸ்து உண்டாவதாக அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. இங்ஙனம்அங்கீ கரிப்பதினாலேயே, ஜபாகுஸுமம் (செவ்வரத்தம்பூ)இந்திரியசம் பந்த முடைத்தாயிருப்பதால் அதன்சிகப்பு ஸ்படிகத்தில் தோற்றுகிறபடியால் ஸ்படிகத்தில் அநிர்வசனியமானலௌகித் தியம் (சிகப்பு) உண்டாவதின்று.

(ஆ.) இங்ஙனமங்கீகரிக்கின், எவ்விடத்தில் ஜபாகுஸுமம் வேறுதிரவியத்தினால் மறைபட்டிருப்பதால் இந்திரியசம்பந்த மற்றதாக விருக்கின்றதோ அவ்விடத்தில் லௌகித்தியம் தோன்றுகின்றபடியினால் பிராதிபாசிகமான லௌகித்தியம் ஒப்புக்கொள்ளல்வேண்டும். 40.

61. (ச.) அங்ஙனமொப்புக் கொள்ளுதல் இஷ்டந்தான். இங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷமான வேறுபிராந்திகளிலும் பிரத்தியக்ஷசாமானிய லக்ஷணமிருக்கின்றதென்றும் யதார்த்தப்பிரத்தியக்ஷலக்ஷணமின்றென்றும் தெரிந்துகொள்ளல்வேண்டும்.

மேற்கூறிய பிரத்தியக்ஷம்:—

i. இந்திரிய ஜன்னியம் ii. இந்திரிய அஜன்னியமென்றிருவகைத்தாம்.

அவற்றுள், i. சுகாதிப்பிரத்தியக்ஷம் இந்திரியத்தாலுண்டாகாதது. சுகாதிகள் மனத்தினாலுண்டானாலும் மனது இந்திரியமன்றென்று முன்னரே நிராகரிக்கப்பட்டது.

ii. கிராணம், இரசனை, சக்ஷுசு, சுரோத்திரம், துவக்கு என இந்திரியங்கள் ஐந்தாம். இவ்விந்திரியங்கள் தத்தமது விஷயங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டே பிரத்தியக்ஷஞானத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றன.

அவற்றுள் :—கிராணம், இரசனை, துவக்கு என்னுமிம் மூன்றிந்திரியங்களும் தத்தம் ஸ்தானத்திலிருந்துகொண்டே (முறையே) கந்தப்பிரத்தியக்ஷம், இரசப்பிரத்தியக்ஷம், பரிசப்பிரத்தியக்ஷங்களை யுண்டுபண்ணுகின்றன.

சக்ஷுசும், சுரோத்திரமும் சுயமேவ (தாமாகவே) விஷயதேசத்திற்குச்சென்று தமதுவிஷயங்களைக் கிரகிக்கின்றன.

சுரோத்திரேந்திரியமும், சக்ஷுராதிகளைப்போன்று பரிச்சின்ன (கண்ட) மாயிருப்பதால் பேரிமுதலிய வாத்தியதேசங்களில் (அதற்குக்)கமனம் (போதல்) சம்பவிக்கும். ஆகையி

னுற்றான், பேரிசப்தம் என்னுற் கேட்கப்பட்டதென்னு மநுபவமிருக்கின்றது.

(க.) விசிதரங்க நியாயத்தினுல் சப்தம் கர்ணதேசத்தையடைகின்றதென்னும் நையாயிகர்கள் கொள்கை அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்றும்; ஏனெனின், அநேகசப்தங்கட்கு உற்பத்தி கற்பிக்கவேண்டியதா யிருத்தலின் அது கௌரவமாம்.

மேலும், பேரிசப்தமானது என்னுற் கேட்கப்பட்டதென்னும் பிரத்தியக்ஷத்தையும் பிராந்தியாகக் கற்பிக்கவேண்டியிருத்தலின் அதுவும் கௌரவமாம்.

ஆகையால் மேற்கூறியவாறு சுரோத்திரேந்திரியம் விஷயதேசத்திற்சென்று விஷயர்த்தைக்கிரஹிக்கின்றதென்று கூறுவதே தகுதியாம். ஆகையினுல், பிரத்தியக்ஷம் இங்கு விரித்துரைக்கப்பட்டது.

பிரத்தியக்ஷ பரிச்சேதம்
முற்றிற்று.

(க). விசிதரங்கம்—ஓரலையினின்றும் மற்றோரலையுண்டாதல்; நியாயம்—திருஷ்டாந்தம். சமுத்திரஜலத்தில் ஓரலையினுனிப்பாகத்தில் மற்றோரலை யெழும்புகின்றது. அவ்வலையினுனிப்பாகத்தினின்று மற்றோரலை யெழும்புகின்றது. இங்ஙனமே ஒரே கிழக்கு முதலிய திக்கில் அவ்வலைகளது பரம்பரை (தொடர்ச்சி)யின் பிரவாகம் போய்க்கொண்டேயிருக்கும். அதுபோல், முதற்சத்தத்தினின்றும் இரண்டாவதும், இரண்டாவதினின்றும் மூன்றுவதுமாக, முன்முன் சத்தங்களினின்றும் பின்பின் சத்தங்களினுற்பத்தி ஒரே கிழக்கு முதலிய திக்கிலுண்டாகுமென்க.

வீசிதரங்க நியாயமேயன்றிக் கதம்பகோளகநியாயமும் நையாயிகர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அதுவருமாறு:— எங்ஙனம் கதம்ப

அநுமான பரிச்சேதம்.

அநுமானப்பிரமாணம்.

62. பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் நிரூபித்தபின்னர் அநுமானப்பிரமாணம் (க) நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

அநுமிதியின்கரணம் அநுமானம். அநுமிதியும் வியாப்தி ஞானத்தன்மையினால் வியாப்திஞான ஜன்னியமாம். (உ) வியாப்திஞானத்தின் அநுவியவசாய முதலிய ஞானங்கள்

கோளகத்தின் நடுவினின்று எல்லாத்திக்குக்களையும் நோக்கி இதழ்களெழுகின்றனவோ அங்ஙனமே எந்த நடுவிடத்தில் முதற்சத்த முண்டாகின்றதோ அதினின்றும் கிழக்கு முதலிய பத்துத் திக்குகளினும் பத்துச் சத்தங்களுண்டாய் அப்பத்துச் சத்தங்களினின்றும் வேறு பத்துச் சத்தங்களுண்டாம். இவ்வாறு பத்துத் திக்குகளிலும் முன் முன் சத்தங்களினின்றும் பின் பின் சத்தங்களுண்டாகின்றன என்பது.

(க). நிரூபித்தலாவது - இதுலக்ஷணம், இதுபிரமாணமென்னும் ஞானத்திற்கு அநுகூலமான சப்தப்பிரயோகம்.

(உ). அநுவியவசாய ஞானம் வியாப்தி ஞானத்தினாலுண்டானாலும், வியாப்தி ஞானம் விஷயமாயிருந்துகொண்டு அவ்வநுவியவசாய ஞானத்திற்குக்காரணமாயிருக்கின்றதேயன்றி வியாப்திஞானத் தன்மையினாற் காரணமாவதின்று.

திரிபுடிகோசர ஞானம் அநுவியவசாயமெனப்படும்; அல்லது ஞானத்தின் ஞானம் அநுவியவசாயமெனப்படும்; அஃதாவது வியவசாய ஞானத்தை அநுசரித்த ஞானமென்பது.

இது கடமென்னும் ஞானம் வியவசாய ஞானமாம்.

கடத்தை நானறிந்தேனென்னும் ஞானம் அநுவியவசாய ஞானமாம்.

வியாப்திஞானத்தன்மையால் (௩) வியாப்திஞான ஜன்னியமன்று, ஆகையால் அவை அநுமிதியாகமாட்டா.

அநுமிதியின் கரணமோ வியாப்தி ஞானம்; அதன் சம்ஸ்காரம் இடையிற்றோன்றிய வியாபாரம்; (௪) மூன்றாவதாய இலிங்கபராமரிசம் (குறியாராய்ச்சி) அநுமிதியின் கரணமன்று. அந்தப்பராமரிசத்திற்கு அநுமிதியிற் காரணமாயிருப்பதேசித்திக்காமையின் அசாதாரண காரணத்துவமாகிய கரணத்தன்மையானதுவெகு தூரத்திற்றள்ளப்பட்டது.

63. அநுமிதியானது சம்ஸ்காரத்தினாலுண்டாகின்றதென்று சொல்லுமிடத்து அதற்கு ஸ்மிருதித்தன்மையேற்படுமென்று ஆசங்கிப்பையாயின் (அப்போது ஸ்மிருதிக்கு லக்ஷணம் வேறுவகையாகக் கூறுகின்றோம்).

ஸ்மிருதியின் பிராகபாவத்தி (முன்னின்மையி)னாலுண்டாகின்றது அல்லது சம்ஸ்காரத்தினால் மாத்திரமுண்டாகின்றதென ஸ்மிருதியின் காரணத்தைக் கற்பிப்பதால் சம்ஸ்காரத்துவம்ச (நாச)த்திற்குச் சாதாரணமான சம்ஸ்கார ஜன்னியத்துவமானது ஈண்டப்பிரயோசனமாம்.

---

(௩). யாண்டுப் புகை ஆண்டுத் தீயென நியதமான உடனிகழ்ச்சி ஞானம் வியாப்தி ஞானமெனப்படும்.

(௪). "அடுக்களை முதலிய திருஷ்டாந்தத்தில் வன்னிக்கும் தூமத்திற்கும் பெரும்பாலும் உடனிகழ்ச்சி காண்டலால் வியாப்தியத்தன்மையாலுண்டாகும் தூம ஞானம் முதலாவது. அதன் பின் பருவதமுதலியவற்றில் தூமத்தைக் கண்டு வியாப்தியத்தன்மையான் அதை நினைத்தல் இரண்டாவது, அதன் பின் ஆண்டே வியாப்தியத்தன்மையான் தூமத்தின் பராமரிசம் 'வன்னி வியாப்திய தூமமுடையது இது' என்னும் வடிவினதாயுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் அது (இலிங்கபராமரிசம்) மூன்றாவதாமெனல் அறிவிக்கப்பட்டது." என்று தர்க்ககௌமுதி கூறுகின்றது.

(ஆ.) எவ்வதிகரண (இட)த்தில் வியாப்திஸ்மரணத்தி (நினைப்பி)னால் அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ அவ்வதிகரணத்தில் எங்ஙனம் சம்ஸ்காரம் அநுமிதியின்காரணமாகும்? 41.

64. (ச) வியாப்திஸ்மரணத்தினால் அநுமிதியுண்டாகின்றவிடத்திலும் வியாப்தியின் சம்ஸ்காரமே அநுமிதிக்குக் காரணமாயிருக்கின்றது. ஸ்மரணமுண்டாயின் சம்ஸ்காரம் நாசமடைகின்றதென்னும் நியமமுமின்று; (ஏனெனின்) ஸ்மரணமானது தொடர்ச்சியாயுண்டாவதால் (அதற்குக் காரணமான சம்ஸ்கார மிருக்கின்றதென்று தெரியவருகின்றது). ஆனால் அனுற்புத்த (பிரகாசத்தை யடையாமலிருக்கின்ற) சம்ஸ்காரத்தினாலும் அநுமிதியுண்டாகட்டுமே யென்னு மாக்ஷேபத்திற்கு அந்தச் சம்ஸ்காரத்தின் பிரகாசமும் சககாரிகாரணமாமென்பது சமாதானம்.

ஆகையினால் இது (பர்வதம்) தூமத்துடன் கூடினதென்னும் பக்ஷதரும ஞானத்தினால் தூமமானது வன்னி வியாப்தியோடு கூடியதென்னும் அநுபவத்தினாலுண்டான சம்ஸ்காரத்தின் உத்போதம் (வெளிப்படுதல்) இருக்கும்போது வன்னியோடு கூடியது இஃதென்று அநுமிதி யுண்டாகின்றது.

இடையில் வியாப்தி ஸ்மரணத்தையாவது, அந்த வியாப்தி ஸ்மரணத்தினாலுண்டான வன்னி வியாப்தியோடு கூடினது தூமம் இந்தத் தூமத்தோடு கூடியது பர்வதம் என்னும் விசேஷணத்துடன் கூடியஞானத்தையாவது ஏதுவாகக் கற்பிப்பதில்லை; (ஏனெனின்) கௌரவம் வருகின்றபடியாலும் பிரமாணமிராமையாலுமென்க.

அவற்றுள், வியாப்திஞானம் வன்னிஞான அம்சத்தில் காரணமேயன்றிப் பர்வதஞானத்திற் காரணமன்று.

பர்வதம் வன்னியோடு கூடியதென்னும் ஞானத்திற்கு, வன்னியம்சத்தில் அநுமிதித்தன்மையேயன்றிப் பர்வதாம்சத்திலன்று. அந்தப்பர்வதாம்சத்தில் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமென்று யுக்தியினால் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

வியாப்தியும் அனேகசாதனங்களின் ஆசிரயத்தை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கிறசாத்தியத்தின் சமானாதிகரணியம் (ஒருநிலைக்களத்திருப்பது). அந்தவியாப்தியும் வியபிசாரம் (பிறழ்ச்சி) காணுதிருக்கும்போது (க) சகசாரத்தைக் கண்டதினால் கிரகிக்கப்படுகின்றது. அந்தச்சகசாரதரிசனமும் பலமுறைக்காண்டல் ஒருமுறைக்காண்டலென்னும் விசேஷத்தை ஆதரிக்கவேண்டியதின்று; (ஏனெனின்) சகசாரதரிசனமேயன்றி வேறொன்றும் காரணமாகின்ற தின்று.

65. அந்த அநுமானம் அந்வயி ஒன்றேயாம்; கேவலாந்வயி அங்கீகரிப்பதில்லை.

அந்வயி அநுமானம்.

எல்லாத்தர்மங்களும் நம்முடையமதத்தில் பிரஹ்மத்திலிருக்கின்ற அத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பிரதியோகி (எதிர்மறை) யாகையால் அத்தியந்தாபாவ அப்பிரதியோகியான சாத்தியத்தையுடைய தன்மையான கேவலாந்வயித்துவம் சித்திப்பதில்லை.

(க) சகசாரம்-ஒரிடத்திற்சேர்ந்திருப்பது; அஃதாவது, ஏதுவும் (புகையும்) சாத்தியமும் (நெருப்பும்) ஒரிடத்திருப்பது.

அநுமானத்தைக் கேவலவியதிரேகிரூபமாயு மங்கீகரிப்பதில்லை. சாதனத்தினல் சாத்தியத்தோடு கூடியதென்னும் அநுமிதி ஞானத்தில் சாத்தியாபாவமானது சாதனபாவத்தினல் வியாப்பியமென்னும் வியாப்திஞான முபயோகப்படுவதில்லை. ஆனல் தூமாதிகளில் அந்வயவியாப்தி தெரிந்துகொள்ளாதவனுக்கு வியதிரேகவியாப்தி ஞானத்தினல் எங்ஙனம் அநுமிதியுண்டாகுமென்னுஞ் சங்கைக்கு அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தினல் (வியாப்தி ஞானம்) உண்டாகின்றதென் றுரைக்கின்றோம். ஆகையினுற்றான் அந்வயவியதிரேகியென்று அநுமானத்தை யங்கீகரிப்பதில்லை; (ஏனெனின்) வியதிரேகவியாப்தி ஞானம் அநுமிதியைக் குறித்துக் காரணமாகின்றமையின்.

66. அந்த அநுமானம் சுவார்த்தம் பரார்த்தமென இருவகைத்து. அவற்றுள் சுவார்த்தா (தன்பொருட்ட)நுமானமோ சொல்லப்பட்டது.

பரார்த்தா(பிறன்பொருட்ட)நுமானமோ நியாயத்தினல் சாத்தியம். நியாயமாவது அவயவங்களின் சமுதாயம்.

அவயவங்களோ பிரதிஞ்ஞை, ஹேது, உதாரண மென்பன. இம்மூன்றுமே பிரசித்தமாம்;

அல்லது உதாரணம், உபநயம், நிகமனம் மென்று மூன்றேதவிர ஐந்தென்றல் பொருந்தாது.

மூன்றவயவங்களாலேயே வியாப்திஞானம், பக்ஷதருமத்தன்மை ஞானம் சம்பவிப்பதால் அதிகமாக இரண்டவயவங்களையொப்புக்கொள்ளுதல் வியர்த்தமாம்.

இங்ஙனம் அநுமானம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

சர்வப்பிரபஞ்சமும் மித்தை

67. இந்த அநுமானத்தினால் பிரஹ்மபின்ன சகலப்பிரபஞ்சமும் மித்தையென்று சித்திக்கின்றது. அஃதெங்ஙனம்?

(பிரதிஞ்ஞை) பிரஹ்ம பின்னமெல்லாம்மித்தை; (ஹேது) பிரஹ்மபின்னமாகையால்; (திருஷ்டாந்தம்)யாது யாதுபிரஹ்ம பின்னமாயிருக்கின்றதோ அதுவது மித்தை; சுத்திரூப்பியம் (கிளிஞ்சில்வெள்ளி) போல்.

இதில் திருஷ்டாந்தம், (மித்தையென்று) சித்திக்கவில்லை யென்று சொல்லுதல் கூடாது. அது மித்தையென்று யுக்தியுடன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த ஹேது அப்பிரயோஜக (ஹேதுவிருக்கட்டும் சாத்தியம் வேண்டா)மென்றல் பொருந்தாது; சுத்திரூப்பியம் ரஜ்ஜுசர்ப்பம் இவை மித்தையென்று சொல்வதில் பிரஹ்ம பின்னத்துவம், இலாகவமா (எளிதிற்கொடலா) கிய அநுகூல தர்க்கமிருப்பதால், பிரயோஜகமாயிருக்கின்றது. (ஆதலால் திருஷ்டாந்தம் சித்திக்கவில்லையென்றுகூறுதல் பொருந்ாது).

மித்தியாத்துவமும், தனக்கு ஆசிரயமாக அபிமானிக்கப்பட்ட எவ்வளவு பதார்த்தங்களுண்டோ அவற்றிலுள்ள அத்தியந்தாபாவத்திற் (முற்றுமின்மைக்)குப் பிரதியோகியாயிருக்குந்தன்மை.

வஸ்துவித்து (க) சுவாசிரயம் அப்பிரசித்தமாகையினால் அசம்பவமென்னும் தோஷம் சித்திக்கும். அதன்பொருட்டு

(க) சுவாசிரயம்—எதற்குமித்தியாத்துவம் சொல்லுகின்றோமோ அதனைச் சுவ (தான்) என்னும்பதத்தால் கிரகித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

'அபிமானிக்கப்பட்ட ஆசிரய' மென்று சொல்லப்பட்டது. அனபிலக்ஷித சித்தியென்னும் (இச்சிக்காதபதார்த்தம் சித்தித்தலாகிய) அர்த்தாந்தரம் (வேறர்த்தம்) வாராதிருக்கும் பொருட்டு 'எவ்வளவு' என்னும் பதம் கூறப்பட்டது.

"சகல பாவபதார்த்தங்களுக்கும் தமக்காசிரயமாக வங்கீகரிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களிலிருக்கும் அபாவத்தைக்குறித்துப் பிரதியோகியாயிருக்குந் தன்மை மித்தையாம்".

(என்றிவ்வாறு சிற்சுகாச்சாரியரால் சொல்லப்பட்டது).

அல்லது—(பிரதிஞ்ஞை) இப்படம் இத்தந்துவிலிருக்கும் அத்தியந்தா பாவத்திற்குப் பிரதியோகி;

(ஹேது)—படத்தன்மையிருப்பதால்;

(திருஷ்டாந்தம்)-வேறுபடம் போல்

என்னும் அநுமானமும் மித்தையென்று கூறுவதிற் பிரமாணமாம்.

"அவயவிகள் தம்முடைய அவயவங்களிலுள்ள அத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பிரதியோகிகள்; அவயவித்தன்மையிருப்பதால்; இதர அவயவிபோலும், குணிமுதலியவைகளிடத்திலுங் குணுதிகளில்லை" (க).

என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றனர்.

(க). ரூபம் ரூபியிலுள்ள அத்தியந்தா பாவத்திற்குப் பிரதியோகி; குணத்தன்மை யிருப்பதால்; சத்தம்போல்; என்னும் இவ்வநுமான மிங்கறியத்தக்கதாம்.

(ஆ). அநுமானத்தினல் கடாதிகளை மித்தையென்று சொல்லுமிடத்துச் சத்தாயிருக்கிறது கடம் என்னும் பிரத்தியக்ஷத்தினல் அநுமானத்திற்குப் பாதமுண்டாகும். 42.

68. (ச). அதிஷ்டானமாயிருக்கின்ற பிரஹ்மத்தின்சத்தை அந்தப்பிரத்தியக்ஷத்தில் விஷயமாயிருக்கின்றமையின் கடாதிகளுக்கு (மேற் கூறிய பிரத்தியக்ஷத்தால்) சத்தியத்துவம் சித்திக்கவில்லை.

(ஆ). ரூபமற்ற பிரஹ்மம் எங்ஙனம் சாக்ஷாஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாகும்? 43.

69. (ச). ரூபத்திற்கு வேறு ரூபமில்லாவிடினும் அது பிரத்தியக்ஷமாகின்றது. (அது போல் பிரஹ்மசத்தையும் பிரத்தியக்ஷமாதல் அமையும்).

(ஆ). ரூபமற்ற திரவியம் சக்ஷுசுக்கு விஷயமாக மாட்டாதென்பது நியமமாம். (ரூபமானது குணமாகையயால் அது பிரத்தியக்ஷமாகக்கூடும்). 44.

70. (ச). என்னுடைய (வேதாந்த சித்தாந்த) மதத்தில் பிரஹ்மம் திரவிய மென்று சித்திப்பதில்லை

i. குணத்திற்கு ஆசிரயமா யிருக்கும் தன்மையாவது, சமவாயிகாரணமாயிருக்கும் தன்மையாவது, திரவியத் தன்மை யென்பது உன்னுடைய கொள்கை. இவ்விரண்டு தர்மங்களும் பிரஹ்மத்திற்குச்சித்திப்பதில்லை. பிரஹ்மம் நிர்க்குணமாயிருப்பதால் குணத்திற்கு ஆசிரயமாயிருக்கும் தன்மை சித்திப்பதில்லை; சமவாயம் சித்திக்காமையால் சமவாயிகாரணத் தன்மையும் சித்திப்பதில்லை.

ii. அல்லது பிரஹ்மத்திற்குத் திரவியத்துவமிருக்கட்டும். ஆயினும் ரூபமற்றகாலம் சாக்ஷாதி ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருப்பதுபோல் இந்தப்பிரஹ்மசத்தையும் விஷயமாயிருப்பதில் விரோதமில்லை.

iii. அல்லது, பாரமார்த்திகம், வியாவகாரிகம், பிராதிபாசிகம் எனச் சத்தை மூன்றுவகைத்தாம்.

(1.) பிரஹ்மத்தின் சத்தை பாரமார்த்திகமாம்.

(2.) ஆகாசாதிகளின் சத்தை வியாவகாரிகமாம்.

(3.) சுக்திரஜதாதிகளின் சத்தை பிராதிபாசிகமாம்.

ஆகவே கடம் சத்தையென்னும் பிரத்தியக்ஷம் வியாவகாரிக சத்தையைக்கிரகிப்பதால் வியாவகாரிகப் பிரமாணமாயிருக்கின்றது.

இந்தப்பக்ஷத்தில் பிரஹ்மத்தின்கண் கடாதிகளில்லையென்னும் நிஷேதம் சொரூபத்தாலேற்படவில்லை. ஆனால் பாரமார்த்திகமாக இல்லை; ஆதலால் விரோதமில்லை.

இந்தப்பக்ஷத்திலும் மித்தியா லக்ஷணத்தில் 'பாரமார்த்திகத்துவாவச்சின்ன பிரதியோகியோடுகூடினது' என்று அத்தியந்தா பாவத்திற்கு விசேஷணங் கொடுத்தல் வேண்டும்.

மித்தை யென்பதில் இந்த அநுமானம் பிரமாணமாமென்பது சித்தித்தது.

அநுமான பரிச்சேதம்
முற்றிற்று.

உபமான பரிச்சேதம்.

உபமானப் பிரமாணம்.

71. அநுமானம் நிரூபித்த பின்னர் உபமானம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. சாதிருசிய (ஒப்புமை)ப்பிரமையின் கரணம் உபமானம். எங்ஙனம்?

கோ (ஆ) வின் பிண்டத்தையறிந்த ஓர் நகரவாசி காட்டிற்குச் சென்று கவயம் (காட்டுப்பசு) என்னும் மிருகத்தைப்பார்த்து இப்பிண்டம் கோவிற்குச் சாதிருசமாக விருக்கின்றதென்று முதலில் ஞானமுண்டாகின்றது. பிறகு இந்தப் பிண்டத்திற்குச் சமானமாக எனது கோவிருக்கின்றதென்னும் நிச்சயமுண்டாகின்றது.

அவற்றுள் (க) அந்வய வியதிரேகங் (உடன்பாடெதிர்மறை)களால் கவயத்திலுள்ள (உ) கோவின் சாதிருசிய

(க). கோவின் சாதிருசிய ஞானமிருந்தால் கவயத்தின் சாதிருசிய ஞானமுண்டாமென்பது அன்வயம்.

கோவின் சாதிருசிய ஞானமில்லாவிடின் கவயத்தின் சாதிருசியஞானமுண்டாகா தென்பது வியதிரேகம்

(உ). கோவின் சாதிருசியம் கவயத்திலிருக்கின்றதென்னுமிடத்துக் 'கோ' பிரதியோகி, 'கவயம்' அநுயோகி.

இந்திரிய சம்பந்தத்தில் சாதிருசியஞானம் உவமானமாம். இந்திரியத்தின் மறைபட்டதில் சாதிருசியஞானம் உபமிதியாம். இந்திரியசம்பந்தமுள்ள கவயத்தில் கோசாதிருசியஞானம்

ஞானம் கரணம் (உபமானம்); கோவின்கணுள்ள கவயசாதிரு சியஞானம் பலம் (உபமிதி). இந்தப்பல ஞானம் பிரத்தியக்ஷத்தாலுண்டாகாது. கோவின் பிண்டத்திற்கு அந்தக் (காட்டி

உவமானப்பிரமாணமாம். இந்திரியசம்பந்தமின்றிய கோவில் கவயத்தின் சாதிருசியஞானம் உபமிதியாம்.

பேதசகித சமானதருமம் (ஒத்தவியல்பு) சாதிருசியமெனப்படும். கோவின்பேதத்தோடு கூடிய சமான அவயவம் கவயத்திலிருக்கின்றது. அதுவே கோவின் சாதிருசியமாம்.

கோவின் சமான தருமம் கோவிலுளது; பேதமில்லை. கோவின் பேதம் குதிரையிலுளது; சமான தருமமில்லை; ஆதலால் சாதிருசியமன்று.

சாதிருசிய ஞானத்தாலுவமிதியுண்டாவதுபோல் விதர்மஞானத்தாலும் உவமிதியுண்டாகின்றது.

ஒருவன் காண்டாமிருகத்தின் வாச்சியத்தையறியாது ஆரண்ய புருஷன்வாயிலாக ஒட்டையின் விதர்மமுடையதாய்க் கொம்போடு கூடிய மூக்கினையுடையது காண்டாமிருகமென்னும் பதத்திற்கு வாச்சியமாம் என்னும் வாக்கியத்தைக்கேட்டு வாக்கியார்த்தானுபவத்திற்குப் பின்னர் வனத்திற் சென்று ஒட்டையின் விதர்மமான காண்டாமிருகத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தினால் முற்கூறிய பிண்டத்திற் காண்டாமிருகபதத்தின் வாச்சியத்தன்மையையறிகிறான். ஆண்டுக்கட்க மிருகமென்னுங் காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய (விருத்ததர்ம) ஞானத்தால் ஒட்டையினிடத்துக்காண்டாமிருகத்தின வைதர்மியஞானமுண்டாகின்றது. ஒட்டையினிடத்துக் காண்டாமிருகத்தின் வைதர்மியஞானம் உவமிதியாம். காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மியஞானம் உவமானமாம்.

காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் விருத்ததருமம்குறுகியகழுத்து முதலியனவாம்.

ளுள்ள) காலத்தில் இந்திரிய சம்பந்தமுண்டாகவில்லை; அநுமானத்தினலும் கவயசாதிருசியஞான முண்டாகின்றதில்லை. கவயத்திலுள்ள கோவின் சாதிருசியமானது அநுமிதிக்குக் காரணமாகிறதில்லை.

(ஆ). எனது கோ இந்தக்கவய பிண்டத்திற்குச்சமானமாயிருக்கிறது; இதனிடத்தி (கவயபிண்டத்தி) லிருக்கிற சாதிருசியத்திற்குக் (கோ) பிரதியோகியாயிருப்பதால்;

எது (கோ) எத (கவயத்தி)னிடத்திலிருக்கிற சாதிருசியத்திற்குப் பிரதியோகியாயிருக்கிறதோ அஃது அதற்குச்சமானமாயிருக்கின்றது. எங்ஙனம்?.

மயித்திரனிடத்திலுள்ள சாதிருசியத்திற்குப் பிரதியோகி சைத்திரன்; அவன் மைத்திரனுக்குச்சாதிருசியமாயிருத்தலால்; என்னும் அநுமானத்தினல் அந்தச்சாதிருசியஞான முண்டாகட்டுமே?. 45.

72. (ச) இந்தவைய அநுமான முண்டாகாமையாலும், இதற்குச்சமானமா யெனது கோவிருக்கிறதென்னும் ஞானம் அநுபவ சித்தமாயிருப்பதாலும் நான் உவமானம் பண்ணுகிறேன் (நான் உபமிதி ஞானத்துடன் கூடினவன்) என்னும் அநுவியவசாய (பின்னிகழ்) ஞானமிருப்பதாலும் அநுமானத்தில் உவமானம் அடங்காது. உவமானம் வேறுபிரமாணமே.

உபமான பரிச்சேதம்

முற்றிற்று.

ங

ஆகம பரிச்சேதம்.

சப்தப் பிரமாணம்.

73. (க) எந்த வாக்கியத்தின் தாற்பரியத்திற்கு விஷயமானபதார்த்தத்தின் சம்பந்தம்பிரமாணாந்தர(வேறுபிரமாண)த்தால் பாதிக்கப்படவில்லையோ அந்தவாக்கியம் பிரமாணமாம்.

74. வாக்கியத்தாலுண்டாகின்ற ஞானத்திலும் ஆகாங்க்ஷை (அவாய் நிலை), யோக்கியதை (தகுதி), ஆசக்தி (அண்மை), தாற்பரியஞானமென்னும் நான்கு காரணங்களுண்டு. அவற்றுள்,

1. ஆகாங்க்ஷை.

i. பதார்த்தங்களுள் ஒன்றற்கொன்று அபேக்ஷா விஷயத்திற்கு யோக்கியமாயிருக்குந்தன்மை ஆகாங்க்ஷையாம்.

(உ) கொண்டுவாவெனக் கிரியையைக்கேட்டவுடன் காரகத்திற்கு அபேக்ஷா விஷயத்துவம் வருகின்றது. காரகத்

(க) வேறு பிரமாணங்களினாற் பாதிக்கப்படாமலிருக்கின்ற தாற்பரியத்திற்கு விஷயமான பதார்த்த சம்பந்தபோதக வாக்கியம் **சப்தப்பிரமாணம்.**

(உ) கிரியையை (வினைச்சொல்லைக் கேட்டவுடன் காரக (செய்தலாகிய) அபேக்ஷை யுண்டாகின்றது.

காரகத்தைக்கேட்டவுடன் கிரியாபேக்ஷை யுண்டாகின்றது.

காரணத்தை (கருவியை)க் கேட்டவுடன் அதன் சாதனாபேக்ஷை யுண்டாகின்றது; உண்டாகவே, அபேக்ஷையின்றி இருப்பவனுக்கும் வாக்கியார்த்தபோத முண்டாவதால் ஜிஞ்ஞாசா (அபேக்ஷா) விஷ

தை (செய்வதை)க்கேட்டவுடன் கிரியைக்கு அபேக்ஷா விஷயத்துவம் வருகின்றது. கரணத்தைக் கேட்டவுடன் அக்கரண சாதனத்தின் அபேக்ஷையுண்டாகின்றது.

ஆகையினல், அபேக்ஷிக்காதவனுக்கும் (அபேக்ஷா விஷயத்துவ மிராவிட்டாலும் அவ்விஷயத்துவ யோக்கியதை யிருப்பதால்) வாக்கியார்த்தபோத முண்டாகின்றது; உண்டாவதால், (அபேக்ஷா விஷயத்துவ) யோக்கியதை ஆகாங்க்ஷை யென்று சொல்லப்படுகின்றது.

யோக்கியதையில் அவச்சேதகமா யிருக்குந்தர்மம் கிரியாத்துவம், காரகத்துவமுதலியன. ஆகையினல் பசு, குதிரை முதலியவிடங்களில் அவ்வியாப்தியில்லை.

75. அபேத (ஜீவப்பிரஹ்ம)ங்கட்கு அந்வயமிருக்கும் போது சமானவேற்றுமையோடுகூடிய பதங்களினும் பிரதிபாத்தியத்தன்மையானது யோக்கியதாவச்சேதகமாம். ஆகையினல் தத்துவமசி முதலிய வாக்கியங்களில் அவ்வியாப்தியின்று.

இவ்விந ஆகாங்க்ஷையைக்கருதியே பூர்வமீமாம்சை மூன்ருவது அத்தியாயம், மூன்ருவது பாதத்தின், பலாபல அதிகரணத்திலும் (சுருதி, இலிங்க, வாக்கிய, பிரகரண, ஸ்தான, சமாக்கியை என்றுமிவ்வாறுக்குமுள்ள பலாபலத்தை விசா

யத்தவ யோக்யத்துவம் ஆகாங்க்ஷையென்று சொல்லப்பட்டது. கிரியையுடன் சேர்க்குந்தன்மை காரகமாம்.

யாகம் சுவர்க்கசாதனம்; அதன்சாதனம் சோமலதைமுதலியனவாம்.

ரிக்கும் அதிகரணத்திலும்) "ஸாவைஸ்வதேவியாமிக்ஷா, வாஜி ப்பியோவாஜினம்-அந்த ஏடு (தயிரேடு) விஸ்வதேவதைகளை உத்தேசித்து ஏற்பட்டது. அந்த ஏட்டின் கீழிருக்கும் ஜலாம்ச மானது வாஜியென்னும் தேவதைகளின் பொருட்டு."

என்னுமிடத்திலும் வைஸ்வதேவயாகம் ஆமிக்ஷையு(ஏட்டு) டன் கூடியிருப்பதால் அதற்கு வாஜினத்தின் (ஏட்டின் கீழி ருக்கும் ஜலத்தின்) ஆகாங்க்ஷையுண்டாகிறதில்லை.

(ஆ.) அந்த வைஸ்வ தேவயாகத்திலும் வாஜினமானது ஜிஞ்ஞாஸை (ஆகாங்க்ஷை)க்கு விஷயமன்றியிருப்பினும்(அத ற்கு) விஷயத்துவயோக்கியதை யிருக்கிறது.

பிரதேய (கொடுக்கத்தகுந்த) திரவியத்தன்மையானது யாகத்திற்குண்டான ஜிஞ்ஞாஸைக்கு விஷயதாவச்சேதகமா யிருக்கிறது. 46.

76. (ச) அற்றன்று (அஃதாவது நீ சொன்னதுசரியன்று). தனக்குச் சஜாதிய (தன்னின)மான பதார்த்தங்களின் அந்வய போதமின்மை யோடுகூடின பிரதேய திரவியத்தன்மையே ஜிஞ்ஞாஸாவிஷயதாவச்சேதமாகக் கூறினமையின் வாஜின திரவியத்திற்குத் தனக்குச்சமான திரவியமான ஆமிக்ஷாதிர வியத்தின் அந்வயபோதத்துடன் கூடியிருப்பதால் அப்படிப் பட்ட அவச்சேதகத்தன்மையின்று. ஆமிக்ஷைக்கோ வாஜினத் தின் அந்வயஞானமில்லை. அஃது அந்தக்காலத்தில் ஆரூடமா க(ஏற)வில்லை; வேறு உதாஹரணங்களிலும் தௌர்ப்பலியத் திற்குக்காரணமான ஆகாங்க்ஷையின்மை யிருக்கின்றதென் றறிதல் வேண்டும்.

2. யோக்கியதை.

ii. யோக்கியதையும் தாத்பரியத்திற்கு (க) விஷயமான பதார்த்தசம்பந்தத்தின் பாதாபாவம் (பாதமின்றியிருப்பது).

'தீயால் நனைக்கிறான்' என்றவிடத்து வாக்கியங்களில் பாதார்த்தசம்பந்தம் பாதிக்கப்படுவதால் யோக்கியதையில்லை.

'ஸப்பிரஜாபதிராத்மனோவபா முதக்கிதது—அந்தப்பிரஜாபதியானவர் தம்முடைய வபையை(ஈரலை) எடுத்தார்' என்னும் வாக்கியத்திலும் தாத்பரியத்திற்கு விஷயமான பசுவின் (ஆட்டின்) சிரேஷ்டத்தன்மை பாதிக்கப்படாமையால் யோக்கியதையிருக்கின்றது.

தத்துவமசி முதலிய வாக்கியங்களிலும் வாச்சியத்தின் அபேதத்திற்குப் பாதமிருப்பினும் லக்ஷிய சொரூபத்தின் அபேதத்திற்குப்பாதமின்மையால் யோக்கியதையிருக்கின்றது,

3. அசத்தி.

iii. ஆசத்தியும் விளம்பமின்றி (மறைவின்றி) பதத்தினுலுண்டான பதார்த்தத்தின் ஸ்மரணமாம். பிரமாணாந்தரத்தால் ஸ்மரிக்கப்பட்ட பதார்த்தத்தின் அன்வயத்திற்குப் பாதமிராமையின்'பதத்தினுலுண்டான' என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகையினுற்றான், பதார்த்தங்கள் சொல்லப்படாதவிடத்தில் அந்தந்தப் பதங்கள் அத்தியாகாரம்(சேர்த்துக்கொள்ளல்)

(க) இவ்வாக்கியத்தால் கேட்பவனுக்கு இப்பொருளின் ஞானமுண்டாகவேண்டுமென்று கூறுவானது இச்சை தாத்பரியமெனப்படும்.

பண்ணப்படுகின்றன. துவாரம் (வாயில்) என்னுமிடத்தில் மூடென்கிறபதத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும். ஆகையினுற்றான் 'இஷேத்துவா' முதலிய மந்திரங்களில் 'சேதம் பண்ணுகிறேன்' னென்னும் பதம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையினுற்றான் விகிர்தியாகங்களில் சூரியனுக்காக உன்னை (நெல்லை) எடுக்கிறேனென்னும் பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

பதார்த்த நிருபணம்.

77. சக்கியம், லக்ஷியமெனப் பதார்த்தம் இருவகைத்தாம், அவற்றுள்,

சக்கியபதார்த்தம்.

சக்தியாவது பதங்கட்கு அர்த்தங்களில் முக்கியமான விருத்தி. எங்ஙனம்? கடமென்னும் பதத்திற்குக் குவிந்தும் வளைந்துமுள்ள கழுத்தோடு கூடிய வஸ்துவிலிருக்கும் விருத்தியே சக்தியெனப்படும். அந்தச்சக்தியும் வேறுபதார்த்தம்; சித்தாந்தத்தில் காரணத்தில் காரியத்திற்கநுகூலமான சக்திமுற்றும் பதார்த்தாந்தரமென் றெப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றமையின்.

அந்தச்சக்தியும் அந்தந்தப்பதங்களினுலுண்டான பதார்த்தங்களின் ஞானமாகியகாரியத்தினுல் அநுமிக்கத்தக்கதாம். அப்படிப்பட்டசக்திக்கு விஷயமாயிருக்குந்தன்மை சக்கியத்துவம்.

அந்தச் சக்கியத்துவமானது ஜாதிக்கேதவிர வியக்திக்கில்லை. ஏனெனின், வியக்திகள் அனேகமாகையால் கௌரவதோஷ மேற்படுகின்றது.

(ஆ). அங்ஙனமாயின் எங்ஙனம் 'கோ' முதலிய பதங்களினால் வியக்திஞான முண்டாகும்? 47.

78. (ச). i. ஜாதியானது வியக்தி ஞானத்திற்குச் சமானமான ஞானத்தினாலறியக் கூடியதாயிருத்தலால் (வியக்திஞானமுண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறோம்).

ii. அல்லது 'கோ' முதலியபதங்கட்கு வியக்தியில் சக்தி சொரூபசத்தா யிருக்கின்றதேயன்றி அறியப்பட்டதாயிருப்பதாற் காரணமாவதில்லை. ஜாதியிலிருக்கின்ற சக்தியோ அறியப்பட்டதாயிருப்பதாற் காரணமாக விருக்கின்றது.

வியக்தியும் சக்தியிலிருக்கின்ற சக்தி ஞானமும் காரணமாவதில்லை; கௌரவம் நேரிடுகின்றமையின்.

ஜாதி சக்தியோடு கூடினதென்னும் ஞானமிருக்கும்போது, வியக்தி சக்தியோடு கூடினதென்னும் ஞானத்திற்கு விளம்பமில்லை. ஆகையினாற்றான், நியாயமதத்திலும் அந்வயத்தில் சக்தியானது சொரூப சத்தாயிருக்கின்றதென்பது சித்தாந்தமாம்.

வாச்யத்துவமாவது அறியப்படுகின்ற சக்திக்கு விஷயமாயிருக்குந்தன்மையே. ஆதலால் ஜாதியே வாச்யம்.

அல்லது லக்ஷணையினால் வியக்தியின் ஞானமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்? நீலகடமென்றவிடத்து 'நீல' சப்தமானது நீலகுணத்தோடுங்கூடிய கடத்தை லக்ஷணையினால் போதிக்கின்றது. அங்ஙனமே, ஜாதியைக்கூறும் சப்தம் ஜாதியுடன் கூடினவஸ்துவை லக்ஷணையினால் போதிக்கின்றது.

பிரமாணாந்தரத்தினும் கிடைக்கக்கூடாத அர்த்தந்தான் சப்தத்திற்கு அர்த்தமென்று மீமாம்சகர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறு சக்கிய பதார்த்தம் நிரூபிக்கப்பட்டது. பிறகு லக்ஷிய பதார்த்தம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

லக்ஷிய பதார்த்த நிரூபணம்.

79. லக்ஷணைக்கு விஷயமாயிருப்பது லக்ஷியமாம்.

லக்ஷணையானது i. கேவல லக்ஷணை, ii. லக்ஷிதலக்ஷணை யென்றிருவகைத்தாம். அவற்றுள்,

கேவலலக்ஷணை.

i. சக்கியத்தின் சாக்ஷாத்சம்பந்தம் கேவலலக்ஷணையாம். எங்ஙனம்? 'கங்கையிலிடைச்சேரி யிருக்கின்றது' என்னுமிடத்துப் பிரவாகத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தத்துடன் கூடின கரையில் 'கங்கா' பதத்திற்குக் கேவல லக்ஷணையாம்.

லக்ஷிதலக்ஷணை.

ii. யாண்டுச் சக்கியத்தின் பரம்பரா சம்பந்தத்தினால் அர்த்தாந்தரம் (வேறர்த்தம்) தோன்றுகின்றதோ ஆண்டு லக்ஷிதலக்ஷணையாம். எங்ஙனம்? 'துவிரேப' (இரண்டு ரகர) பதம் இரண்டு ரகாரத்திற் சக்தியுள்ளது. பிரமர (வண்டு) பதத்துடன் சேர்ந்த பரம்பரா சம்பந்தத்தினால் வண்டுகளிடத்தில் விருத்தி லக்ஷிதலக்ஷணையாம்.

கௌணிவிருத்தி.

80. (க). கௌணிவிருத்தியும் லக்ஷிதலக்ஷணையே எங்ஙனம்? சிங்கம் மாணவகன் என்னுமிடத்துச் 'சிங்க' சப்தத்தினாற் கூறப்பட்ட சிங்கத்தின் சம்பந்தமுள்ளது கிரௌரியம் (குரூரத்தன்மை) முதலியனவாம். அந்தச்சம்பந்தத்தினால் மாணவகபோத முண்டாகின்றது. இந்தலக்ஷணையே.

i. ஜகல் (விட்ட)லக்ஷணை

ii. அஜகல் (விடாத) லக்ஷணை

iii. ஜகத ஜகல் (விட்டு விடாத பாகத்தியாக) லக்ஷணை

என மூவகைத்தாம். அவற்றுள்,

ஜகல்லக்ஷணை.

i. யாண்டுச்சக்கியார்த்தத்தை யுள்ளடக்காமல் அர்த்தாந்தரம் தோன்றுகின்றதோ ஆண்டு ஜகல்லக்ஷணையாம். எங்ஙனம்? விஷத்தைப்புசியென்னு மிடத்து விஷபோஜனமாகிய

(க). ஒருவகையாகாரத்தோடும் தாடி மீசை முதலியவற்றோடுங் கூடிய மிருகவிசேஷமாகிய சிங்கத்தின் குரூரத்தன்மை முதலிய குணங்கள் மாணவகனிடத்துச் சமமாயிருத்தலை நோக்கிக் குணவொப்புமையால் சிங்கம் மாணவகனென்றுரைக்கு மிடத்துச் சிங்கபதம் மாணவகனைக் கௌணிவிருத்தியால் அறிவிக்கின்றது. எங்ஙனம்? சிங்கபதத்தின் சக்தியத்தில் குரூரத்தன்மை முதலிய குணங்களிருக்கின்றன; அவற்றையுடையவன் சிங்கபதத்திற்கு அசக்கியமாகிய (பொருளாகாத) மாணவகன்; அவனிடத்துச் சிங்கபதத்தின் கௌணிவிருத்தி யிருக்கிறது.

பதத்தின் சக்திய அர்த்தத்தில் எந்தக்குணமிருக்கிறதோ அதனையுடைய அசக்கிய அர்த்தத்தில் பதத்தின் கௌணிவிருத்தி சொல்லப்படுகின்றது.

சுவார்த்தத்தை விட்டுச் சத்துருகிருஹபோஜன நிவிர்த்தி லக்ஷணையாகப் போதிக்கப்படுகின்றது.

அஜகல்லக்ஷணை.

ii. யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தை யுள்ளடக்கிவேறு அர்த்தந்தோன்றுகின்றதோ ஆண்டு அஜகல்லக்ஷணையாம்.

எங்ஙனம்? வெண்மைக்கடமென்னு மிடத்து வெண்மை யென்னும்பதம் வெண்மைக்குணத்தை விடாமல் அதனுடன் கூடிய திரவியத்தை லக்ஷணையாகப் போதிக்கின்றது.

ஜகதஜகல்லக்ஷணை.

iii. யாண்டு விசிஷ்டத்தை (விசேஷணத்துடன் கூடியதை)க் கூறும் சப்தம் ஏகதேசத்தைவிட்டு ஏகதேசத்தை மாத்திரங்கூறுகின்றதோ ஆண்டு ஜகதஜகல்லக்ஷணையாம். எங்ஙனம்?

இந்தத் தேவதத்தன் அவன் என்னுமிடத்து, 'இவன்' 'அவன்' என்னும் பதங்களாற் கூறப்பட்ட விசிட்டத்திற்கு ஐக்கியம் பொருந்தாமையால் அவ்விரண்டு பதங்களால் விசேஷிய மாத்திரமே போதிக்கப்படுகின்றது.

'தத்துவமசி' முதலிய விடங்களில் தத்பதவாச்சியமான சர்வஞ்ஞத்துவமுதலிய குணவிசிஷ்ட (ஈச)னுக்கும், துவம்பதவாச்சியமான அந்தக்கரண விசிஷ்ட (ஜீவ)னுக்கும் ஐக்கியம் பொருந்தாமையால், ஐக்கியம் சித்திக்கும் பொருட்டுச் சொரூபத்தில் லக்ஷணையென்று வேதாந்த சம்பிரதாயந் தெரிந்தவர்களால் சொல்லப்படுகின்றது.

81. நாங்கள் சொல்லுகிறோம்:—ஸோயம்தேவதத்த: தத்துவமசி முதலிய விடங்களில் விசிஷ்டத்தைக் கூறும்பதங்கள் ஏகதேசபரமா (ஏகதேசத்தைக்கூறுவதா)யிருந்தாலும் (அவற்றிற்கு) லக்ஷணையில்லை.

சக்தியினால் போதிக்கப்பட்ட விசிட்டங்கட்கு அபேதான்வயம் பொருந்தாமையால் சக்தியினால் போதிக்கப்பட்ட விசேஷியங்கட்கே அபேதான்வயத்தில் விரோதமில்லை. எங்ஙனம்? 'கடம் அநித்தியம்' என்னுமிடத்துக் கடபதவாச்சியத்தின் ஏகதேசமான கடத்துவம் (அநித்தியத்திற்கு) அயோக்கியமாயிருப்பினும் யோக்கியமான கடவியக்தியோடுகூட அநித்தியத்துவத்திற்கு அன்வயம் சித்திக்கின்றது.

யாண்டுப் பதார்த்தத்தின் ஏகதேசமானது விசேஷணமாகத் தோன்றுகின்றதோ ஆண்டே அது சுதந்தர (விசேஷிய)மாகத்தோன்றும் பொருட்டு லக்ஷணை ஒப்புக்கொள்ளல் வேண்டும். எங்ஙனம்? 'கடம் நித்தியம்' என்னுமிடத்துக் கடபதத்தால் கடத்துவமானது சக்தியினால் சுதந்திரமாகத் தோன்றவில்லை. அப்படித்தோன்றும் பொருட்டுக்கடபதத்திற்குக்கடத்தன்மையில் லக்ஷணையாம். இங்ஙனமே 'தத்துவமசி' முதலிய வாக்கியங்களிலும் லக்ஷணையில்லை; (ஏனெனின்) சக்தியினால் சுவதந்திரமாய்த் தோன்றிய தத்பதார்த்தத்திற்கும் துவம்பதார்த்தத்திற்கும் அபேதான்வயத்தில் பாதகமிராமையின்.

இவ்வாறங்கீகரிக்காவிடத்துக் 'கிருகத்தி (வீட்டி)ல் கடமிருக்கின்றது,' 'கடத்தில் ரூபமிருக்கின்றது,' 'கடத்தைக் கொண்டு வா' என்றற்றொடக்கத்திடங்களில் கடத்தன்மை,

திருகத்தன்மை முதலியவைகட்கு இஷ்டமான அந்வயஞானம் சித்திக்கும்பொருட்டு யோக்யதை யில்லாமையின் அவ்விடத்தும் கடமுதலிய பதங்கள்விசேஷியத்தை மாத்திரம் போதிப்பதில் லக்ஷணை நானென்றேற்படும். ஆகையினல் ஆசாரியர்கள் 'தத்துவமசி' முதலிய வாக்கியங்களில் லக்ஷணை கூறியது அப்பியுபகமவாதத்தினல் (லக்ஷணையும் சொல்லலாமென் றங்கீகரித்தலால்) என்றறிந்துகொள்ளல்வேண்டும்.

ஆனல் ஜகதஜகல்லக்ஷணைக்கு உதாரணம், 'காகத்தினின்றும் தயிரைக் காப்பாற்றுக' என்பதாம்.

ஆண்டுச் சக்கியார்த்தமான காகத்தை விட்டும், அசக்கியார்த்தமான தயிருக்கு விரோதியான பொருள்களை விடாமலும் காகத்திலும், அகாகத்தி (பூனை முதலியவற்றி)லும் காகசப்தம் பிரவிர்த்தித்திருத்தல் ஜகதஜகல்லக்ஷணையாம்.

லக்ஷணா பீஜ (காரண)மோ தாற்பரியாநுபபத்தியே (தாற்பரியம் பொருந்தாமையே); அந்வயம் பொருந்தாமலிருப்பதன்று; காகத்தினின்றும் தயிரானது இரக்ஷிக்கத்தகுந்தது என்னுமிடத்து அந்வயாநுபபத்தியின்மையின்.

கங்கையிலிடைச்சேரி யிருக்கின்ற தென்றற்றொடக்கத்திடங்களிலும் தாற்பரியாநுபபத்தியும் சம்பவிக்கின்றமையின் லக்ஷணைக்குக்காரணம் தாற்பரியம் பொருந்தாமையே.

லக்ஷணையும் பதத்தில் மாத்திரமிருப்பதன்று; ஆனல் வாக்கியத்திலுமுண்டு. எங்ஙனம்?

சம்பிரமான (ஆழமுள்ள) நதியில் இடைச்சேரி யிருக்கின்றதென்னுமிடத்து ('இடைச்சேரி' 'இருக்கின்றது' என்னும்) இவ்விரண்டு பதங்கட்கும் தீரத்தில் (கரையில்) லக்ஷணையாம்.

(ஆ.) வாக்கியார்த்தமானது சக்கியார்த்தமாகாமையின் எங்ஙனம் சக்கிய சம்பந்தம் லக்ஷணையெனல்கூடும்.? 48.

82. (ச) சக்தியினால் பதத்தின் எந்த அர்த்தம் அறிவிக்கப்படுகின்றதோ அதன் சம்பந்தம் லக்ஷணையாம்.

சக்தியினால் எங்ஙனம் பதார்த்தமானது ஞாபி (அறிவி)க்கப்படுகின்றதோ அங்ஙனமே வாக்கியார்த்தமும் போதிக்கப்படுகின்றது. ஆகையால் யாதோர் அநுபபத்தியுமின்று.

இங்ஙனமே அர்த்தவாதவாக்கியங்கட்கு ஸ்துதியில் லக்ஷணையாம். நிந்தார்த்தவாத வாக்கியங்கட்கு நிந்தையில் லக்ஷணையாம்.

அர்த்த வாதவாக்கியங்களி லடங்கிய பதங்கட்கு ஸ்துதி நிந்தை இவற்றில் லக்ஷணையை ஒப்புக்கொள்ளின் ஒருபதத்தின் லக்ஷணையினால் மேற்சொல்லிய அர்த்தங்களின் பிரதீதி (தோற்றம்) சம்பவிக்கும்போது ஏனையபதங்கள் வியர்த்தமாய் விடும்.

மேலும், விதிவாக்கியத்தினு லபேக்ஷிக்கப்பட்ட ஸ்துதியாகிற பதார்த்தத்தைப் போதிக்கின்றமையின் அர்த்தவாத வாக்கியங்கள் பதஸ்தானமா யிருந்துகொண்டு விதிவாக்கியத்தோடு ஒரு வாக்கியமாக வாகின்றன.

ஆகையினால், அர்த்தவாதவாக்கியங்களுக்குப் பதைகவாக்கியதை (பதத்தோடுகூடிய வாக்கியத்தன்மை)புண்டு. ஆனால் யாண்டுவாக்கியத்தோடு வாக்கியதையெனின், ஆண்டுத்தனித்தனியான அர்த்தங்களைப் போதிக்கின்றவாக்கியங்கள் ஆகாங்க்ஷையினால் மகாவாக்கியார்த்தத்தைப் போதிக்கின்றனவோ ஆண்டு வாக்கியங்களுடன் ஏகவாக்கியதையுண்டு. எங்ஙனம்? "சுவர்க்ககாமன் தர்சபூர்ணமாதமென்னும் யாகத்தைச்செய்ய வேண்டும்" "சமித்துமுதலியயாகத்தைச்செய்யவேண்டும்" என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களுக்குப் பரஸ்பரம் ஆகாங்க்ஷையிருக்கின்றது. அஃதாவது முதலாவதுவாக்கியம் யாகத்திற்குச் சாதகத்தையபேக்ஷிக்கின்றது; இரண்டாவதுவாக்கியம் சாத்தியத்தையபேக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே, இரண்டு வாக்கியங்களும் ஒன்றாகின்றன. அஃதாவது, சமித்து முதலிய அங்கயாகத்தினால் உபகாரத்தையடைந்த அங்கியான தர்சபூர்ணமாசமென்னும் யாகத்தினால் சுவர்க்கத்தைச் சம்பாதித்தல் வேண்டுமென்று அனேகவாக்கியங்கள் ஏகமாகின்றன.

" தம்முடைய அர்த்தங்களைப் போதித்து முடிந்த வாக்கியங்கள் அங்காங்கிபாவங்களின் அபேக்ஷையினால் மீண்டுஞ் சேர்ந்து ஓர்வாக்கியமாகின்றன" என்று பட்டபாதா சாரியராற் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது.

இங்ஙனம் இருவகைத்தானபதார்த்தமும்நிரூபிக்கப்பட்டன.

ஆசக்தி.

83. அந்தப் பதார்த்தத்தின் ஸ்மரணம் ஆசக்தியினாலுண்டாகின்றது. அந்த ஆசக்தி (அண்மை)யும் சாப்த

போதத்தில் காரணம். அங்ஙனமே, (க) அந்வய வியதிரேகம் காணப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்ஙனம் மஹா வாக்கியார்த்த ஞானத்தில் அவாந்திர வாக்கியார்த்த ஞானம் காரணம். அங்ஙனமே அந்வயமுதலிய நிச்சயமுண்டாகின்றது.

தாத்பரியம்.

84. கிரமமாக வந்த தாத்பரியம் நிருபிக்கப்படுகின்றது,

அர்த்தஞான இச்சையினு லுச்சரிக்கப்படுந்தன்மையெது வோ அது தாத்பரியமன்று. (அவ்வாறு கூறின்) அர்த்த ஞான மற்ற புருடனுலுச்சரிக்கப்பட்ட வேதத்தினுல் அர்த்த ஞான முண்டாகாமற் போய்விடும்.

இந்த உபாத்தியாயன் வியுற்பத்தி (சொற்பொருளுணர்ச்சி) யற்றவனென்றுவிசேடதரிசனத்தினுல் அவனிடத்திற் ருற்பரியப்பிராந்தியுமின்று.

(ஆ.) ஈசுவரனுடைய தாற்பரிய ஞானத்தினுல் ஆண்டுச் சாப்தபோத முண்டாகின்றதென்று கூறுகின்ருேம். 49.

85. (ச.) ஈசுவரனே அங்கீகரிக்காதவர்களது மதத்திலும் வாக்கியார்த்தஞானங் காணப்படுகின்றது. அர்த்த ஞானத்தையுண்டுபண்ணுவதற்கு யோக்கியமாயிருப்பதே தாற்பரியம். கிருகத்தில் குடமிருக்கின்றதென்னும் வாக்கியம் குடத்திற்கும்

(க.) ஆசத்தியிருந்தால் சாப்தபோத முண்டாகின்றதென்பது அந்வயம்; அஃதிராவிடின் சாப்தபோத முண்டாகாதென்பது வியதிரேகம்.

கிருகத்திற்கு முள்ள சம்பந்த ஞானத்தை யுண்டுபண்ணு வதற்கு யோக்கியமுடையதேயன்றிப் படசம்பந்த ஞானத்தை யுண்டு பண்ணுவதற்கு யோக்கியமுடையதன்று. ஆகையினால் அந்த வாக்கியம் 'குட' சம்பந்தத்திற்றாற்பரிய முடையதேயன் றிப் 'பட' சம்பந்தத்திற் றாற்பரிய முடையதன்று.

(ஆ) (க) 'சயிந்தவத்தைக் கொண்டுவா' என்றற்றொடக் கத்து வாக்கியம் எப்போது லவணத்தைக் கொண்டுவாவென் னும் இச்சையாற் சொல்லப்பட்டதோ அப்போது இந்த வாக் கியத்திற்கு அஸ்வசம்பந்த ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதில் சொரூபயோக்கியதை யிருப்பதால் லவணத்திற் றாற்பரிய முள்ளதென்னுங் காலத்திலும் அஸ்வசம்பந்த ஞானம் வரல் வேண்டும். 50.

86. (ச.) இதரஞான இச்சையினு லுச்சரிக்கப்படாமலிருக் குந் தன்மையைத் தாற்பரியத்திற்கு விசேஷணமாகக் கொடுப் பதால் அது கூடாது. ஆகவே, எவ்வாக்கியம் எதன் ஞானத் தை யுண்டுபண்ணுவதில் சொரூப யோக்கியமாயும், அந்நிய ஞானத்தினிச்சையா லுச்சரிக்கப்படாமலு மிருக்கின்றதோ அந்த வாக்கியம் அதன் சம்பந்தத்தில் தாற்பரியமுள்ளதென்று சொல்லப்படுகின்றது.

கிளி (உ). முதலியவற்றாற் சொல்லப்பட்ட வாக்கியங்களி லும் வியுத்பத்தியற்ற புருஷனாலுச்சரிக்கப்பட்ட வேதவாக்கி

(க) சயிந்தவமென்னும் பதம் குதிரையையும் உப்பையுமுணர்த் தும்.

(உ). முதலிய என்பதால் மைனாசுலோக முதலியவற்றையுங் கொள்க.

யங்களிலும் அர்த்தஞான இச்சையேயின்மையின் அன்னிய ஞான இச்சையினு லுச்சரிக்கபபடாமலிருப்பதால் லக்ஷண மிருக்கின்றது. ஆகையினல் அவ்வியாப்தியின்று.

(ஆ). இரண்டின்ஞானத் தினிச்சையினல் உச்சரிக்கப் பட்ட வாக்கியத்தில் அவ்வியாப்தியிருக்கின்றது. 51.

87. (ச). (க) அந்நியமாத்ர ஞான இச்சையினல் உச் சரிக்கப்படாம லிருக்கவேண்டு மென்று சொல்லுகின்றேம் (ஆகையினல் மேற்சொல்லிய தோஷமின்று).

மேலும், மேற்சொல்லிய ஞானத்தை மாத்திரம் உண்டு பண்ணக்கூடிய யோக்கியதைக்கு அவச்சேதகமாக விருப்பது சக்தி. ஆனல் நம்முடைய மதத்திலோ யாண்டும் காரணதை (காரணத்தன்மை)க்குச் சக்தி அவச்சேதகமாக விருப்பதால் ஒருதோஷமுமின்று. இங்ஙனம் அர்த்தஞானத்தை யுண்டு பண்ணக்கூடிய தாற்பரியம் சாப்தஞானத்தை உண்டுபண்ணு கின்றதென்று சித்தித்திருக்கும்போது விவரணக்கிரந்தத்தின் நான்காவது வர்ணகத்தில் தாற்பரியம் சப்தஞானத்திற்கு ஹேதுவன்றென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அஃதெங்ங னம்பொருந்துமெனின்; அஃது அர்த்தஞான இச்சையால்உச்ச ரிக்கப்படுந்தன்மை தாற்பரியமென்று கூறியதைநிராகரிக்கின்ற தென்றறியவேண்டும். இல்லாவிடின் தாற்பரிய நிச்சயத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடிய வேதாந்த விசாரம் வியர்த்தமாய்விடும்.

(உ). அந்நியமாத்ர ஞான இச்சையினல் உச்சரிக்கப்படாம லிருக்குந் தன்மை—உபயஞானத்தினல் உச்சரிக்கப்படுந் தன்மை.

சாப்தஞானம் முழுவதையுங்குறித்துத் தாற்பரிய ஞானங் காரணமன்றென்பது விவரண வாக்கியத்தின் கருத்து. (ஏனெனின்) தாற்பரிய சம்சயம், தாற்பரிய விபர்யயம் இவை யுண்டான பிறகு உண்டான சில சப்த ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் காரணமே. இந்த வாக்கியம் இதிற்கருத்துள்ளதா? அல்லது அந்நியத்திற் கருத்துள்ளதா? என்னும் சம்சயமாவது விபர்யயமாவது உண்டாயிருக்கும்போது இதன் பிறகுண்டான வாக்கியார்த்தத்தின் விசேட நிச்சயமானது தாற்பரிய நிச்சய மன்றி யுண்டாகமாட்டாது என்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

அந்தத்தாற்பரியம் வேதத்தில் மீமாம்சை (விசாரணை) யால் சோதிக்கப்பட்ட நியாயத்தினலேயே நிச்சயிக்கப்படுகின் றது; உலகத்திலோ பிரகரண முதலியவைகளால் நிச்சயிக்கப் படுகின்றது. அவற்றுள், லௌகிக வாக்கியங்கள் இதரப்பிர மாணங்களாலறியப்பட்ட அர்த்தத்தை அநுவதிக்கின்றன. வேதத்திலோ, வாக்கியார்த்தமானது பிரமாணாந்தரங்களால் அறியப்படாமையின் அநுவாதமன்று உலகத்திலும் வேதத் திலும் காரிய பரமாயிருக்கின்ற வாக்கியங்கட்குப்பிராமாண்ய மிருப்பதுபோல் சித்தார்த்தத்தைப் போதிக்கும் வாக்கியங்கட் கும் பிராமாணியமுண்டு; "உனக்கு மகன் பிறந்தான்" என்றற் ெறாடக் கத்துவாக்கியங்கட்குச் சித்தார்த்தத்திலும் அவற்றி லடங்கிய பதங்களின் சாமார்த்திய நிச்சயம் வருகின்றமையின். ஆகையினற்றான் வேதாந்த வாக்கியங்கட்குப்பிரஹ்மத்தினிடத் தில் பிராமாணியம் எங்ஙனம் ஏற்படுமோ அங்ஙனமே விஷய பரிச்சேதத்திற் சொல்லப்படும்.

வேதங்கள் நித்தியனும் சர்வஜ்ஞனுமுள்ள பரமேசுவரனல் செய்யப்பட்டமையின் பிரமாணமென நையாயிகர் கூறுகின்றனர். வேதங்கள் நித்தியமாகையால் (அவற்றிற்குப்) பிரம(பிராந்தி)ப் (க) பிரமாத முதலிய புருஷதோஷம் ஏற்படவில்லை; ஆகையினல் பிரமாணங்களென மீமாம்சகர் கூறுகின்றனர்.

நம்முடைய (வேதாந்த) மதத்திலோ வேதம் நித்தியமன்று; உற்பத்தியுடையதா யிருக்கின்றமையின். உற்பத்தியும்

"அஸ்யமஹதோ பூதஸ்ய நிச்வஸிதமேதத்ரிக்வேத:—இந்த மகா பூதத்தின் மூச்சுக்காற்று இருக் வேதமுதலியன" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகளால் தெரியவருகின்றது.

(ஆ.) வேதங்கள் (காரியமெனின்) மூன்று க்ஷணந்தாவிருத்தல் வேண்டும். 52.

88. (ச.) எந்த வேதம் தேவதத்தனல் அத்தியயனஞ் செய்யப்பட்டதோ அந்த வேதம் என்னல் அத்தியயனஞ் செய்யப்பட்டதென்னும் பிரத்திபிஞ்ஞைக்கு விரோதம் வருகின்றமையின் (அது கூடாது). ஆகையினற்றான் ககர முதலிய வர்ணங் (எழுத்து)களும்க்ஷணிகமன்று; அந்தக்ககரந்தானிதுவென்னும் பிரத்தியபிஞ்ஞைக்கு விரோதம் வருகின்றமையின். ஆகவே

(க). அவசியம் செய்யத்தகுந்த காரியத்தை மறந்து விடுதல் பிரமாதமெனப்படும். அல்லது எதுசாஸ்திரத்தினற் செய்யத்தக்கதாயிருக்கின்றதோ எதனைச் செய்தற்கு இச்சையுமிருக்கின்றதோ அதனைச் செய்யாதிருத்தல் பிரமாதமெனப்படும்.

வர்ணம், பதம், வாக்கியம் இவற்றின் சமுதாயமாகிய வேதங்கட்கு ஆகாசமுதலிய வைபோன்று சிருஷ்டி காலத்திலுண்டாகிப் பிரளய காலத்தில் நாசமேயன்றி இடையில் வர்ணங்களுக் குற்பத்தி விநாசங்களில்லை. (இடையில் வர்ணங்களுக் குற்பத்தி யுண்டென்றெருப்புக்கொண்டால்) அனந்தககாரங்களைக்கற்பித்தல் வேண்டும். அது (அவ்வாறு கற்பித்தல்) கௌரவமாம். ஆனல் உச்சரிக்காமலிருக்கும்போது வர்ணங்கள் தோன்றுதலின்று; உச்சாரணமாகிய வியஞ்சகம் (பிரகாசம் பண்ணிவைத்தல்) இராமையின்; இருட்டிற் கடம் தோன்ருமை போலும். ஆகையினல் யாதொரு விரோதமுமின்று. ககாரமுண்டாயிற்றென்றற் றெடக்கத்து ஞானம் அந்தக்ககாரந்தான் இது வென்னும் பிரத்திய பிஞ்ஞைக்கு விரோதமாயிருக்கின்றமையின் அஃதப்பிரமாணமாம்; அல்லது வர்ணங்களின் அபிவியக்தியை (பிரகாசத்தை) யுண்டுபண்ணுகிற துவனி (கண்டத்தொனி)யிலிருக்கின்ற உற்பத்தியானது அபிவியங்கியமான (பிரகாசத்தை யடைகின்றதான) அக்ஷர விஷபமாகத் தோன்றுவதால் அப்பிரமாணமாம். ஆதலால், வேதங்கள் க்ஷணிகமல்ல.

(ஆ.) வேதங்கள் க்ஷணிகமன்றி யிருப்பினும் ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சம்போல் ஜன்னியமாயிருப்பதானும் பரமேசுவரனுற் செய்யப்பட்டமையானும் பௌருஷேயமா (புருஷனுற் செய்யப் பட்டதா)யிருக்கின்றன. ஆகையினுல், வேதங்கள் அபௌருஷேயமென்னும் உன்னுடைய கொள்கை பொருந்தாது. 53.

89. (ச.) புருஷனுலுச்சரிக்கப்படுவது பௌருஷேயமன்று. (அங்ஙனம் கூறின்) மீமாம்சகர்களது மதத்திலும் பிரம்மா முதல் பரம்பரையாய் வருவதால்(வேதம்)பௌருஷேயமாய்விடும். ஆகையால், புருஷனுலுச்சரிக்கப்படுவது பௌருஷேயமன்று. புருஷாதீன (வச)மான உற்பத்தியும் பௌருஷேயமன்று; ஏனெனின், நையாயிகர் ஒப்புக்கொண்ட வேதங்கள் பௌருஷேயமென்னுமநுமானத்தில் நம்முடைய மதப்படி (துணிந்ததனைத்துணிவிப்பதாகிய) சித்தசாதன தோஷம் வருகின்றமையின். ஆனால், ஸஜாதிய (தன்னின)மான உச்சாரணத்தை அபேக்ஷித்து உச்சரிப்பது அபௌருஷேயம், ஆகவே சிருஷ்டியின் ஆரம்ப காலத்தில் பரமேசுவரன் முன் சிருஷ்டியில் எந்தக்கிரமப்படி வேதம் சித்தமாகவிருந்ததோ அந்தக்கிரமப்படி வேதத்தைச் சிருஷ்டித்தனரேயன்றி அதற்கு வேறுபட்ட வேதத்தைச் சிருஷ்டிக்கவில்லை. ஆகையினால், ஸஜாதீயமான உச்சாரணத்தை யபேக்ஷித்து உச்சாரணத்திற்கு விஷயமாயிருக்குந்தன்மையே வேதங்கட்கு அபௌருஷேயத்துவமாம். பாரத முதலாயினவற்றிற்கோவெனின், ஸஜாதீயமான உச்சாரணத்தை யபேக்ஷிக்காமலே உச்சரிப்பது அவற்றிற்குப்பௌருஷேயத்தன்மையாம்

இங்ஙனம் பௌருஷேயம் அபௌருஷேயமென்றும் இருவகைத்தாய ஆகமங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டன.

ஆகமபரிச்சேதம்.

முற்றிற்று.

அருத்தாபத்தி பரிச்சேதம்.

அருத்தாபத்திப் பிரமாணம்.

90. முந்திய பரிச்சேதத்தில் ஆகமம் நிரூபிக்கப்பட்டது. இந்தப் பரிச்சேதத்தில் அருத்தாபத்தி நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

உபபாத்திய ஞானத்தால் உபபாதக கல்பனம் (கற்பனை) அருத்தாபத்தியாம். அவற்றுள்,

i. உபபாத்தியஞானம் கரணம்.

ii. உபபாதக ஞானம் பலம்.

i. எஃதின்றி எது பொருந்தவில்லையோ அதற்கு அது உபபாத்தியமாம்.

ii. எதனில்லாமையால் எதனில்லாமையுளதாகின்றதோ அஃது அதன் உபபாதகமாம்.

i. இராத்திரி போஜனமின்றிப் பகற்காலத்திற் போஜனஞ்செய்யாதவனுக்குப் பீனத்துவம் (ஸ்தூலதை-பருமை) பொருந்தாது. ஆகையால் பீனத்துவம் உபபாத்தியமாம்.

ii. இராத்திரி போஜனமின்றிப் பீனத்துவம் பொருந்தாமையின் இராத்திரி போஜனம் உபபாதகமாம்.

இராத்திரி போஜனகற்பனையாகிய யதார்த்த ஞானத்தில் அர்த்தத்தின் கற்பனையென்று சஷ்டி தற்புருஷ சமாசத்தில் (ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையில்) (க) அருத்தாபத்தி சப்தமானது பிரவிர்த்திக்கின்றது.

(க). அருத்தாபத்தியென்பது: அர்த்தஸ்ய + ஆபத்தி எனப்பிரிபட்டுநிற்கும், அதன் பொருள் அர்த்தத்தினது கற்பனையென்பது.

இந்தக் கற்பனைக்குக் காரணமான பீனத்துவ ஞானத்தி லோ அர்த்தத்தின் ஆபத்தி (கற்பனை)யானது பகுவிரிகி சமாச த்தால்(அன்மொழித்தொகையால்)சித்திக்கின்றமையின் அருத் தாபத்திசப்தம் பிரவிர்த்திக்கின்றது. ஆகையினல், பலம் கரணம் என்று மிவ்விரண்டிலும் அருத்தாபத்தியென்னும் பதம் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வருத்தாபத்தியானது; திருஷ்ட (காண்டல்) அருத்தா பத்தி, ii. சுருத(கேள்வி) அருத்தாபத்தி என இருவகைத்தாம்.

திருஷ்ட அருத்தாபத்தி.

91. அவற்றுள் திருஷ்ட அருத்தாபத்தி எங்ஙனம்? இஃது இரஜதம் என முன்னிருக்கும் வஸ்துவைப் பார்த்து கிரஹிக்கப்பட்ட ரஜதமானது இது ரஜதமன்றென்று நிஷேதி க்கப்படுவதால் நிஷேதிக்கப்படுந்தன்மை சத்தா யிருந்தால் பொருந்தமாட்டாது. ஆகையால் ரஜதம் சத்பின்னம் (சத்துக்கு வேறுபட்டது). அல்லது சத்துவம் இல்லாமை யாகியமித்தியா த்துவம் (அதற்குச்) கற்பிக்கப்படுகின்றது.

சுருத அருத்தாபத்தி.

92. சுருத அருத்தாபத்தி எங்ஙனம்? சொல்லப்பட்ட வாக்கியத்திற்குச் சுவார்த்தம் பொருந்தாமையால் அர்த்தாந்த ரம் கற்பிக்கப்படுகின்றது. எங்ஙனம்? 'ஆத்மஞானி சோகத் தைக் கடக்கின்றான்' என்றுமிடத்துச் சோகசப்தத்தாற் கூறப் பட்ட பந்தம் ஞானத்தினல் நிவிர்த்தியாகின்றதென்று சுருத மாயிருக்கின்றது. அந்தப்பந்தத்திற்கு மித்தியாத்துவமின்றி ஞானத்தினல் நிவிர்த்தித்துவம் பொருந்தாமையின் மித்தியாத் துவம் கற்பிக்கப்படுகின்றது.

ஜீவித்திருக்கின்ற தேவதத்தன் கிருஹத்திலில்லையென்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டபிறகு ஜீவித்திருக்கின்றவன் கிருஹத்திலிராமையின் வெளியிலிருக்கின்றானென்பது கற்பிக்கப்படுகின்றது.

சுருதாருத்தாபத்தியும்:– i. அபிதானாநுபபத்தி, ii. அபிதாநாநுபபத்தி என்றிருவகைத்தாம். அவற்றுள்,

அபிதாநாநுபபத்தீ.

93. i. யாண்டுவாக்கியத்தின் ஏகதேச சிரவணமிருந்து அந்வயாபிதானம் பொருந்தாமலிருக்கின்றதோ ஆண்டு அந்வயாபிதானத்திற்கு உபயோகமான பதாந்தரம் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இஃது அபிதாநாநுபபத்தியாம். எங்ஙனம்? 'துவாரம்' (வாயிலை) என்று சொல்லும்போது 'மூடு' என்னும்பதமானது அத்தியாகாரம் பண்ண (சேர்க்க)ப்படுகின்றது. அல்லது 'விஸ்வஜிதாயஜேத' என்னுமிடத்துச் 'சுவர்க்ககாமன்' என்னும் பதம் சேர்க்கப்படுகின்றது.

(ஆ) துவாரமுதலியவிடத்து அந்வயாபிதானத்திற்கு முன்னர் இந்த அந்வயாபிதானம் (அந்வயத்தைச்சொல்வது) மூடு என்னும் அர்த்தத்தைத்தரும் பதமின்றிப் பொருந்தாது. ஆகையால், எங்ஙனம் ஞானமுண்டாகும்? 54.

94. (ச). அபிதானமென்னும் பதத்திற்குத் தாற்பரியமென்பதுபொருள். ஆகவே, துவாரத்தை விஷயமாகவுடையபிதானம் (மூடு) என்னும் கிரியாசம்பந்தத்தைக்கூறும் தன்மையானது மறைவைக்கூறும் பதமின்றிப் பொருந்தாது. ஆகையால், ஆண்டும் ஞானம் சம்பவிக்கின்றது.

அபிகிதாநாநுபபத்தி.

95. ii. அபிகிதாநாநுபபத்தி எங்ஙனம்? யாண்டு வாக்யத்தால் அறியப்பட்ட அர்த்தமானது பொருந்தவில்லையென்றறியப்பட்டு அர்த்தாந்தரம் கற்பிக்கப்படுகின்றதோ ஆண்டு அபிகிதாநாநுபபத்தி யென்றறியவேண்டும். எங்ஙனம்? 'சுவர்க்க காமன் ஜோதிஷ்டோமமென்னும் யாகத்தைச்செய்யக்கடவன்' என்னுமிடத்துச் சுவர்க்கசாதனமான யாகம் க்ஷணிகமாகையால் அச்சாதனத்துவம் சாக்ஷாத்தாகப் பொருந்தாது. ஆகையால் யாகத்திற்கும் சுவர்க்கத்திற்கும் இடையில் அபூர்வம் (தர்மாதர்மம்) கற்பிக்கப்படுகின்றது.

இந்த அருத்தாபத்தியானது அநுமானத்தில் அடங்குவதன்று; அந்வய வியாப்தி ஞானத்தினால் அந்வயி அநுமானத்திலடங்காமையின், வியதிரேகியும் அநுமானமன்றென்று முன்னரே கண்டிக்கப்பட்டது. ஆகையினாற்றான் அருத்தாபத்தி ஸ்தலத்தில் அநுமானம் பண்ணுகிறேனென்று அநுவியவசாய ஞானம் உண்டாகின்றதில்லை. ஆனால் இதனாலிதைக்கற்பிக்கின்றேனென்று அநுவியவசாய ஞானமுண்டாகின்றது.

(ஆ.) அருத்தாபத்தி ஸ்தலத்தில் இஃது இஃதன்றிப் பொருந்ாதென்னும் ஞானம் கரணமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆண்டு இஃது இஃதன்றிப்பொருந்தாமலிருப்பது யாது.? 55

96. (ச.) அதன் (தீயின்) அபாவத்திற்கு வியாபகமான (புகையின்) அபாவத்திற்குப்பிரதியோகித்தன்மையென்று கூறுகின்றோம். இங்ஙனம் அருத்தாபத்தியானது பிரமாணாந்தர

மென்று சித்தித்திருக்கும்போது வியதிரேகியானது அநுமானாந்தர (வேறனுமான)மன்று.

(க) பிருதிவி இதரபேதமுடையது; கந்தமுடைமையின்.

என்றற் றொடக்கத்திடத்துக் கந்தம் இதரபேதமன்றிப் பொருந்தாது என்னும் ஞானம் காரணமாயிருக்கிறது. இந்தப்படியேதான் பிருதிவியில் இதரபேதத்தைக்கற்பிக்கின்றேனென்னும் (உ) அநுவியவசாய ஞானம் உண்டாகின்றது.

அர்த்தாபத்தி பரிச்சேதம்.

முற்றிற்று.

(க) பிருதிவி ஏனையவற்றின்வேறு; நாற்றமுடைமையின்; யாது ஏனைப்பொருள்களின் வேறன்று அது நாற்றமுடைத்தன்று, அப்புப் போல; இஃதங்ஙனமன்று; ஆதலின் இங்ஙனமன்று என்று தர்க்க நூல் கூறுகின்றது. இவ்வநுமானம் வியதிரேகியநுமானம்.

(உ) இதரபேதத்தின் ஞானத்தின் பிறகு கந்தமுடைமை சம்பவியாமையால் இதரபேதத்தைக் கற்பிக்கின்றேனென்பது அநுவியவசாயஞானம்.

அநுபலப்தி பரிச்சேதம்.

அநுபலப்தீப் பிரமாணம்.

97. இந்தப்பரிச்சேதத்தில் ஆறாவது பிரமாணம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

ஞானகரண அஜன்னிய அபாவாநுபவ அசாதாரண காரணம் அநுபலப்தி வடிவப் பிரமாணமாம்.

அநுமானத்தாலுண்டாகிய அதீந்திரிய அபாவாநுபவத்திற்குக் காரணமாகிய அநுமானாதிகளில் அதிவியாப்தி நீக்கும்பொருட்டு ஞானகரண அஜன்னியம் என்று சொல்லப்பட்டது.

அதிர்ஷ்டமுதலிய சாதாரண காரணத்தில் அதிவியாப்தி நீக்கும்பொருட்டு அசாதாரண காரணம் என்னும் பதம் உபயோகிக்கப்பட்டது.

அபாவஸ்மரணத்திற்கு அசாதாரண காரணமான சம்ஸ்காரத்தில் அதிவியாப்தி நீக்கும்பொருட்டு அநுபவம் என்னும் விசேஷணங் கொடுக்கப்பட்டது.

(ஆ). அதீந்திரியமான அபாவ அநுமிதி ஸ்தலத்திலேயும் அநுபலப்தியினாலே அபாவம் கிரஹிக்கப்படட்டும்; விசேஷம் (இரண்டபாவத்திற்கும் வேற்றுமை) இராமையின். 56.

98. (௪). தர்மாதர்மாதிகள் உபலப்த (விளக்க)மின்றியிருந்தாலும் தர்மாதர்மங்கள் இல்லையென்னும் நிச்சயமிராமையின் யோக்கியாநுபலப்தியே அபாவத்தைக் கிரஹிக்கின்றமையின் (தோஷமின்று).

(ஆ). யோக்கியாநுப்லப்தியாது.?

i. யோக்கியமான பிரதியோகியின் அநுபலப்தியா? அல்லது

ii. யோக்கியமான அதிகரணத்தில் பிரதியோகியின் அநுபலப்தியா?

i. முதலாவதுபக்ஷம்பொருந்தாது; ஸ்தம்பத்தில் பிசாச முதலியவற்றின் பேதம் அப்பிரத்தியக்ஷமாய்விடும்.

ii. இரண்டாவது பக்ஷமுங்கூடாது; ஆத்மாவின்கண் தர்மாதர்மாபாவமும் பிரத்தியக்ஷமாகக் கூடும். 57.

99. (ச) யோக்கியாநுபலப்தி (யோக்கியமாகிய அநுபலப்தி) என்று கர்மதாரேசமாசம் (பண்புத்தொகை) அங்கீகரித்திருப்பதால் மேற்சொன்ன தோஷமின்று.

அநுபலப்திக்கு யோக்கியதையாவது தர்க்கித (தர்க்கத்தாலறியப்படுகின்ற) பிரதியோகியினிருப்பால் பிரசஞ்கித (ஆபாதனஞ்செய்யப்பட்ட) பிரதியோகியோடு கூடியிருக்குந் தன்மை. எதன் அபாவம் கிரஹிக்கப்படுகின்றதோ அந்த அபாவத்திற்கு எது பிரதியோகியோ அதனிருப்பினல் அதிகரணத்தில் தர்க்கிக்கப்பட்ட பிரசஞ்சன (ஆபாதன) யோக்கியமான பிரதியோகியின் உபலப்தி சொரூபம் எந்த அநுபலப்திக்கிருக்கின்றதோ அந்த அநுபலப்திக்கு யோக்கியத்துவமென்பது பொருள்.

அங்ஙனமன்றே, மிகுந்தபிரகாசமுள்ள பூதலத்தில் கடமிருக்கும்போது கடாதிகள் உபலம்பம் (பிரதியக்ஷ)மாகுமென்று ஆபாதனம் (இது இருந்தால் அது காணப்படுமென்பது.) சம்பவிப்பதால் அப்படிப்பட்ட பூதலத்திலுள்ள கடாபாவமானது அநுபலப்தியா லறியப்படுகின்றது. இருட்டில் அப்படிப்பட்ட ஆபாதனம் சம்பவிக்காமையின் (அபா

வம்) அநுபலப்தியாலறியத்தக்கதன்று. ஆகையாற்றூன் ஸ்தம்பத்திலும் பிசாசமிருந்தால் ஸ்தம்பம்போல் பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். (அங்ஙனம் பிரத்தியக்ஷமாகாமையின்) அதன் அபாவம் அநுபலப்தியினலறியப்படுகின்றது.

ஆத்மாவில் தர்மாதிகளிருப்பினும் அவை அதீந்திரியமாகையின் மேற்கூறிய உபலம்ப ஆபாதனம் சம்பவிக்காமையின் தர்மாதிகளின் அபாவம் அநுபலப்தியாலறியத்தக்கதன்று.

(ஆ). மேற்கூறிய வகையாக அதிகரண (இட)த்திற்கும் இந்திரியத்திற்கும் சம்பந்தமுண்டாகுமிடத்து அபாவம் அநுபலப்தியாலறியப்படுகின்றதென்றங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆண்டு இந்திரியமே அபாவாகாரமான விருத்தியிலும் கரணம். (ஏனெனின்) இந்திரியமிருந்தால் அபாவம் கிரஹிக்கப்படுகின்றது. இந்திரியமிராவிட்டால் அபாவம் கிரஹிக்கப்படுகிறதில்லை. 58.

100. (அ). அதுகூடாது. அந்த அபாவத்தின் பிரதியோகியின் அநுபலப்தியும் அபாவ ஞானத்தில் காரணமாகக்கிருப்த (சித்த)மாயிருக்கின்றமையின் அதில் கரணத்துவமாத்திரம் கற்பிக்கப்படுகின்றது.

இந்திரியத்திற்கு அபாவத்துடன் சம்பந்தமிராமையின் (இந்திரியம்) அபாவ ஞானத்தில் ஹேதுவாகமாட்டாது. இந்திரியத்தின் அந்வயவியதிரேகமானது அதிகரண ஞானத்தால் க்ஷீணதையையடைந்துவிட்டமையின் அந்நியதா சித்தமா (பிறிதோராற்றற்பெறப்படுவதா)யிருக்கின்றது.

(ஆ). பூதலத்திற் கடமில்லை என்று அபாவஞானம் வருமிடத்துப் பூதலாம்சத்தில் அந்தஞானம் பிரத்தியக்ஷமாமென்பதுபயவாதத்திலும் சித்தமாம். ஆகையால்ஆண்டு விருத்தி

யின் நிர்க்கமனம் (வெளிப்படுதல்) அத்தியாவசிகமாம். பூதலாவச்சின்ன சைதன்னிபத்தோடு கூடிய கடாபாவாவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் பிரமாதாவோடு அபேதமிருப்பதால் அத்வைத சித்தாந்தத்திலும் கடாபாவம் பிரத்தியக்ஷமாகட்டுமே. 59.

101. (அ). நீ கூறியது உண்மைதான். அபாவஞானம் பிரத்தியக்ஷமாயிருப்பினும் அந்தஞானத்திற்குக் காரணமான அநுபலப்தி பிரமாணாந்தரமாம்.

பலஞானம் பிரத்தியக்ஷமாயிருந்தால் அதற்குக் கரணமான பிரமாணமும் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கவேண்டுமென்னும் நியமமில்லை.

'நீ தசமனுயிருக்கின்றாய்' என்றதற்றோடக்கூத்து வாக்கியத்தினாலுண்டாகின்ற ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாயிருந்தாலும் அக்கரணமான வாக்கியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்திலும் வேறுபிரமாணமாக அங்கிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல(ஞான)த்தில் பேதமின்றிப் பிரமாணபேதமெங்ஙனம் பொருந்துமென்று ஆக்ஷேபிப்பையாயின் அது பொருந்தாது; (ஏனெனின்) விருத்தியின் பேதத்தினாலேயே பிரமாணபேதம் பொருந்திவிடுகின்றமையின். ஆகவே கடாதி அபாவாகாரமான விருத்தி இந்திரிய ஜன்னியமன்று; இந்திரியத்திற்கும் (அபாவ)விஷயத்திற்கும் சம்பந்தமிராமையின்; ஆனால் கடாநுபலப்தியாகிய பிரமாணாந்தரத்தினாலுண்டாகின்றது. ஆகையால், அநுபலப்தி பிரமாணாந்தரமாம்.

(ஆ). அநுபலப்தி பிரமாணாந்தரமாக அங்கிகரிக்குமிடத்து அபாவஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். (அங்ஙனம் பிரத்திய

க்ஷமாக அங்கிகரிக்கின்) கடத்தோடு கூடின பூதலத்திற் கட மில்லை யென்னும் பிராந்தியும் பிரத்தியக்ஷமாக உண்டாக வேண்டும். அந்தப்பிராந்தியிலும் விஷயமான கடாபாவத்தை அநிர்வசநீயமாகவும் அங்கிகரித்தல் வேண்டும். அஃதிஷ்ட மென்று சொல்லுதல் கூடாது. அபாவத்திற்கு மாயையை உபாதானமென்று சொல்லுமிடத்து அபாவத்தன்மை பொருந்தாது. மாயை (அபாவத்திற்கு) உபாதான மன்றென்று சொல்லுமிடத்துச் சகலகாரியங்கட்கும்மாயை உபாதானமென் னுங்கொள்கை பொருந்தாமற் போய்விடும். 60.

102. (ச.) கடத்தோடுகூடியபூதலத்தில், கடமில்லையென்னும் பிராந்தியுண்டாகின்றது. அந்தப்பிராந்தியின் விஷயம் அந்தக் காலத்திலுண்டான கடாபாவமன்று. ஆனால் பூதல ரூபாதி களிலுள்ள லௌகிகமான கடாபாவம் பூதலத்திலாரோபிக்கப் படுகின்றது. ஆகையால் (க) அந்நியதாக்கியாதியே.

ஆரோப்பியமானது சமீபத்திலிருக்கு மெல்லாவிட ங்களிலும் அந்நியதாக்கியாதியே யென்று வியவஸ்தை பண்ணப்பட்டிருக்கின்றது. அல்லது பிரதியோகியோடு கூடியவிடத்தில் அதன் அபாவப்பிராந்தி யுண்டாகின்றது. அதற்கு (பிராந்திக்கு) விஷயமான அபாவம் அநிர்வசநீயமாக வே யிருக்கட்டும். ஆனாலும் அதற்கு (அபாவத்திற்கு) உபா தானம் மாயைதான். உபாதான உபாதேயங்கட்கு (முதற்

(க) ஒரிடத்திலிருக்கின்ற பதார்த்தம் வேறோரிடத்திற்றோற் றலது அந்நியதாக்கியாதியாம். அது ஸ்திரீயின் கையிலிருக்கின்ற வெள்ளி எதிரிலிருக்கும் ஊிஞ்சிலிற்றோற்றலதுபோலாம்.

காரணகாரியங்கட்கு)நெருங்கிய சாதிருசியம் (ஒப்புமை) வேண்டியதின்று; நூலுக்கும் ஆடைக்கும் நூற்றன்மையினுலேயும் ஆடைத்தன்மையினுலேயும்பேதமிருக்கின்றமையின். (மிகுந்த சாதிருசியமில்லாவிடினும்) மாயைக்கும் அநிர்வசநீயமான கடத்திற்கும் மித்தியாத்துவமான கிஞ்சித் சாதிருசியமிருக்கின்றது. இங்ஙனம் அங்கீகரிக்காவிடத்து வியாவகாரிகமான கடாதிகளின் அபாவத்தைக்குறித்து எங்ஙனம் மாயை உபாதானமாகக் கூடுமென் றேன்சங்கிக்கவில்லை.?

(ஆ). (பரஸ்பர) விஜாதியமான வஸ்துக்களுக்கு உபாதான உபாதேயத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின் பிரஹ்மமே ஜகத்திற்கு உபாதானமாகும் (மாயைவேண்டுவதின்று). 61.

103. (ச). பிரபஞ்சப்பிராந்திக்கு அதிஷ்டானமாயிருப்பதினுலேயே பிரஹ்மமே ஜகத்திற்கு உபாதான காரணமென்பதிஷ்டந்தான். பரிணுமித்துவமாகிய உபாதானத்தன்மை நிரவயவமான பிரஹ்மத்திற்குப் பொருந்தாது. ஆகவே, பிரபஞ்சத்திற்குப் பரிணுமி உபாதானம் மாயை; பிரஹ்மமன்று. இங்ஙனம் சித்தாந்தம். அதிகமாய்க் கூறுவதெற்றிற்கு.?

அபாவம்.

104. அபாவம்: பிராகபாவம், பிரத்துவம்சாபாவம், அத்தியந்தாபாவம், அந்நியோந்நியாபாவமென நான்குவகைத்தாம். அவற்றுள்,

I. பிராகபாவம்.

மிருத்(மண்)முதலிய காரணத்தில் கடமுதலிய காரியங்கள் உற்பத்திக்குப்பிராக்(முன்னர்)இல்லை. இதுதான் பிராகபாவம்.

II. பிரத்துவம்சாபாவம்.

இந்தப்பிராகபாவம் கடம் உண்டாகப்போகின்றதென்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருக்கின்றது. ஆண்டே கடத்தைத் தண்ட முதலியவற்றாலடித்த பிறகு உண்டாகின்ற அபாவம் எதுவோ அதுதான் பிரத்துவம்சாபாவம்.

அந்தத்துவம்சத்திற்கும் தனக்கதிகரணமான கபாலத்திற்கு நாசம் வரும்போது நாசமுண்டாகின்றது.

(ஆ). இங்ஙனங்கூறின் (கடத்துவம்சத்திற்குத் துவம்சம் ஒப்புக்கொள்ளின்) கடமுண்டென்றேற்படும். 62.

105. (ச) கடத்துவம்சத்தின் துவம்சமும் கடத்தையேபிரதியோகியாக வுடைத்தாயிருப்பதால் (நீ கூறிய தோஷம் வரமாட்டாது).

இங்ஙனம் ஒப்புக்கொள்ளாவிடத்துப் பிராகபாவத்தின் துவம்சமாகியகடம் நாசத்தையடையும்போது பிராகபாவமுண்டாதல்வேண்டும்.

(ஆ). இங்ஙனமாயினும் யாண்டுத்துவம்சத்திற் கதிகரணம் நித்தியமோ ஆண்டு எங்ஙனம் துவம்சத்திற்கு நாசமுண்டாகும்? 63.

106. (ச). அப்படிப்பட்ட அதிகரணம் சைதன்னியத்தினும் வேறு? ii. சைதன்னியமேயா?

i. சைதன்னியத்தினும் வேறாயின் அப்போது அது (அதிகரணம்) நித்தியமாகாது; ஏனெனின் பிரஹ்மபின்னமெல்லாம் பிரஹ்மஞானத்தினல் நிவிர்த்தியடைகின்றனவென்று சொல்லப்போகின்றமையின்.

ii. துவம்சாதிகரணம் சைதன்யமென்று கூறின் அப்போது சைதன்னியத்தினும் துவம்சம் வேறென்று சித்திக்கவில்லை. ஆரோபிதத்தைப் பிரதியோகியாகவுடைய துவம்சம் அதிஷ்டானத்திற் றோன்றுவதால் அதிஷ்டான மாத்திரமாயிருக்கின்றது. கற்பிக்கப்பட்ட வஸ்துவின்நாசம் அதிஷ்டான சொரூபமா யிருக்கின்றதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனமே சுக்திரூப்பிய (கிளிஞ்சிலிற்றோன்றிய வெள்ளி) நாசமும் அதிஷ்டானமாகிய இதமவச்சின்ன சைதன்னியமே.

III. அத்தியந்தாபாவம்.

107. எந்த அதிகரணத்தில் எதன் அபாவம் முக்காலத்திலுமிருக்கின்றதோ அஃது **அத்தியந்தாபாவம்**. எங்ஙனம்.?

வாயுவின்கண் ரூபஅத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. அதுவும் கடாதிகளைப்போன்று துவம்சப்பிரதியோகி (அநித்தியம்) தான்.

IV. அந்நியோந்நியாபாவம்.

108. இது இதுவன்று என்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருக்கின்ற அபாவம் அந்நியோன்னியா பாவமாம். இந்த அபாவந்தான், விபாகமென்றும், பேதமென்றும், பிரதக்துவமென்றும் வியவகரிக்கப்படுகின்றது.

பேதத்தினும் வேறாக விபாகாதிகளுண்டென்பதிற் பிரமாணமில்லை.

இந்த அந்நியோந்நியாபாவம் அதிகரணம் சாதியாயிருந்தால் அது சாதி (உற்பத்தியுடையது). எங்ஙனம்.?

'கடம்படமன்று' என்னுமிடத்துக் கடத்தில் படபேத மிருக்கின்றது. இந்தப்பேதத்திற்கு அதிகரணமாகிய கடம் சாதியாயிருப்பதால் அந்தப்பேதமும் சாதி. அதிகரணம் அநாதியாயிருப்பின் அதிலுள்ளபேதமும் அநாதியே. எங்ஙனம் (வியாவகாரிகதசையில்) ஜீவனிடத்துப்பிரஹ்மபேதம், பிரஹ்மத்தினிடத்துச் ஜீவபேதம் ஆகிய இவ்விருவிதமானபேதமும் துவம்சப்பிரதியோகியே (அநித்தியமே); அவித்தை நிவிர்த்தியாகும்போது அதனாலேற்பட்டவை கட்கெல்லாம் நிவிர்த்தி அவசிய முண்டாகின்றமையின்.

109. இந்தப்பேதம் சோபாதிகம் ii. நிருபாதிக மென மீண்டுமிருவகைத்தாம். அவற்றுள்,

i. உபாதியின் சத்தையால் (இருப்பினால்) வியாப்பிய மான சத்தையையுடையது சோபாதிகம்.

ii. சோபாதிகத்தினும் வேறுபட்டது நிருபாதிகம்.

அவற்றுள் சோபாதிகபேதம் எங்ஙனம்?

i. ஒரே ஆகாசத்திற்குக் கடமுதலிய உபாதிபேதத்தினால்பேதம் அல்லது ஒரு சூரியனுக்கு ஜலபாத்திரத்தின் பேதத்தினால்பேதம் (உண்டாதல்) எங்ஙனமோ அங்ஙனமே ஒரே பிரஹ்மத்திற்கு அந்தக்கரணபேதத்தினால் பேதம் (சித்திக்கின்றது).

ii. நிருபாதிகபேதம் எங்ஙனம்?.

கடத்திலிருக்கின்ற படபேதமாம்.

பிரஹ்மத்தினிடத்துப் பிரபஞ்ச பேதத்தை அங்கீகரிக்கு மிடத்து அத்துவிதத்திற்கு விரோதம்வருமென்று சங்கிக்க வேண்டாம். தாத்விக (சத்திய)மான பேதத்தை அங்கீகரிக் காமையின் ஆகாசாதிகளைப்போல் அத்துவிதத்திற்கு விரோ தம் வரமாட்டாது. பிரபஞ்சம் அத்துவிதமான பிரஹ்மத்தி னிடத்துக்கற்பிக்கப்பட்டதாக அங்கிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. "உனக்குச் சாதகத்தைக் கற்பிப்பதில் பொருமையாது? அந்தப் பிரஹ்மத்தினிடத்திலேயே அஞ்ஞானத்தாற் கற்பித னத்ம சம்சாரத்தைப் பார்க்கவில்லையா" என்று சுரேசுவராசா ராயிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையினாற்றான் விவர ணதில் அவித்தையை (க) அநுமானம் பண்ணுமிடத்து (அது) பிராகபாவத்தினும் வேறென்று விசேஷணங்கொடு க்கப்பட்டிருக்கின்றது, (உ) தத்துவதீபிகையென்னும் கிரந்த த்திலும் அவித்தியாலக்ஷணத்தில் 'பாவம்' என்னும் விசேஷ ணங்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் சங்கத (பொருந்த) மாகவிருக்கின்றது. இங்ஙனம் நால்வகைத்தாய அபாவங் களின் ஞானம் யோக்கியானுபலப்தியாலுண்டாகிறது. அவ் வபாவத்தையறிவதில் அனுபலத்தியென்பது வேறுபிரமாண மாம்.

(க) (1). விவாதத்திற்கு விஷயமான (விருத்தி) ஞானம் தனது பிராகபாவத்திற்கு வேறாயும் தனது விஷயத்தை மறைக்கக்கூடியதா யும் தன்னாலே நிவிர்த்திக்கப்படுவதாயும் தனது தேச (இட)த்திலிரு க்கின்றதாயுமுள்ள வஸ்துவை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது;

(2). அப்பிரகாசமான அர்த்தத்தைப் பிரகாசஞ்செய்வதால்,
(3). அந்தகாரத்தில் முதலிலுண்டான தீபப்பிரகாசம்போல.
(உ) தத்துவதீபிகை விவரணத்தின் வியாக்கியானம்.

பிராமாணிய வாதம்.

110. இங்ஙனங்கூறியபிரமாணங்களின் பிராமாணியம்(பிரமாத்தன்மை) தானேயுண்டாகின்றது, தானேயறியப்படுகின்றது. அங்ஙனமன்றே, ஸ்மிருதிஅநுபவம் இவற்றிற்குச்சாதாரணமாயும் சம்வாதிப்பிரவிர்த்திக்கு அநுகூலமாயும் தத்வதிதத்பிரசாரகமா (அதனையுடையதன்கண் அதுவிசேஷணமாகத்தோன்றுகின்றதா)யுமுள்ள ஞானத்தன்மை பிராமாண்யம். அந்தப் பிராமாண்யம் ஞானத்திற்குச் சாமானியமான சாமக்கிரியினலேயே யுண்டாகின்றது. அதிகமான குணத்தை அபேக்ஷிக்கின்றதில்லை; எல்லாப் பிரமைகளிடத்தும் தொடர்ச்சியான குணமின்மையால்.

(ஆ). பிரத்தியக்ஷப்பிரமையில் அனேக அவயவங்கட்கும் இந்திரியத்திற்கும் சம்பந்தம் (குணம்) இருக்கின்றமையின், (எல்லாப்பிரமைகளிடத்தும் தொடர்ச்சியான குணமின்றென்றெங்ஙனம் சொல்லலாம்). 64.

111. (ச). ரூபாதிகளின் பிரத்தியக்ஷத்திலும் ஆத்மப்பிரத்தியக்ஷத்திலும் அது (சம்பந்தமாகிய குணம்) இல்லை. அஃதிருப்பினும் ‘ சங்குமஞ்சளாயிருக்கின்றது’ என்னும் ஞானம் பிராந்தியாயிருக்கின்றது. ஆகையினற்றான் சல்லிங்கபராமரிச (சத்தான குறியாராய்ச்சி) முதலியவைகளும் அனுமிதி முதலிய பிரமையில் குணமாகா. அசல்லிங்க பராமரிசத்தில் (அசத்தான குறியாராய்ச்சியில்) விஷயத்திற்குப் பாதம் வாராமையின் அநுமிதி முதலியவை பிரமையாயிருக்கின்றன.

(ஆ). அது கூடாது. இங்ஙனமாயின் அப்பிரமையும் பிரமையாகும்; ஞானசாமானியத்தின்சாமக்கிரி பொதுவாயிருக்கின்றமையின். 65.

112. (அ). ஞானசாமானிய சாமக்கிரியை ஹேதுவாக வொப்புக்கொள்ளப்பட் டிருப்பதுடன் தோஷாபாவத்தையும் ஹேதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதால் அது பொருந் தாது.

(ஆ). இங்ஙனம் தோஷாபாவத்தையும் காரணமாக வொப்புக்கொள்ளின் பிராமாணியத்திற்குப் பரதஸ்துவம் (பிறிதொன்ற[illegible]ண்டாவது) ஏற்படும். 66.

113. ([illegible] புதிதாய் உண்டாகும் பாவகாரணத்தை அபேக்ஷித்தா[illegible] பரதஸ்துவமேற்படும். பிராமாணியமோ சுயமேவ (தானுகவே) அறியப்படுகின்றது. பிராமாணியத்திற்குச் சுயமேவ கிரஹிக்கப்படுந்தன்மை—தோஷமின்றியும் எவ்வளவு தனதாசிரயத்தைக் கிரஹிக்கும் சாமக்கிரியுண்டோ அவ்வளவாகக் கிரஹிக்கப்படுந்தன்மை. 'சுவ' என்றால் பிராமாணியம்; அதற்கு ஆசிரயமென்றால் விருத்திஞானம்; அவ்விருத்தி ஞானத்தைக் கிரஹிப்பது சாக்ஷிஞானம். விருத்திஞானம் கிரஹிக்கப்படும்போது பிராமாணியமும் கிரஹிக்கப்படுகின்றது.

(ஆ.) இங்ஙனமாயின், பிராமாணியசம்சயம் வாராமற் போய்விடும். 67.

114. (அ). சம்சயமுண்டாகுமிடத்துச் சம்சயத்தை அநுசரித்துத் தோஷமுமிருப்பதால் தோஷாபாவத்தோடு கூடின சுவாசிரயகிராஹகம் (கிரஹிக்கும் பதார்த்தம்) இராமையின் ஆண்டுப்பிராமாணியமே கிரஹிக்கப்படுவதில்லை (பிராமாணிய ஞானமேயின்று). அல்லது, தன்னுடைய ஆசிரயத்தைக் கிர

ஹிக்கிற சாமக்கிரி எவ்வளவுண்டோ அவ்வளவினுல் கிரஹிக்குந்தன்மைக்கு யோக்கியத்துவம் தானுகவே கிரஹிக்கப்படுந் தன்மை.

சம்சயஸ்தலத்திற் பிராமாணியத்தின் மேற்கூறியயோக்கியதை இருப்பினும் தோஷவசத்தினுல் பிராமாணியம் கிரஹிக்கப்படுவதில்லே. ஆகவே, சம்சயத்திற்குப்பொருந்தாமையின்று. ஆனுல் அப்பிராமாணியமோ ஞானத்தின் சாமானிய சாமக்கிரியால் கிரஹிக்கப்படுவதில்லே. (அங்ஙனமாயின்) பிரமைக்கும் அப்பிராமாணியம் நேரிடும். ஆனுல், தோஷஜன்னியமென்றுசொல்லுகின்ரும். அப்பிராமாணியமும் தனக்கு ஆசிரயத்தைக் கிரஹிக்கின்ற சாமக்கிரி எவ்வளவுண்டோ அவ்வளவினுற்கிரஹிக்கப்படுமென்பதில்லே. அப்பிராமாண்யகடக(அப்பிராமாணியத்திலடங்கிய)தனது (பிராமாணியத்தினது) ஆசிரயத்தைக்கிரஹிப்பதன் அபாவமுதலியவை விருத்தி ஞானத்திறுற்கிரஹிக்கப்படாமையின் சாக்ஷியினுலேயும் கிரஹிக்கப்படமாட்டா;

ஆனுல் விசம்வாதிப்பிரவிர்த்தி (க) முதலியவற்றைஹேதுவாகவுடைய அநுமிதி முதலியவற்றிற்கு விஷயமாயிருக்கின்றன. ஆகையால் அப்பிராமாணியம் அன்னியத்தால் (அநுமான முதலியவற்ருல்) உண்டாகின்றது.

அநுபலப்தி பரிச்சேதம்
முற்றிற்று.

(க) முதலிய என்றது அநுப்தன் வசனம் முதலியவற்றை.

பிராமாணிய பேதர்.

115. இங்ஙனம் நிரூபிக்கபபட்ட பிரமாணங்கட்கு i. வியாவகாரிகத்துவத்தைப் போதிக்குந்தன்மை ii. பாரமார்த்திகத்துவத்தைப் போதிக்குந்தன்மை எனப் பிராமாணியம் இருவகைத்தாம்.

அவற்றுள்,

i. முதலாவது, பிரஹ்ம சொரூபத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் பிரமாணங்களினும் வேறான மற்றெல்லாப்பிரமாணங்கட்கும் வியாவகாரிகம் பிராமாணியம். அதன் விஷயங்கள் வியவகாரகாலத்தில் பாதமடைவதில்லை.

ii. இரண்டாவது, ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியத்திற் கருத்துள்ள "ஓ! பிரியதரிசனு! இந்த உலகம் சிருஷ்டிக்கு முந்திச் சத்தாகவே யிருந்தது" இதுமுதல் "அதுதான் நீ" என்பது வரையிலுள்ள வாக்கியங்கட்குப் பாரமார்த்திகம் பிராமாணியம். அதன் விஷயமான ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியம் முக்காலத்திலும் பாதிக்கப்படுவதில்லை; அந்த ஐக்கியமானது தத்பதார்த்த ஞானத்தினாலும் துவம் பதார்த்த ஞானத்தினாலுமுண்டாகின்றது. ஆதலால், முதலிற் றத்பதார்த்தமானது லக்ஷணப்பிரமாணங்களால் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

116. அவற்றுள், லக்ஷணம் :—சொரூபம், தடஸ்தமெனஇருவகைத்தாம்.

சோருப லக்ஷணம்.

அவற்றுள், சொரூப லக்ஷணம் சொரூபமே லக்ஷணமாம். அஃதெங்ஙனம்? 'சத்யம், ஞானம், அநந்தம், பிரஹ்மம்' என்னும் பிரஹ்மத்தின் சொரூபமே லக்ஷணம்.

பிராமாணிய பேதம்.

(ஆ.) [லக்ஷணமாவது தன்னிட (லக்ஷிய)த்திருக்கும் அசாதாரண தர்மம். சொரூபத்தை லக்ஷணமாகக்கூறுமிடத்து] சொரூபம் தன்னிடத்திராமையின் எங்ஙனம் லக்ஷணமாதல் கூடும்.? 68.

117. (ச.) தன்னையே தர்மியாகவும் தர்மமாகவும் கற்பித்தலால் லக்ஷிய லக்ஷணத்தன்மை சம்பவிக்கும். "ஆனந்தமென்றும், விஷயாநுபவமென்றும், நித்தியத்தன்மையென்றும்தர்மங்களிருக்கின்றன. அவை சைதன்னியத்திலும் வேறாகாதிருப்பினும் வேறுபோற் றோன்றுகின்றன" என்று பத்மபாதாசாரியரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனம் சொரூப லக்ஷணம்.

தடத்த லக்ஷணம்.

118. எது லக்ஷியமிருக்கிறவரையிராது லக்ஷியத்திற்கும் அலக்ஷியத்திற்கு (மற்றொன்றற்கு) முள்ள பேதத்தைக் காட்டுகின்றதோ அது தடத்த லக்ஷணமாம். எங்ஙனம்.?

(க) பிருதிவிக்குக் கந்தம் லக்ஷணம். மஹாப்பிரளயத்தில் (பிருதிவியின்) பரமாணுக்களிடத்தும் உற்பத்திகாலத்தில் கடாதிகளிடத்துங் கந்தமின்று.

119. பிரகிருதமான பிரஹ்மத்தினிடத்து ஜகத் ஜன்மாதி காரணத்துவம் லக்ஷணம். ஈண்டு ஜகத்தென்னும் பதத்தால்

(க). லக்ஷியமான (பிருதிவியின்) பரமாணுக்களிடத்தும் உற்பத்திகாலத்திற் கடாதிகளிடத்தும் லக்ஷணமாகிய கந்தம் லக்ஷியமுள்ளவரை இராத லக்ஷியமாகிய பிருதிவிக்கும் அலக்ஷியமாகிய ஜலாதிகளுக்கு முள்ள பேதத்தைக் காட்டுகின்றது.

ஜன்னியமான வஸ்துக்கள் யாவற்றையும் கிரஹித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். காரணத்துவமும் கர்த்திருத்துவமே. ஆகையால், அவித்தை முதலியவற்றுள் அதிவியாப்தி தோஷமின்று.

120. கர்த்திருத்துவமும் உபாதானத்தைவிஷயமாகவுடைய பிரத்தியக்ஷ ஞானம், இச்சை, கிருதி (முயற்சி) ஆகிய யிவற்றுடன் கூடியிருக்குந்தன்மை.

121. ஈசுவரனுக்கு உபாதான விஷயமான அபரோக்ஷ ஞானமிருப்பதில் "எவன் சர்வஞ்ஞனோ, எவன் யாவற்றையும் விசேஷமாயறிந்தவனோ, எவனுடைய தபசா (சங்கற்பமா)னது ஞானமயமா யிருக்கின்றதோ அந்த ஈசுவரனிடத்தினின்றும் இரணியகருப்பருடன் நாமரூபப்பிரபஞ்சம் உண்டாயிற்று" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதி பிரமாணமாம்.

அப்படிப்பட்ட இச்சையுண்டென்பதில் "வெகுபிரஜையாக ஆய்விடுகிறேனென்றந்தப் பரமாத்மா சங்கற்பித்தது" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிபிரமாணமாம்.

அப்படிப்பட்ட முயற்சியுண்டென்பதில் "அந்தப்பிரஹ்மம் மனதைச்சிருஷ்டித்தது" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதி பிரமாணமாம்.

ஞானம், இச்சை, கிருதி (முயற்சி) இம்மூன்றையும் லக்ஷணத்திற் சேர்த்திருக்கின்றமையின் இம்மூன்றும் லக்ஷணமாமென்பது கருத்து. அன்றேல், விசேஷணங்கள் (ஞானமுதலியவை) வியர்த்தமாய்விடும்.

ஆகையினுற்றான் ஜன்ம, ஸ்திதி, பிரளயங்களுள் ஒன்று லக்ஷணத்திற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறிருத்த லால் பிரகிருதத்தில் லக்ஷணங்கள் (க) ஒன்பது வகையென் றேற்பட்டன.

தத்பதார்த்தப் பிரமாண நிருபணம்.

122. பிரஹ்மம் ஜகத்தின் ஜன்மாதிகளுக்குக் காரணமென் பதில் "எந்தப்பிரஹ்மத்தினின்றும் இந்தப் பூதங்கள் உண்டா யினவோ எந்தப்பிரஹ்மத்தினின்றுண்டான பிராணிகள் ஜீவித் திருக்கின்றனவோ, மரணத்தையடையப்போகின்ற பூதங்கள்

(க). ஒன்பதுவகை லக்ஷணம் வருமாறு:—

1. பிரபஞ்சத்தின் ஜன்மவிஷயமான பிரத்தியக்ஷ ஞானத் துடன்கூடிய தன்மை.

2. பிரபஞ்சத்தின் ஸ்திதி விஷயமான அபரோக்ஷ ஞானத் துடன்கூடிய தன்மை.

3. பிரபஞ்சத்தின் லயவிஷயமான அபரோக்ஷ ஞானத்துடன் கூடிய தன்மை.

4. பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி விஷயமான செய்யவேண்டு மென்னும் இச்சையோடுகூடிய தன்மை.

5. பிரபஞ்சத்தின் ஸ்திதி விஷயமான செய்யவேண்டுமென் னும் இச்சையோடுகூடிய தன்மை.

6. பிரபஞ்சத்தின் லயவிஷயமான செய்யவேண்டுமென்னும் இச்சையோடுகூடிய தன்மை.

7. பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி விஷயமான கிருதியுடன் கூடிய தன்மை.

8. பிரபஞ்சத்தின் ஸ்திதி விஷயமான கிருதியுடன் கூடிய தன்மை.

9. பிரபஞ்சத்தின் லயவிஷயமான கிருதியுடன் கூடிய தன்மை.

எதனிடத்துப் பிரவேசிக்கின்றனவோ" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதி பிரமாணமாம். அல்லது சகல ஜகத்திற்கும் உபாதானத் தன்மை பிரஹ்மத்திற்கு லக்ஷணமாம். உபாதானத்தன்மை யும் ஜகத்தின் அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாயிருக்குந்தன் மை; அல்லது ஜகதாகாரமாய்ப்பரிணமிக்கிற மாயைக்கு அதிஷ் டானமாயிருக்குந்தன்மை.

இப்படிப்பட்ட உபாதானத்தன்மையைக் கருதியே "இவ் வெல்லாமிந்த ஆத்மாவே. வாயு ஆகாயமாயும், பிருதிவி அப்பு தேஜஸாயும் ஆய்விட்டன"

"நாம் வெகு பிரஜையாக ஆய்விடுவோம்" என்றற்றொடக் கத்துச் சுருதிகள் பிரஹ்மத்திற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் தாதாத் மியத்தைக் கூறுகின்றன.

கடமிருக்கின்றது, கடந் தோன்றுகின்றது, கடம் பிரிய மாயிருக்கின்றது என்றற்றொடக்கத்து இலௌகிக வியவகார மும் சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்மத்தின் ஐக்கிய அத்தியா சத்தினு லேற்பட்டிருக்கின்றது.

(ஆ.) ஆனந்த ரூபமான சித்தினிடத்துக் கடாதிகளின் அத்தியாசமிருப்பதால் அவற்றிற்பிரியமென்னும் வியவகாரம் ஏற்படும். அங்ஙனஞ்சொல்லுமிடத்துத் துக்கமுஞ் சைதன்னி யத்தின்கண் அத்தியாசமா யிருக்கின்றமையின் துக்கத்திலும் பிரியமென்னும் வியவகாரம் ஏற்படல் வேண்டும்? 69.

123. (ச.) நீ கூறுவது உசிதமன்று. ஆரோபமிநம்பின் அது நிமித்தத்தை அநுசரித்தல் வேண்டும். நிமித்தமிருந்தலேக்

கொண்டு ஆரோபம் வேண்டுமென்பது நியமமன்றென்றங்கீ கரித்திருக்கின்றமையின் துக்காதிகளில் சத்சித்தம்சங்களுக்கு அத்தியாசமிருப்பினும் ஆனந்தாம்சத்திற்கு அத்தியாசமின்று. உலகத்தில் நாமரூப அம்சத்துவய வியவகாரங்களோ அவித் யாபரிணாமமாகிய நாமரூப சம்பந்தத்தினாலாம்.

"அஸ்தி, பாதி, பிரியம், நாமம், ரூபம் என்னும் ஐந்தம்சங் களுள் முதல் மூன்றும் பிரஹ்மரூபம், மற்றிரண்டும் ஜகத்தின் ரூபம்" என்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(ச) ஜகத்தின் உற்பத்திக்கிரமம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

124. சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்திற் பரமேசுவரன் சிருஷ்டிக் கப்படுகின்ற பிரபஞ்ச (பிராணிகளின்) பேதத்திற்குக் காரண மாகப் பிராணிகளின் கர்மத்தைச் சகாயமாகவைத்துக்கொண் டும், அளவிடக்கூடாமலும் நிரூபிக்கக்கூடாமலுமுள்ள அநேக சத்தியுடன்கூடிய மாயையோடு கூடிக்கொண்டும் நாமரூபவடிவ சகலப்பிரபஞ்சத்தையும் மனதில் வைத்து இதனைப்பண்ணப்

(க) "சொப்பனம் கிரமமின்றியுமுண்டாகின்றது. அதுபோ லப் பிரமமா (பிரார்தியா)கப் பொய்யான ஜகத்துவிளங்குகின்றது. இதன் கிரமத்தையறிய இச்சிக்கின்றவன் கானற் சலத்தில் வஸ் திரத்தை நனைக்க இச்சிக்கக்கூடும். உபநிஷத்துக்களில் ஜகத்துற் பத்தி யநேகப்பிரகாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாந்தோக் கிய வுபநிஷத்திற் சத்ருபப்பிரஹ்மத்தினின்றும் அக்நினி, ஜலம், பிருதிவி யென்பனவகள் கிரமமாக வுண்டாயினவென்று சொல்லப்

போகின்றேனென்று சங்கற்பிக்கின்றார். இதற்கு "நான்வெகு பிரஜைபாக வாகின்றேனென் றிச்சித்தது" என்றற்றொடக்கத் துச் சுருதிகள் பிரமாணமாம்.

பட்டிருக்கிறது. தைத்ரீய வுபநிஷத்தில் ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதிவியென்னும் ஐந்து பூதங்களும் கிரமமாக வுண்டாயின வென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிலவிடங்களில் எல்லாவற்றை யும் பரமேசுவரன் சிருட்டிக்கிறரென்று கிரமமின்றியு முற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக ஜகத்துற்பத்தி வேதத்தில் பலவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தற்குத் தாற்பரியமிதுவாம்?—ஜக த்து பொய். அஃது ஒருபதார்த்தமாயிருக்குமிடத்து அதனுற்பத்தி யை யநேகவிதமாக வேதங்கூறி யிருக்கமாட்டாது. அநேகப் பிரகாரமாய்க் கூறியிருக்கின்றமையின் உற்பத்திக்கிரமத்தைக் கூறு வதில் வேதத்திற்கு அபிப்பிராயமின்று. ஆனால், அத்வைதப்பிரஹ் மத்தை யறிவிப்பதற்காக ஜகத்தை நிஷேதிக்கப்பொய்யான ஜகத்தை யிவ்விதமாக ஆரோபஞ் செய்திருக்கின்றது. திருஷ்டாந்தம்:—மர யானையொன்று மேலெழும்புவதற்காக விநோதார்த்தமாய்ச் செய் யப்படுகின்றது. அதன் காதும் வாலுங் கோணுமாயின், அதைச்சரிப் படுத்த ஒருவரும் பிரயத்தனஞ் செய்கிறதில்லை. அதுபோல அத் வைத ஞானத்தின்பொருட்டுப் பிரபஞ்சத்தை நிஷேதிப்பதற்காகப் பிரபஞ்சம் ஆரோபிக்கப்படுகின்றது. ஆகையால், பிரபஞ்சத்தினுற் பத்திக் கிரமத்தை யொரேவிதமாகக் கூற வேதம் முயற்சிக்க வில்லை. பிரபஞ்சத்தினுற்பத்தியை யொரேவிதமாக வேதங் கூறு மையின், வேதத்தின் அபிப்பிராயம் பிரபஞ்சத்தை நிஷேதிப்பதி லாம். அதனுற்பத்தியி லன்றென் றறியவேண்டும்." என்று விசார சாகரங் கூறுவதிங்கறிதற்பாற்றாம்.

125. அந்த ஈசுவரனிடத்தினின்றும் ஆகாய முதலிய பஞ்ச பூதங்களுண்டாயின. அவை பஞ்சீகரணம் பண்ணப்படாதவை (அபஞ்சீகிருதங்கள்). அவை தன்மாத்திரமென்னும் பதத்தாற்சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றுள்,

ஆகாயத்திற்குக் குணம்—சப்தம்;

வாயுவிற்குக் குணம்—சப்த ஸ்பரிசம்;

தேயுவிற்குக்குணம்—சப்த, ஸ்பரிச, ரூபம்;

அப்புவிற்குக்குணம்—சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரசம்;

பிருதிவிக்குக்குணம்—சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்தங்களாம்.

126. சப்தம் ஆகாயத்திற்குமாத்திரம் குணமென்று ஆசங்கித்தல் கூடாது; வாயு முதலியவற்றிலும் சப்த மிருப்பதாக அறியப்படுகின்றமையின். இந்த ஞானம் பிராந்தியென்றுசொல்லுதல் கூடாது; பாதகஞான மின்மையின்.

127. இந்தப் பூதங்கள் முக்குணசகித மாயையின் காரியங்கள்.

குணங்களோ:—சத்துவம், ரஜசு, தமசு. இக்குணசகித பூதங்களுள் ஆகாயத்தினின்று சுரோத்திரேந்திரியமும், வாயுவினின்று துவக்கிந்திரியமும், தேயுவினின்று சக்ஷுரிந்திரியமும், அப்புவினின்று இரசனேந்திரியமும், பிருதிவியினின்று கிராணேந்திரியமும் உண்டாயின. இவ்வைந்தும் ஞானேந்திரியங்களாம்.

128. மீண்டும், ஆகாசமுதலியவற்றிலுள்ள சாத்விகாம்சம் ஒன்றுசேர்ந்து அவற்றினின்றும் மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் (என்னும் அந்தக்கரணம்) உண்டாயின.

129. சுரோத்திரமுதலிய ஞானேந்திரியமைந்திற்கும் அதிஷ்டான தேவதைகள் முறையே திக்கு, வாயு, சூரியன், வருணன், அசுவினிதேவதைகளாவர்.

130. மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் என்னும் நான்கிற்கும் அதிஷ்டான தேவதைகள் முறையே சந்திரன், பிரம்மா, சங்கரர், விஷ்ணுக்களாவர்.

131. இரஜோகுணசகித ஆகாயத்தினின்று வாக்கிந்திரியமும், இரஜோகுணசகித வாயுவினின்று பாணிந்திரியமும், இரஜோகுணசகித தேயுவினின்று பாதேந்திரியமும், இரஜோகுணசகித அப்புவினின்று பாயுவிந்திரியமும், இரஜோகுணசகித பிருதிவியினின்று (க) உபஸ்தேந்திரியமும் உண்டாயின.

இவ்வைந்தும் கன்மேந்திரியமெனப்படும். இவற்றிற்கு முறையே அக்கினி, இந்திரன், உபேந்திரன், மிருத்தியு, பிரஜாபதி இவ்வைவரும் அதிதேவதைகள்.

132. இரஜோகுணசகித இப்பூதங்களினின்றும் பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானனென்னும் அபிதானமு(பெயரு)ள்ள ஐந்துவாயுக்களுண்டாயின.
அவற்றுள்,

(1) பிராணன் ஊர்த்துவகமனமுள்ளவன் (மேனோக்கிச்செல்லுஞ்சுபாவமுள்ளவன்); மூக்கு முதலிய ஸ்தானங்களிலிருப்பவன்.

(2) அபானன் கீழ்நோக்கமுள்ளவன்; பாயுமுதலிய ஸ்தானங்களிலிருப்பவன்.

(3) வியானன் சரீரமெங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்றவன்; சரீரமுற்று மிருப்பவன்.

(க) ஸ்திரீயின் யோனியிலும் புருஷனது குறியிலுமுள்ள விஷயானந்தத்திற்குச் சாதனமான கருவி உபஸ்தேந்திரியமெனப்படும்.

(4) **உதானன்** உயரக்கிளம்புகின்றவன்; கண்டதேச(இட)த்திருப்பவன். உதானவாயு உத்கிரமணவாயுவென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

(5) **சமானன்** பானவுணவுகளைச் சமமாகச்செய்கின்றவன்; நாபிதேசத்திருப்பவன்.

133. அபஞ்சிகிருதமான இவ்வைம்பூதங்களினின்றும் பஞ்சீகரணம் பண்ணப்பட்ட ஐந்து (ஸ்தூல) பூதங்களுண்டாயின.

(இதற்கு) "அவற்றுள் (அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி என்னு மூன்றனுள்)ஒவ்வொன்றையும் (க) மும்மூன்றாகச்செய்கின்றே" னென்னுஞ் சுருதி பிரமாணமாம். இது பஞ்சீகரணத்திற்கும் உபலக்ஷணம்.

(க) "இவ்விஷயத்தில் 'திரிவிர்தம் திரிவிர்தம் ஏகைகாங்கரவாணி--ஒவ்வொன்றையும் மூன்று மூன்றாகச்செய்கிறேன்' என்னுஞ் சுருதியினாலும்,'திரிவிர்த்குர்வத: உபதேசாத்—திரிவிர்த்கரணம் பண்ணினவரது காரியம் இதுவென்று உபதேசம் பண்ணியிருப்பதால்' என்னும் பிரம்ம சூத்திரத்தினாலும், மூன்றற்கே சேர்க்கை தெரிவதாலும் திரிவிர்த்கரணமேயன்றிப் பஞ்சீகரணமின்றென்று சொல்லுகின்றனர் சிலர். அவர்பக்ஷம் வியததிகரண நியாயத்தால் தள்ளப்பட்டது. அன்னமன்றே, தைத்திரீயத்தில் 'தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மன ஆகாசஸம்பூத: ஆகாசாத்வாயு-இந்த ஆத்மாவினின்றும் ஆகாசமுண்டாயிற்று. ஆகாசத்தினின்றும் வாயுவுண்டாயிற்று' என்று கூறப்பட்டிருத்தலின், சாந்தோக்கியத்தில் தேயு, அப்பு, பிருதிவி இவைகட்குச் சிருட்டிசொல்லப்பட்டிருப்பினும், அங்கு ஆகாசவாயுக்களையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ளல்வேண்டும். தேஜஸ்பதார்த்தத்திலிருக்கும் பிராதம்மியமா (தலைமையா)ன தர்மங்களைப்பார்க்கிலும் ஆகாசவாயுபதார்த்தங்கள் பிரபலமாகையாலும், சாந்தோக்கியத்திலும் ஏகவிக்ஞானேன சர்வவிக்ஞானப் பிரதிஞ்ஞை-ஒன்றன் ஞானத்தினாலே பலவற்றின் ஞானமுண்டாமென்றமேற்கோள்' கூறி

பஞ்சீகரணக்கிரமம்.

134. ஆகாசத்தை யிரண்டு பாகமாகச்செய்து ஒருபாகத்தைத் தனியாய்வைத்து மற்றொருபாகத்தை நான்காகப்பிரித்து வாயுவாதி நான்குபூதங்களின் அர்த்தாம்சத்தில் இந்நான்கம்சமும் சேர்க்கப்பட்டன.

இங்ஙனமே, வாயுமுதலிய நான்குபூதங்களையும் இரண்டிரண்டு பாகமாகச்செய்து (அவற்றுள் ஒவ்வொன்றன் ஒவ்வொருபாகத்தையுந் தனித்தனியாய்வைத்து) மற்ற ஒவ்வொரு பாகத்தையும் நந்நான்காகச்செய்து அவை அந்தந்த அர்த்தாம்சங்களோடு சேர்க்கப்பட்டன.

இங்ஙனம், ஒவ்வொரு பூதங்களின் அர்த்தாம்சங்களும் மற்றையபூதங்களின் வேறு அரைப்பாகத்தின் நான்கின் ஒவ்வோரம்சங்களுஞ் சேர்ந்து பஞ்சீகிர்தங்களாயின.

பிருதிவிமுதலியவற்றிற் றத்தம் அம்சம் அதிகமாயிருக்கின்றமையின் இது பிருதிவி, இது வாயு, இது ஜலம் என்னும் வியவகாரங்கள் நிகழ்கின்றன.

யிருப்பதாலும், அசேதனமான ஆகாசவாயுக்களிரண்டும் பிரஹ்மத்தினின்று முண்டாயினவென்று அவசியம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமாதலாலுமென்க. அவ்விடத்தில் (சாந்தோக்கியத்தில்) ஐந்துமே சேர்ந்திருப்பினும் அவற்றுள் மூன்றை அநுவதித்திருப்பதால் திரிவிர்த்கரணம் பொருந்துகின்றது. திரிவிர்த்கரணந்தானிருக்கிறதென்று மதபேதங் கற்பிக்கின் வாக்கியபேதம் (சாந்தோக்கியத்திற்கும் தைத்ரீயத்திற்கும் அர்த்தம் வெவ்வேறாக) ஏற்படும். 'திரிவிர்த் குர்வத: உபதேசாத்' என்னும் பிரஹ்ம சூத்திரமோ அநுவாதமாகையால் நியாயசித்தமான பஞ்சீகரணத்தைப் பாதிக்கமாட்டாது" என்று சித்தாந்தமிந்து கூறுவதறிக.

அங்ஙனமே, பிரஹ்ம சூத்திரத்தின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தினது ஈற்றுச்சூத்திரம் "பிருதிவியாதிகளின் தத்தமமிசம் அதிகமாகவிருப்பதால் அப்பு, பிருதிவி முதலிய வியவகாரங்கள்" என்று கூறுகின்றது.

135. மேற்கூறிய அபஞ்சிகிருத பூதங்களினின்றும் உண்டான மனம் புத்தி இரண்டு, ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கன்மேந்திரியம் ஐந்து, பிராணன் ஐந்து ஆகிய இந்தப் பதினேழும் லிங்க சரீரம்; மோக்ஷபரியந்தமிருக்கின்றது; அது பரலோகயாத்திரைக்குச் சாதகமாயிருக்கின்றது.

"பஞ்சப்பிராணன், மனம், புத்தி, தசேந்திரியம் இவை அபஞ்சிகிருத பூதங்களினின்றும் உண்டாயின; நுண்ணுடம்பெனவும் போகசாதன மெனவும் சொல்லப்படும்."

இங்ஙனம் பெரியோர்களாலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

136. இவ்விலிங்கசரீரம், பரம் அபரமென இருவகைத்தாம். அவற்றுள் பரம் இரணியகருப்பரது லிங்கசரீரம்; அபரம் நம்மனோரது லிங்கசரீரம். இரணியகருப்பரது லிங்கசரீரம் மகதத்துவமென்றும், நம்மனோரது லிங்கசரீரம் அகங்காரமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன.

137. இந்தப்பிரகாரம் தமோகுணத்துடன்கூடியும் பஞ்சிகரணம் பண்ணப்பட்டதுமான பூதங்களினின்றும் பூமி, அந்தரிக்ஷம், சுவர்க்கம், மஹாலோகம், ஜனலோகம், தபோலோகம், சத்தியலோகம் என்னும் மேலுலகம் ஏழு; அதல, விதல, சுதல, தலாதல, ரசாதல, மகாதல, பாதலமென்னும் கீழுலகம் ஏழு ஆகப்பதினான்கு உலகங்களாகிய பிரஹ்மாண்டமும், சராயுஜம் (கருப்பையினின்றும் பிறப்பது) அண்டஜம் (முட்டையினின்றும் பிறப்பது) சுவேதஜம் (வேர்வையினின்றும் பிறப்

பது) உத்பிஜம் (பூமியினின்றும் பிளந்துகொண்டுண்டாவது) என்னு மிந்நான்கு விதமான ஸ்தூலசரீரங்களுமுண்டாயின. அவற்றுள்,

1. சராயுஜமாவது-சராயுவினின்றுமுண்டாவது. அது மனித, பசுவாதி சரீரங்களாம்.

2. அண்டஜமாவது—அண்டத்தினின்று முண்டாவது. அது பறவை, பாம்புமுதலிய சரீரங்களாம்.

3. சுவேதஜமாவது—வேர்வையின்று முண்டாவது. அது பேன், மசக(கொசுகு)முதலிய சரீரங்களாம்.

4. உத்பிஜமாவது-பூமியைப் பிளந்துகொண்டுண்டாவது. அது விருக்ஷாதிகளாம். விருக்ஷாதிகளும் பாவபலாநுபவத்திற்குச் சாதகமாயிருக்கின்றமையின் அவைகளும் சரீரங்களே.

138. அவற்றுள், பரமேசுவரன் பஞ்சதன்மாத்திரையின் உற்பத்தியிலும் பதினேழு அவயவங்களுடன் கூடிய லிங்கசரீரத்தின் உற்பத்தியிலும் இரணிய கருப்பாது ஸ்தூல சரீரோற்பத்தியிலும் சாக்ஷாத் (நேரே) கர்த்தா; ஏனைப்பிரபஞ்சத்தி னுற்பத்தியில் இரணியகர்ப்பர் வாயிலாகக் கர்த்தா. (இதற்கு) "இந்த மூன்று தேவதைகளை (பிருதிவி, அப்பு, தேயுக்களை)ச் சிருஷ்டித்து இந்தச் ஜீவரூபமாக அவற்றுள் பிரவேசித்து வியாகரணம் பண்ணுகிறேன் (நாமரூபத்தைப் பிரிக்கின்றேன்)" என்னும் சுருதி ஆதாரமாம்.

139. இரணியகருப்பர் மும்மூர்த்திகளினும் வேறானவர்; சிருட்டியினாரம்பத்திலுண்டான ஜீவர்.

இதற்கு "அவன் முதற் சரீரி; அவன் புருஷனென்று சொல்லப்படுகின்றான்; அவன் பூதங்களுக்கு ஆதிகர்த்தாவென்று சொல்லப்படுகின்றான்;. அந்தப் பிரம்மா சிருஷ்டிக்கு முன்னிருந்தார்"

"சிருஷ்டிக்கு முன்னர் இரணியகருப்ப ரிருந்தார்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகள் ஆதாரமாம். இங்ஙனம் பூத பௌதிகங்களின் சிருஷ்டி நிருபிக்கப்பட்டது.

பிரளயநிருபணம்.

140. இப்போது பிரளயம் நிருபிக்கப்படுகின்றது.

பிரளயமாவது சர்வப்பிரபஞ்சத்தின் நாசம். அது (பிரளயம்) நித்தியம், பிராகிருதம், நைமித்திகம், ஆத்தியந்திகமென நால்வகைத்தாம். அவற்றுள்,

I. நித்தியப்பிரளயம்.

141. நித்தியப்பிரளயம் சுழுப்தி. அதிற் சகலகாரியங்களும் லயமடைகின்றன. தர்மாதர்மம், பூர்வசம்ஸ்காரம், ஆகிய இவை சுழுப்திகாலத்திற் காரணவடிவமாக விருக்கின்றன. இங்ஙனம் காரணவடிவமாக விருப்பதால் உறங்கிவிழித்தவனுக்குச் சுக துக்காதிகளின் அநுபவத்திற்குப் பொருந்தாமையில்லை; ஸ்மரணத்திற்கும் பொருந்தாமையில்லை, சுழுப்தியில் அந்தக்கரணத்திற்குநாசம் அங்கீகரிக்குமிடத்து அதன் அதீன(வச)மான பிராணக்கிரியைகட்கும் பொருந்தாமையில்லை. உண்மையில் சுவாசாதிகள் இல்லாமற்போயினும் அவை காணப்படுதல் மற்றவர்களின் பிராந்திரியயாம்; தூங்குகின்றவனது சரீரம் காணப்படுவதுபோலும்.

(ஆ.) இங்ஙனமாயின் சுழுப்தியவஸ்தை யுடையவனுக்கும் மரித்தவனுக்கும் பேதமில்லாமற் போய்விடும். 70.

142. (ச.) தூங்குகின்றவனுக்கோ லிங்கசரீரம் சம்ஸ்கார ரூபமாய் இந்தச் சரீரத்திலிருக்கின்றது; மரித்தவனுக்கோ லோகாந்தரத்திலிருக்கின்றது. இங்ஙனமிருவருக்கும் பேதமிருக்கின்றது.

அல்லது அந்தக்கரணத்திற்கு ஞானசத்தியென்றும் கிரியாசத்தியென்றும் இரண்டு சத்திகளுள. அவற்றுள் ஞானசத்தியுடன் கூடிய அந்தக்கரணத்திற்கு சுஷுப்தியில் நாசமுண்டு. கிரியாசத்தியுடன் கூடிய அந்தக்கரணத்திற்கு நாசமில்லை. ஆகவே, பிராணாதிகளிருப்பதில் விரோதமில்லை.

இதற்கு "எப்பொழுது தூங்குகிறவன் ஒரு சொப்பனத்தையுங் காணவில்லையோ, பிராணன் மாத்திரமிருக்கிறதோ, அப்பொழுது இந்தப்பிராணனில் வாக்கிந்திரியமானது சர்வநாமங்களுடன் லயத்தையடைகிறது."

"ஓ! பிரியமுள்ளவனே! சுஷுப்திகாலத்தில் ஜீவன் சத்து (பிரஹ்மத்து)டன் சேர்ந்துவிடுகிறான்" "தன்னையடைந்துவிடுகிறான்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகள் பிரமாணங்களாம்.

II. பிராகிருதப்பிரளயம்.

143. பிராகிருதப்பிரளயமாவது காரியப்பிரஹ்ம நாசத்தால் சகல காரியங்களும் நாசமடைதல். எப்பொழுது பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்தை யடைந்த காரியப்பிரஹ்மத்திற்கு (இரணியகருப்பருக்கு) பிரம்மாண்ட அதிகாரமாகிய பிராரத்த கர்மம் முடிந்தபிறகு விதேககைவல்யமாகிய பரமமுத்தியுண்டாகின்றதோ அப்பொழுது அந்த லோகத்தில் வசிக்கின்றவர்களுக்கும் பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரம் உண்டாவதால் அவர்களும் பிரம்மாவுடன் விதேக கைவல்யத்தை யடைகிறார்கள்.

இதற்குப் "பிரம்மாவுடன் அந்த லோகவாசிகளியாவரும் அவருக்கு அதிகாரம் முடியுங்காலத்து ஞானிகளாய்ப் பரமபதத்தை யடைகிறார்கள்" என்னுஞ் சுருதி பிரமாணமாம்.

144. இங்ஙனம் சுவர்க்கலோகவாசிகளுடன் இரணியகருப்பர் மோக்ஷமடையும்போது இவரால் ஆளப்பட்ட பிரமாண்டத்துளிருக்குஞ் சகலலோகங்கள், அவற்றுளிருக்கும் ஸ்தாவராதிகள், பௌதிகங்கள், பூதங்கள் ஆகியவிவற்றிற்குப் பிரகிருதியான மாயையிடத்து லயமேயன்றிப் பிரஹ்மத்தினிடத்தன்று. பாதமாகிய நாசந்தான் பிரஹ்மத்தினிடத்திருக்கிறது. ஆகையால் இந்த லயம் பிராகிருதமென்று சொல்லப்படுகிறது.

iii. நைமித்திகப்பிரளயம்.

145. நைமித்திகப்பிரளயமாவது காரியப்பிரஹ்மத்தின் பகல் முடிந்த சமயத்தில் மூன்று லோகங்களுக்கு மாத்திரம் நாசமுண்டாதல்.

பிரம்மாவுக்குப் பகற்காலம் ஆயிரம் சதுர்யுகம். இதற்கு "ஆயிரம் சதுர்யுகம் பிரம்மாவுக்குத் தினமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது" என்னுமிவ்வசனம் பிரமாணமாம்; பிரளயகாலம் பகற்காலத்திற்குச் சமானமாயிருக்கிறது. இராக்காலம் பகற்காலத்திற்குச் சமானமாயிருப்பதால். "பிரம்மாவுக்கு இரண்டு பரார்த்தம் [இரண்டு ஐம்பது கொண்டது (பாதி-50 வயசு)] முடிந்த பிறகு (க) இவ்வேழு பிரகிருதிகளும் கற்பாந்தரத்தில் லயத்தையடைந்துவிடுகின்றன. இதுதான் பிராகிருதப் பிரளயமென்று சொல்லப்படுகிறது" என்னுமிவ்வசனம் பிராகிருதப்பிரளயத்தில் பிரமாணமாம்.

(க) மகதத்துவம், அகங்காரதத்துவம், தன்மாத்திரா பஞ்சகமென்னுமேழும் சப்தப்பிரகிருதிகளென்று சொல்லப்படும்.

சூக்ஷ்ம பூதங்கள் ஐந்தும் தன்மாத்திரா பஞ்சகங்களாம்.

"எந்தப் பிரளயத்திற் பிரஹ்மாவானவர் சகலஜகத்தையும் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டு ஆதிசேடன்மேற் பள்ளிகொண்டிருக்கிறாரோ" என்னும் வசனம் நைமித்திகப் பிரளயத்திற் பிரமாணமாம்.

IV. ஆத்தியந்திகப்பிரளயம்.

146. நான்காவது பிரளயமோ பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தினுலுண்டாகுஞ் சர்வமோக்ஷம். அந்த மோக்ஷம் * ஏகஜீவவாதத்திலோரேமுறையுண்டாகின்றது; நாநாஜீவவாதத்திலோ கிரமமாக வுண்டாகின்றது. இதற்கு "எல்லாரும்ஒன்றுகின்றூர்கள்" என்னுஞ்சுருதி பிரமாணமாம்.

---

* "வெளிபடா மையினிற் குந்தி சுதனெனக் கன்ன வேர்த
னிழிபடு ராதை மைந்த னெனத்துய ருற்ற வாங்கு
மிளிர்சிதா நந்த ரூப மெய்க்கனப் பிரஹமந் தானே
யெளியதோர் ஜீவ பாவ மெய்திய தென்பர் மேலோர்.

எப்போதும் அசங்கமும் நித்தியமுக்தமுமாகிய சிதானந்தப் பிரஹ்மத்தில் கற்பித அவித்தை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையும் அவச்சின்னத்தன்மையும் சம்பவியா. எங்ஙனம் கானற்சலத்தால் நிரப்பப்பட்டதும், மலடிமைந்தனுகிய குலாலனுல் முயற்கோடாகிய தண்டத்தினுல் ஆக்கப்பட்டதுமாயுள்ள கடத்தின் சம்பந்தத்தால் ஆகாயத்தில் பிரதிபிம்பிக்குந்தன்மை அல்லது அவச்சின்னத்தன்மைஉண்டாகின்றதில்லை.ஆனுல்ஆகாயத்தின்சமானசத்தையுடைய ஜலம் நிரம்பியகடம் தடாகமுதலியவற்றின் சம்பந்தத்தினுலேயே ஆகாயத்தில் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையும் அவச்சின்னத்தன்மையும் உண்டாகின்றன. அவித்தையும் அதன் காரியமும் பிரஹ்மசேதனத்தின் சமானசத்தை யுடையன வன்று; ஆனுல் சுவயமே சத்தாசூன்யமா யிருக்கின்றன. பிரஹ்மத்தின் சத்தையினுல்

சத்தையுடையன அவித்தை முதலியனவாம். ஆதலால் முயற்கோடு முதலியவற்றைப்போல அத்தியந்தம் இல்லாதனவாகிய அவித்தை முதலியவற்றோடு சேதனத்தின் சம்பந்தத்தைக் கூறுதலே சம்பவியாது. சம்பந்தமின்றியபோது பிரதிபிம்பிக்குந்தன்மை முதலியனவோ அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆதலால் எப்போதும் ஏகரசம் பிரஹ்மமாம். அதனிடத்து அவச்சின்னத் தன்மை அல்லது பிரதிபிம்பத் தன்மைவடிவ ஜீவத்தன்மை சம்பவிக்கின்றதில்லை. ஆனால்கற்பிதஅஞ்ஞானத்தின் கற்பித சம்பந்தத்தால் பிரஹ்மத்தில் உண்டாகாமலே ஜீவத்தன்மைதோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்அதிகாரியாகிய குந்திபுத்திரனிடத்து ராதாபுத்திரத்தன்மையின் பிரதீதி பிரம (மயக்க) வடிவமாயுண்டாயிற்றோ, அங்ஙனமே பிரதிபிம்ப முதலிய விகார மின்றியே பிரஹ்மத்தில் ஜீவத்தன்மைப் பிரம(மயக்க)ம் உண்டாகின்றது; பிரதிபிம்பவடிவ அல்லது அவச்சேதவடிவ ஜீவத்தன்மையின் அடைவுஉண்டாகிறதில்லை. தனது அவித்தையினால் ஜீவத்தன்மையை அடைந்த பிரஹ்மமே பிரபஞ்சத்தைக் கற்பிப்பதாயிருத்தலின் சர்வஞ்ஞத்தன்மைமுதலிய தர்மங்களோடுகூடிய ஈசுவரனும் இந்தப்பக்ஷத்தில் ஜீவகற்பிதனாவர். எங்ஙனம் சொப்பனகற்பித இராஜாவின் சேவையினால் சொப்பனத்தில் பலப்பிராப்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சொப்பன கற்பித ஈசுவர பஜனத்தினால் பலப்பிராப்தியும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறு அநாதி அவித்தையின்வலியால் தனது பிரஹ்மத்தன்மையின் ஆவரணத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமம் உண்டாகின்றது. தத்துவமஸிமுதலிய வாக்கிய ஐக்கிய சாக்ஷாத்காரத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தின் நிவிர்த்தி உண்டாகின்றது. பிரமகாலத்திலும் ஜீவத்தன்மை யில்லை. ஆனால் நித்தியமுக்த சிதாநந்தசொருபப் பிரஹ்மமே உளதெனும் பக்ஷத்தினையே பாஷியகார வார்த்திககாரர்கள் பிருகதாரணியத்தின் வியாக்யானத்தில் கர்ணனது-திருஷ்டாந்தத்தாற் கூறியிருக்கின்றனர். குந்தி புத்திரனாகிய கர்ணனுக்கு ஈனசாதியின் சம்பந்தத்தால் இழிந்ததன்மைப் பிரமம் உண்டாயிற்று. அநேகவித திரஸ்காரத்தாலுண்டாகிய துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றவனாய்த் தானு

கச் சித்தித்துள்ள குந்திபுத்திரத் தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன் மையி லின்றும் நழுவினவனானன்.

ஒருநாள் ஏகாந்தத்தில் சூரியபகவானானவர் 'நீ ராதாபுத்திரன ல்லன், எனது சம்பந்தத்தால் குந்தியின் உதரத்தினின்றும் உண்டா னாய்' என்று கூறினார். இத்தன்மைய சூரியனது வாக்கியத்தினால் தன் னிடத்திருந்த ஈனஜாதியின் மயக்கத்தைவிட்டு இயல்பாய்ச்சித்தித் துள்ள குந்திபுத்திரத்தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையை அறிந் தான். அங்ஙனமே சிதாநந்தப் பிரஹ்மமும் அநாதி அவித்தையின் சம் பந்தத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தை அடைந்ததாய், சுயமாகச் சித் தித்துள்ள பிரஹ்மபாவத்தை மறந்து அநேகவித துக்கத்தை அநுப விக்கின்றது.

ஒரு காலத்துத் தனது அஞ்ஞானத்தினால் கற்பித சொப்பன கற்பித ஆசாரியருக்குச் சமானமான ஆசாரியர் வாயிலாக மகாவாக் கிய சிரவணத்தால் தன்னைக் கோசரிக்கும் வித்தையினால் அவித்தை யின் நிவிருத்தி உண்டாக, நித்திய பரமாநந்தத்தைச் சொரூப சைத ன்னியமாக அநுபவம் செய்கின்றான். இவ்வாறு பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷியகாரர் வார்த்திககாரர் எழுதியிருக்கின்ற னர். எங்ஙனம் ஜீவனது அவித்தியா கற்பித ஆசாரியர் வேதஉபதேசத் திற் கேதுவாவரோ, அங்ஙனமே ஈசுவரனும் சொப்பன கற்பித இரா ஜாவைப்போல ஜீவகற்பிதரேயாய்ப் பஜனத்தினால் பலத்திற்கேதுவா கின்றார்; இம்மதத்தில் ஏகஜீவவாத முளது. ஆதலால் ஏகஜீவகற் பித ஈசுவரனும் ஏகமேயாவர். நாநா (பல) ஈசுவரரது அபேக்ஷையில்லை. சுகர், வாமதேவர் முதலியோரது முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் சாஸ் திரத்தினாலும் சொப்பன கற்பித நாநா புருஷர்களைப்போல ஜீவோ பாசர்களும் நாநாவாகச் சித்திக்கின்றனர். நாநா ஜீவவாதம் சித்திக் கிறதில்லை. எங்ஙனம்? சொப்பனத்தில் ஒரு திருஷ்டாவிற்கு நாநா புருஷர்கள் தோற்றுகின்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவன் பெரிய காட் டில் தப்பு வழியிற் செல்பவனாய்ப் புலி முதலியவற்றாலுண்டாகிய

துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றான்; ஒருவன் இராஜமார்க்கத்திற் செல்லுகின்றவனாய்த் தனது நகரத்தையடைகின்றான். ஆண்டு வனத்திற் றிரிதலும் தனது நகரத்தை அடைதலும் சொப்பன திருஷ்டாவிற்கில்லை. ஆனால் ஆபாச புருஷர்களுக்கு உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அவித்தையோடு கூடிய பிரஹ்ம வடிவ ஜீவனுக்குப் பந்தமோக்ஷத்தின் அடைவில்லை. ஆனால் ஆபாசவடிவ ஜீவர்களுக்குப் பந்தமோக்ஷம் தோன்றுகின்றன.

இப்பக்ஷத்தில் யாருடைய ஞானத்தினால் அவித்தையின் நிவிர்த்தி வடிவ மோக்ஷமுண்டாகும் என்று வினவின், அதற்கு உனது ஞானத்தினால் உண்டாகுமென்பது உத்தரமாம். அல்லது ஒருவருடைய ஞானத்தினாலும் மோக்ஷமுண்டாகிறதில்லையென்பது உத்தரமாம். ஏனெனின், இந்த மதத்தில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசத்துத்தன்மை ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. நித்திய முக்தமாகிய ஆத்மாவிற்கு மோக்ஷமுண்டாகும், அல்லது உண்டாயிருக்கின்றது என்று கூறுதல் சம்பவியாது. இவ்வபிப்பிராயத்தால் மோக்ஷத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாத மென்பர். பந்தமிருக்கின்றது; இற்றையவரை ஒருவரும் முக்தராகவில்லை; மேல் புருஷார்த்தத்தால் மோக்ஷமுண்டாகும் என்னும் அபிப்பிராயத்தால் வாமதேவர் முதலியோர்களது முத்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாதமென்று சொல்லவில்லை. ஏனெனின், பந்தமிருக்க வாமதேவாதிகளுக்கு மோக்ஷம் உண்டாகாதிருக்குமாயின், மேலும் மோக்ஷத்தை விரும்புதல் பயனின்றியதாமென்னும் புத்தியினால் சிரவணத்தில் பிரவிருத்தியின் அபாவமே யுண்டாகும். ஆதலால் ஆத்மாவில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசத்பாவமிருக்கின்றது; நித்திய முக்தப் பிரஹ்ம வடிவம் ஆத்மாவாம்; அதற்கு மோக்ஷம் சம்பவியாதென்பது உத்தம பூமியிலேறிய வித்துவானது நிச்சயமாம்" என்று விருத்திப்பிரபாகரத்திற் கூறியிருப்பதிக் கறியத்தக்கதாம். இது சித்தாந்த முக்தாவலிகாரர் முதலியோரது மதமாம்.

இவற்றுள், முதல் மூன்றும் கர்மவொழிவின் நிமித்தமாக வுண்டாகின்றன. நான்காவதாய ஆத்தியந்திகமோ ஞானோதயத் தினல் அஞ்ஞானத்துடன் அதன் காரியமும் லயமாவதாம். இதுவே மற்றவற்றிற்கும் இதற்குமுள்ள விசேஷம்.

இங்ஙனம் நால்வகைத்தாய பிரளயம் நிரூபிக்கப்பட்டது. இனி அவற்றின் கிரமம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

பிரளயக்கிரமம்.

147. பூதபௌதிகங்களின் லயம் காரணலயத்தை அநுசரித்ததன்று. காரணம் லயத்தையடையுஞ் சமயத்தில் காரியங்களுக்கு வேறு ஆசிரயமின்மையின் அவற்றிற்கு இருப்புப் பொருந்தாமற்போய்விடும். ஆனல் சிருஷ்டிக்கிரமத்திற்கு விபரீதக் கிரமமாகப் பூதபௌதிகங்களின் லயமாம். அந்தந்தக்காரியம் நாசமடைவதில் அதையதை யுண்டுபண்ணக்கூடிய அதிர்ஷ்ட நாசமேகாரணமாகையால் உபாதானநாசம் காரணமன்று. இல்லாவிடின், நியாயமதத்தில் மகாப்பிரளயத்தில் பிருதிவிப்பரமாணுவிலுள்ள ரூப ரசாதிகளுக்கும் நாசமேற்படமாட்டாது. ஆகவே பிருதிவிக்கு அப்புவிலும், அப்புவிற்குத் தேயுவிலும், தேயுவிற்கு வாயுவிலும், வாயுவிற்கு ஆகாசத்திலும், ஆகாசத்திற்கு ஜீவ அகங்காரத்திலும், ஜீவ அகங்காரத்திற்கு இரணிய கர்ப்ப அகங்காரத்திலும், இரண்ணிய கர்ப்ப அகங்காரத்திற்கு அவித்தையிலும் லயமாம். லயத்தின் கிரமம் இதுவாம்.

"தேவரிஷியே! பிருதிவி அப்புவிலும், அப்பு தேயுவிலும், தேயு வாயுவிலும், வாயு ஆகாசத்திலும், ஆகாசம் அவ்யக்தத்தி(மாயையி)லும், அவ்யக்தம் நிஷ்களமான புருஷனிடத்தி

லும் லயமடைகின்றன" என்று விஷ்ணுபுராணத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பிரளயகாரணத்தன்மை தத்பதார்த்தமாகிய பிரஹ்மத்திற்குத் தடத்தலக்ஷணமாம்.

(ஆ.) வேதாந்தங்கள் பிரஹ்மத்தை ஜகத்காரணமென்று கூறின் பிரஹ்மம் சப்பிரபஞ்சமாய்விடும் (பிரபஞ்சத்தோடு கூடினதாய்விடும்). இல்லாவிடின் (பிரபஞ்சமில்லை பிரஹ்மமிருக்கின்றது என்னும் பக்ஷத்தில்) சிருஷ்டியைக்கூறும் வாக்கியங்களுக்கு அப்பிராமாணியம் நேரிடும்.? 71.

148. (ச.) சிருஷ்டியைக்கூறும் வாக்கியங்களுக்குச் சிருஷ்டியிற் கருத்தில்லை. ஆனால், அத்விதீயமான பிரஹ்மத்தினிடத்திலேயே கருத்தாம்.

அத்விதீயமான பிரஹ்மத்தை அறிவதில் எங்ஙனம் சிருஷ்டியின் உபயோகமாம்.?

சிருஷ்டியைக்கூறாது பிரபஞ்சத்தின் நிஷேதம் பிரஹ்மத்தினிடத்தில் பிரதிபாதிக்கப்படின் அப்போது பிரஹ்மத்தினிடத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமானது, வாயுவினிடத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்ட ரூபம்போல், பிரஹ்மத்தின் ஞானிராது வேறிடத்திருக்கிறதோவென்னும் சங்கைதோன்றும்; சந்தேகமின்றிப் பிரஹ்மம அத்விதீயமென்று பிரதிபாதித்ததாகமாட்டாது. ஆகையால், சிருஷ்டியைக்கூறும்வாக்கியத்தினால் பிரபஞ்சம் பிரஹ்மத்தினின்றும் உண்டானதென்னும் ஞானமிருக்கும்போது உபாதானமன்றிக் காரியம் மற்றோரிடத்திலிருக்குமென்னுஞ்சங்கை நிவிர்த்தியாகின்றமையின் "நேதி நேதி" என்மற்றொருடக்கத்து வாக்கியத்தினால் பிரஹ்மத்தினிடத்

திலும் அந்தப்பிரபஞ்சம் இல்லையென்றுபிரதிபாதிக்கும்போது பிரபஞ்சம் துச்சமெ(அசத்தெ)ன்று தெரிகின்றது. அப்பொழுது அகிலப்பிரபஞ்சப் பிராந்தியற்ற அகண்ட சச்சிதானந்தரூபமானபிரஹ்மம் ஒன்றேனச் சித்திக்கிறது. ஆகையால் பரம்பரையாய்ச் சிருஷ்டி வாக்கியங்களுக்கும் அத்விதீயமான பிரஹ்மத்தினிடத்திலேயே தாற்பரியமாம்.

149. உபாசனுப்பிரகரணத்திற் படிக்கப்பட்ட சகுணப்பிரஹ்மவாக்கியங்கட்கும் உபாசனுவிதியினுல் அபேக்ஷிக்கப்பட்ட குணங்களின் ஆரோபத்தில் மாத்திரம் கருத்தேயன்றிக்குணத்திற் கருத்தில்லை.

நிர்க்குணப்பிரஹ்மப் பிரகரணத்திற் படிக்கப்பட்டசகுணவாக்கியங்களோ நிஷேத (அபாவ) வாக்கியத்தினுல் அபேக்ஷிக்கப்பட்ட நிஷேத்தியத்தை (பிரதியோகியை)ச் சம்பாதித்துக் கொடுப்பதிலுபயோகப்படுகின்றன, ஆகையால், ஒருவாக்கியமும் அத்விதீயமான பிரஹ்மத்தைப் பிரதிபாதிப்பதில் விரோதமாகமாட்டாது.

இங்ஙனம் சொரூபலக்ஷணம், தடத்தலக்ஷணமென்னுமிவைகளாற் குறிப்பிடப்பட்டதும், தத்பதத்தின் வாச்சியமுமான ஈசுவரசைதன்னியம் மாயையிற் பிரதிபிம்பித்ததென்பர் சிலர். அவர்களின் கருத்து வருமாறு:—

பிரதிபிம்பவாதம்.

150. ஜீவேசுரர்களுக்குச் சாதாரணமான சைதன்னிய மாத்திரம் பிம்பம். அந்தப் பிம்பசைதன்னியமே அவித்தியா வடிவமாயையில் பிரதிபிம்பித்திருக்கின்றது. அதுவே ஈசுர சைதன்

னியம். அந்தக்கரணங்களில் பிரதிபிம்பித்தது ஜீவ சைதன்னியம். இதற்கு "காரியத்தை (அந்தக்கரணத்தை) உபாதியாக வுடையவன் ஜீவன்; காரணத்தை (மாயையை) யுபாதியாகவுடையவன் ஈசுரன்" என்னுஞ் சுருதி ஆதாரமாம்.

இந்த மதத்தில் சலாசயத்தில் (தடாகத்தில்) பிரதிபிம்பித்த சூரியனுக்கும் கடஜலத்திற் பிரதிபிம்பித்த சூரியனுக்குமுள்ள பேதம்போல் ஜீவேசுரர்களுக்குத் தம்முள் பேதமாம்.

151. அவித்தியாரூபமான உபாதிவியாபகமாகையால் அதனை உபாதியாகவுடைய ஈசுரனுக்கு வியாபகத்தன்மையுண்டு.

அந்தக்கரணம் பரிச்சின்ன (கண்ட)மாகையால் அதனையுபாதியாகவுடைய ஜீவன் பரிச்சின்னன். அவித்தையினாலுண்டான தோஷங்கள் ஜீவனிடத்தில் வருவதுபோல் ஈசுரனிடத்திலும் அவை வருகின்றன. உபாதிகள் பிரதிபிம்ப பக்ஷபாதிகள் (உபாதிகள் தம்மிடத்துள்ள தோஷங்களைப் பிரதிபிம்பங்களிற் றேற்றுவிக்குமே யன்றிப் பிம்பங்களிற் றேற்றுவிக்கமாட்டா). ஆகையால், இம்மதம் சுவாசிரய (நல)முள்ளதன்று.

ஈசுரசைதன்னியம் பிம்பமேன்பர் சிலர். அவர்களுடைய கருத்து வருமாறு:—

பிம்பவாதம்.

152. ஒரே சைதன்னியம் பிம்பமான ஈசுரனாகவும், பிரதிபிம்பமான ஜீவனாகவுமிருக்கின்றது. இந்தப் பிம்பப் பிரதிபிம்ப கற்பனைக்கு உபாதி ஏகஜீவவாதத்தில் அவித்தையாம்; அனேக ஜீவவாதத்தில் அந்தக்கரணங்களேயாம் அவித்தை அந்தக்கரணங்கள்

என்னும் உபாதிபேதத்தால் ஜீவேசுரபேத முண்டாயிற்று. உபாதியினாலேற்பட்ட தோஷங்கள் பிரதிபிம்பமான ஜீவனிடத்திலேயே இருக்கின்றனவன்றிப் பிம்பமான ஈசுரனிடத்தில்லை; ஏனெனின், உபாதிகள் பிரதிபிம்ப பக்ஷபாதிகளாகையால். இந்த மதத்திலும் ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுக்கும் ஜலத்திற் பிரதிபிம்பித்த சூரியனுக்குமுள்ள பேதம்போல் ஜீவேசுரர்களுக்குத் தம்முள் பேதமிருக்கின்றது.

(ஆ.) கிரீவாஸ்தமுகம் (கண்டத்தின் மேலுள்ளமுகம்) கண்ணாடியிலிராததுபோல் பிம்பசைதன்னியமாகிய ஈசுவரன் ஜீவனிடத்தில்லை. ஆகையால் அவனுக்குச் சர்வாந்திரியாமித்துவம் வாராமற்போய்விடும்? 72.

153. (ச.) ஜலாதிகளிற் பிரதிபிம்பித்துள்ள மேகநட்சத்திரங்களோடு கூடிய ஆகாயத்திற் பிம்பமாகிய மாகாகாசமும் இருப்பதாகக் கண்டிருப்பதால் பரிச்சின்னமான பிம்பம் பரிச்சின்னமான பிரதிபிம்பதேசத்திற் சம்பந்திக்கா விட்டாலும் அபரிச்சின்ன பிம்பமாகிய பிரஹ்மம் பரிச்சின்னவடிவ ஜீவப் பிரதிபிம்பதேசத்தில் சம்பந்திப்பதில் யாதொரு விரோதமுமில்லை,

(ஆ.) ரூபமற்ற பிரஹ்மத்திற்குப் பிரதிபிம்பம் சம்பவிக்கமாட்டாது; ரூபத்தோடுகூடிய பதார்த்தமே பிரதிபிம்பிக்கக்கண்டிருப்பதால். 73.

154. (ச.) (அது கூடாது;) ரூபமற்ற ரூபத்திற்கும் பிரதிபிம்பம் காணப்பட்டிருக்கின்றமையின்.

(ஆ.) ரூபமற்ற திரவியம் பிரதிபிம்பிக்கமாட்டாதென்பது நியமம். ரூபமோ திரவியமன்று. ஆகையால் அது (ரூபம்) பிரதிபிம்பிப்பதில் விரோதமில்லை. பிரஹ்மமோ திரவியம். அது பிரதிபிம்பிப்பதில் ரூபம் ஆவசியகமாம். 74.

155. (ச.) ஆத்மா திரவியமன்றென்பது முன்னரே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "ஒன்றாகவும் அனேகமாகவும் ஜலத்திற் பிரதிபிம்பித்த சந்திரன்போல் காணப்படுகிறான்" "எப்படி சூரியன் ஜலாதிகளில் அனேகமாகக் காணப்படுகிறானோ அப்படியே ஆத்மாவும்" என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் பிரஹ்மம் பிரதிபிம்பிக்க மாட்டாதென்னும் அநுமானம் பாதிக்கப்படுகின்றது. இங்ஙனம் தத்பதார்த்தம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

இனித் துவம்பதார்த்தம் நிரூபிக்கப்படுகிறது.

துவம்பதார்த்த நிரூபணம்.

156. ஏகஜீவவாதத்தில் அவித்தியாப் பிரதிபிம்பன் ஜீவன். அனேக ஜீவவாதத்தில் அந்தக்கரணப் பிரதிபிம்பன் ஜீவன். அவன் ஜாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுப்தியென்னும் மூன்றவஸ்தையோடு கூடினவன்.

ஜாக்கிராவஸ்தை.

157. அவற்றுள், ஜாக்கிராவஸ்தை இந்திரிய ஜன்னியஞானத்தோடு கூடியது. மற்றைய அவஸ்தைகளில் இந்திரியமின்மையின் அதிவியாப்தியின்றாம். இந்திரியஜன்னிய ஞானமோ அந்தக்கரண விர்த்தியாம். சொரூப ஞானமோ அநாதியாம்.

158. அந்த அந்தக்கரணவிர்த்தி ஆவரண நிவிர்த்தியின் பொருட்டு வேண்டாகின்றதென்பது சிலர் மதம். அங்ஙனமன்றோ, அவித்

தியா உபகிதசேதனம் ஜீவனென்று சொல்லுமிடத்துக் கடா திகளுக்கும் அதிஷ்டானமான சைதன்னியம் ஜீவனாகையால், ஜீவனுக்கு எப்போதும் கடாதிகளின் தோற்றம் நேரிடும். அப்படி நேரிடும்போது கடாதியவச்சின்ன சைதன்னியத்தை மறைக்கும் அஞ்ஞானத்தை மூலாவித்தையின் அதீன(வச)மாகவும், அவஸ்தையென்னும் பதத்தால் கூறத்தகுந்ததாகவும் ஒப்புக்கொள்ளல்வேண்டும். இங்ஙனமொப்புக்கொள்ளின், கடாதிகளுக்கு எப்போதுந் தோற்றம் நேரிடாது; (ஏனெனின்) ஆவரணமற்ற சைதன்னியத்தினசம்பந்தமே பானத்திற்கு (தோற்றத்திற்கு)க்காரணம். அந்த ஆவரணம்எப்பொழுதுமிருந்தால் ஒருகாலும் கடாதிகளின் தோற்றமுண்டாகாது. ஆதலால் ஆவரணத்திற்கு நிவிர்த்தி (நாசம்)சொல்லல்வேண்டும். அந்த நிவிர்த்தியை (நாசத்தை) உண்டு பண்ணக்கூடியது சைதன்னிய மாத்திரமன்று. ஆவரணத்தைப் பிரகாசம் பண்ணுகிற சைதன்னியம் அதனை நிவிர்த்திக்க மாட்டாது. விர்த்தியுபகித சைதன்னியமும் ஆவரணத்தை நிவிர்த்திக்கமாட்டாது;(ஏனெனின்) பரோக்ஷஸ்தலத்திலும் ஆவரண நிவிர்த்தி நேரிடும். ஆகையால் பரோக்ஷவிர்த்தியினும் வேறான அபரோக்ஷவிர்த்தியாவது அபரோக்ஷவிர்த்தி உபகித சைதன்னியமாவது ஆவரணத்தை நிவிர்த்திக்கின்றது. ஆகையால் ஆவரண நிவிர்த்தியின்பொருட்டு விர்த்தியுண்டாகிறதென்றுசொல்லப்படுகிறது. இது சிலருடைய மதம்.

159. சம்பந்தத்தின் பொருட்டு விர்த்தியுண்டாகின்றதென்பது சிலர் மதம். இந்த மதத்தில் ஜீவன் அவித்தியோபாதிகன்;

அபரிச்சின்ன(அகண்ட)ன். அவன் கடமுதலிய தேசங்களிலிரு ந்தாலுங்கடமுதலியஆகாரமான அபரோக்ஷவிர்த்தியிராதகால த்தில் கடாதிகளைப்பிரகாசம்பண்ணுகிறதில்லை; கடாதிகளுடன் அவனுக்குச் சம்பந்தமிராமையின். கடாகாரமான விர்த்தியுண் டாகுங் காலத்திலோ பிரகாசம் பண்ணுகிறான்; அப்போது சம்பந்த மிருக்கின்றமையின்.

(ஆ.) அவித்தியோபாதிகனான ஜீவன் அபரிச்சின்னன். சுயமாகவே சகலவஸ்துக்களோடுஞ் சம்பந்தப்பட்டவன்; அவ னுக்கு விர்த்தியுண்டாகாத காலத்திற் சம்பந்தமில்லையென்று கூறுவதசங்கதம். ஆனால், அவன் வாஸ்தவத்தில் அசங்கனென் னுந் திருஷ்டியினால் அவனுக்குச் சம்பந்தமின்றென்று கூறுமிட த்து விர்த்தியுண்டானபிறகும் சம்பந்தம்வராமபோய்விடும். 75.

160. (ச.) விர்த்தியின்றிய காலத்தில் ஜீவனுக்குக்கடாதிக ளுடன் சம்பந்தமே யில்லையென்று நாம் சொல்லவில்லை. மற்றென்னெனின், கடாதிகளின் தோற்றத்திற்குச் சம்பந்த விசேஷத்தைக் காரணமாகச் சொல்லுகின்றோம்.

161. அந்தச் சம்பந்தவிசேஷம் ஜீவசைதன்னியத்திற்கு விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மையாம். அஃதொருசமய முண்டாகின்றது (எப்போதுமிருப்பதில்லை); அந்தந்த ஆகாரவிர்த்தியினாலேற்படுகிறது. அங்ஙனமன்றோ, தேஜோ திரவியமான அந்தக்கரணம் சொச்சமாயிருக்கின்றமையின் சுயமாகவே ஜீவசைதன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குஞ் சாமர்த் தியமுடையது. கடாதிகளோ அங்ஙனமன்று; சொச்சமாயிரா மையின். ஆனால் (கடம்) தன்னுடைய ஆகாரமான விர்த்தி

யின் சம்பந்தகாலத்தில் விர்த்தியினால் நிவிர்த்தியடைந்த ஜடபாவத்தோடு கூடியிருப்பதாலும், விர்த்தியினாலுண்டு பண்ணப்பட்ட சைன்னியத்தைப்பிரகாசிப்பிக்குஞ் சாமர்த்தியத்துடன் கூடியிருப்பதாலும் விர்த்தியுண்டான பின்னர்ச் சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றது.

"அந்தக்கரணம் தன்னிடத்தில் சைன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மையை யுண்டுபண்ணுவதுபோல் தன்னுடன் சம்பந்தப்பட்ட கடாதிகளிடத்துஞ் சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கும் யோக்கியதையை யுண்டுபண்ணுகின்றது" என்று விவரணத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

162. சொச்சமல்லாத திரவியம் சொச்சமான திரவியத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட காலத்திற் பிரதிபிம்பத்தைக் கிரகிக்குந்தன்மை காணப்பட்டிருக்கின்றது. எங்ஙனம். சுவர் முதலியவைகள் ஜலமுதலியவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட காலத்தில் முகாதிகளின் பிரதிபிம்பங்களைக் கிரகிக்கின்றன. கடாதிகளுக்குச் சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மையும்—தத்(சைதன்னிய)பிரதிபிம்பத்தைக்கிரகிக்குந்தன்மையாம். சைதன்னியத்தின் பிரகாசமும்—கடத்தில் பிரதிபிம்பிப்பதே. இப்படிப்பட்ட அபிவியஞ்சகத்தன்மை (பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை) சித்திக்கும் பொருட்டே பிரதியக்ஷஸ்தலத்தில் விர்த்திவெளியிற் செல்வதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பரோக்ஷஸ்தலத்திலோ வன்னியாதிகட்கு விர்த்திசம்பந்தமிராமையின் சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மையின்று. ஆகையால், வன்னியாதிகள் பிரத்தியக்ஷமாகமாட்டா. இந்த

மதத்திலும் விஷயங்கட்கு அபரோக்ஷத்தன்மை—சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மையாம். ஜீவன் அபரிச்சின்னனாயிருந்தாலும் விருத்திசம்பந்தார்த்தமென்றிங்ஙனம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

163. இனிப்பரிச்சின்னன் ஜீவனென்னுமிடத்தும் விர்த்தியானது (சைதன்னியத்தின்) சம்பந்தார்த்தம் (சம்பந்தத்தின் பொருட்டு) என்று நிருபிக்கப்படுகின்றது. அங்ஙனமன்றோ, அந்தக்கரணத்தை உபாதியாகவுடையவன் ஜீவன். அவன் கடாதிகளுக்கு உபாதானமல்லன்; கடாதிதேசத்தில் சம்பந்தப்படாமையின். ஆனால், பிரஹ்மமே கடாதிகளுக்கு உபாதானம். மாயோபகித பிரஹ்மம் சகல கடாதிகளோடுஞ்சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையாற்றான் பிரஹ்மத்திற்குச் சர்வஞ்ஞத்துவமிருக்கிறது. ஜீவனுக்குக் கடாதிகளுக்கு அதிஷ்டானமான பிரஹ்ம சைதன்னியத்தின் அபேதமன்றிக் கடாதிகளின் பிரகாசம் சம்பவிக்கமாட்டாது. அவற்றின் பிரகாசத்தின் பொருட்டுக் கடாதிகளுக்கு அதிஷ்டானமான பிரஹ்மசைதன்னியத்தோடு அபேதம் சித்திக்கும்பொருட்டுக் கடாதியாகாரமானவிர்த்தி யங்கிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ.) விர்த்தியினாலும் பிரமாத்ரு சைதன்னியத்திற்கும் விஷய சைதன்னியத்திற்கும் அபேதமெங்ஙனங்கூடும்; சம்யோகமன்றிக் கடம் அந்தக்கரணமென்னும் உபாதிபேதத்தால் கடாவச்சின்னசைதன்னியத்திற்கும் அந்தக்கரண அவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் அபேதம் சம்பவிக்காமையின். 76.

164. (ஏ.) நீ சொன்னது உசிதமன்று; ஏனெனின் விர்த்தி வெளியிற் செல்வதாக ஒப்புக்கொண்டிருப்பதால் விர்த்தி, அந்தக்கரணம், விஷயமென்னுமிவை ஒரு தேசத்திருப்பதால், இவைகளின் (க) உபதேயங்கட்குப்பேதமின்றென்று சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. இப்படி அபரோக்ஷஸ்தலத்தில் மத பேதத்தால் விர்த்தியின் பிரயோஜனம் சொல்லப்பட்டது.

சொப்பனுவஸ்தை.

165. சொப்பனுவஸ்தை இந்திரிய அஜன்னியமாகிய விஷயத்தைக் கோசரிக்கும் பிரத்தியக்ஷமான அந்தக்கரணவிர்த்தியோடுகூடியது.

ஜாக்கிராவஸ்தையை விலக்கும்பொருட்டு 'இந்திரிய அஜன்னிய'மென்று சொல்லப்பட்டது.

அவித்தியாவிர்த்தியோடு கூடிய சுழுப்தியில் அதிவியாத்தியைப் பரிகரிக்கும்பொருட்டு 'அந்தக் கரண'மென்று சொல்லப்பட்டது.

சுழுப்தியவஸ்தை.

166. சுழுப்தியவஸ்தை அவித்தையைக்கோசரிக்கும் அவித்தியாவிர்த்தியோடு கூடியது.

ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் அவித்தியாகாரமான விர்த்தி அந்தக்கரணவிர்த்தியாகையால் ஆண்டு அதிவியாத்தியின்று.

சிலர் மரண மூர்ச்சைகளை வேறு அவஸ்தையென்று கூறுகின்றனர். சிலர் சுழுப்தியில் அவ்விரண்டும் அடங்

(க) உபதேயம்—உபாதியுடையது; உபகிதமென்றபடி.

கியிருக்கின்றனவென்று கூறுகின்றனர். அவ்விரண்டும் அவஸ்தாத்திரயத்தி லடங்கினவென்பதும் அடங்காவென்பதும் துவம்பதார்த்தத்தை நிரூபிப்பதில் உபயோகப்படாமையின் அவற்றின் விசாரத்தில் பிரவிர்த்திக்கவில்லை.

167. அந்தஜீவன் மாயோபாதிகனென்று சொல்லுமிடத்து ஏகனென்றும் அந்தக்கரணங்களை யுபாதியாக வுடைத்தாயிருக்குமிடத்து அனேகனென்றும் வியவகரிக்கப்படுகிறான். இதனால் ஜீவன் அணுவென்பது நிராகரிக்கப்பட்டது; "புத்தியின் குணமேயன்றி ஆத்மாவிற்குக்குணமின்று," "ஆராக்கிரம்(தாற்றுக்கோலின்முனை)போன்றிருக்கிறான்ஜீவன்" என்றற்றொடக்கத்துச்சுருதிகளில் ஜீவன்புத்திசப்தத்தால் கூறப்பட்ட அந்தக்கரணத்தின் பரிமாணத்தை உபாதியாகவுடைய பரிமாணத்தோடு கூடினவனென்று கூறியிருக்கின்றமையின்.

168. அந்தஜீவன் சுயம்பிரகாசன்; சொப்பனவஸ்தையைக் கூறத்தொடங்கிய சுருதி "இந்த அவஸ்தையிலும் இந்தப் புருஷன் சுயஞ்சோதியாயிருக்கிறான்" என்று கூறுகின்றமையின்.

169. (அந்தஜீவன்) அநுபவரூபனாயு மிருக்கின்றான்; இதற்கு "பிரஞ்ஞானகனன்" என்னுஞ்சுருதி பிரமாணமாம். நான் அநுபவிக்கிறேனென்னும் வியவகாரமோ விர்த்திப்பிரதிபிம்ப சைதன்னியத்தை அநுபவசப்தத்தாற் கிரகித்துக்கொண்டு பொருந்திவிடுகின்றது. இவ்வாறு துவம்பதார்த்தம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

மகாவாக்கியம்.

170. இனி மகாவாக்கியத்தினல் பிரதிபாத்தியமா(கூறப் பட்டதா)ன தத்துவம்பதார்த்தங்களின் ஐக்கியம் சொல்லப் படுகிறது.

(ஆ.) நான் ஈசுவரனல்லனென்னும் பிரத்தியக்ஷத்தாலும் ஜீவப்பிரஹ்மங்களுக்கு ஐக்கியம் சம்பவிக்கமாட்டாது; கிஞ்சிஞ் ஞத்துவ, சர்வஞ்ஞத்துவமாகிய விருத்த(மாறுபட்ட)தர்மங் ளுக்கு ஆசிரயமாயிருக்குந் தன்மையால்; (கடபடம்போல) என் னும் அனுமானத்தாலும், "இரண்டு பட்சிகள்சேர்ந்து ஒருவிரு க்ஷத்தை யாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கின்றன" என்றற்ருெ டக்கத்துச் சுருதிகளாலும், "உலகத்திலிரண்டு புருஷர்கள் க்ஷரனென்றும் அக்ஷரனென்றும் உண்டு; க்ஷரமாவது சர்வ பூதங்கள்; அக்ஷரமாவது கூடஸ்தன்" என்றற்ருெடக்கத்து ஸ்மிருதிகளாலும் ஜீவேசுரபேதம் தெரிவதால் தத்துவமசி முதலியவாக்கியம் "யூபஸ்தம்பம் ஆதித்தன்" "பரப்பின தர்ப் பை யஜமானன்" என்றற்ருெடக்கத்து வாக்கியங்கள்போன்று கௌணார்த்தமே. 77.

171. (ச.) நீ சொன்னதுசிரமன்று. பேதப்பிரத்தியக்ஷத்திற் குக் காணதோஷம் சம்பவிக்கின்றமையின் தோஷமற்ற வேத ஜன்னியஞானத்தால் பிரத்தியக்ஷம் பாதிக்கப்படுகிறது. வேரு யின், "சந்திரன் அதிக பரிமாணமுள்ளவன்" என்று கூறும் ஜோதிஸ் சாஸ்திரத்திற்கு ஒட்டையாள (பத்துவிரற்கிடையள) வுள்ளவன் சந்திரனென்னும் பிரத்தியக்ஷத்தால் பாதம்நேரிடும்.

மேலும், பாகத்தி (தேயுவின் கூட்டத்தி)னலுண்டான சிகப்பு நிறமுள்ள கடத்தைப்பார்த்து இது சிகப்பு நிறமுள்ள கடம், கறுப்பன்றென்று சொல்வதுபோல் விசேஷணத்தோடு கூடின பதார்த்தத்தில் விதி நிஷேதங்கள் பிரவிர்த்தித்தால் விசேஷியத்திற் பாதமிருக்கும்போது விசேஷணத்தை யடைகின்றன. இந்நியாயத்தால் ஜீவப்பிரஹ்மபேதத்தைக்கிரகிக்கிற பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விசேஷணமான தர்மபேதம் விஷயமாயிருப்பதால் (பிரத்தியக்ஷபாதமின்று).

172. ஆகையாற்றான் அநுமானமும் பிரமாணமன்றாம்; சுருதிப்பிரமாணத்தால் பாதம் வருவதால். எங்ஙனம்? மேருமலை பாஷாண(கல்)மயம்; பர்வதத்தன்மையால் ; விந்தியமலைபோலும் என்னுமநுமானம் "சுவர்ணமயம் குலகிரி கிரிராஜா மேரு" என்னுஞ் சுருதியினல் பாதிக்கப்படுவதுபோலும்.

173. ஆகமாந்தர விரோதமுமின்று. தத்பரமான (அதிற்கருத்துள்ளதான) வாக்கியத்திற்கும் அதத்பரமான(அதிற் கருத் தில்லாததான)வாக்கியத்திற்கும் விரோதம் நேரிட்டால் தத்பரமானவாக்கியம் பிரபலமாகையாலும் 'இரண்டுபக்ஷிகள்சேர்ந்து ஒரு விருக்ஷத்தை ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கின்றன' என்னும் சுருதிஉலகப்பிரசித்தமானபேதத்தைஅநுவதிப்பதாலும்இந்த வாக்கியத்தைவிட உபக்கிரம உபசங்காரங்களினல் அத்வைதத்திற்றாற்பரியமுள்ள தத்துவமஸ்யாதி வாக்கியம் பிரபலமாயிருக்கின்றது.

174. ஜீவப்பிரஹ்மங்கட்கு ஐக்கியங்கூறுமிடத்து விருத்த தர்மங்கட்கு ஆசிரயமாயிருக்குந்தன்மை பொருந்தாதென்பது

கூடாது. சீதமானஜலம் ஔபாதிகமான உஷ்ணத்தன்மைக்கு ஆசிரயயாயிருப்பதுபோல் சுபாவத்தில்நிர்க்குணமான ஜீவனுக்கு அந்தக்கரண முதலிய உபாதியினாலுண்டான கர்த்திருத்துவமுதலியவைகட்கு ஆசிரயமாயிருக்குந்தன்மை பொருந்தும். ஜலாதிகளில் ஔஷ்ணியம் (உஷ்ண த்தன்மை) ஆரோபிக்கப்பட்டதென்று சொல்லுமிடத்து அவை(கர்த்திருத்துவ முதலியவை) பிரகிருதத்திலும் துல்யமாம் (ஆரோபிக்கப்பட்டனவேயாம்).

(ஆ.) சித்தாந்தத்தில் கர்த்திருத்துவம் ஓரிடத்திலுமின்மையின், ஆரோப்பியத்திற்குப் பிரமையினாலுண்டான சம்ஸ்காரமிராதவிடத்து ஆரோபமெங்ஙனமுண்டாம்? 78.

175. (ச.) அங்ஙனமன்று. (க) ஆரோப்பியமான விஷயத்தின் சம்ஸ்காரமே ஆரோபத்திற்குக் காரணமென்று கூறுவதே யிலகுவாம்.

(ஆ.) முதல் ஆரோபத்திற்குக் காரணம் யாது?. 79.

176. (ச.) (2) கர்த்திருத்துவாதி அத்தியாசப்பிரவாகம் அநாதியாகையால் நீ கேட்ட சங்கைக்கிடமின்று.

(க). ஆரோப்பியம்—பிராந்தி ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருப்பது.

(2) "பிரஹ்மம், ஈசுவரன், ஜீவன், அவித்தை, அவித்தைக்கும் சைதன்னியத்திற்குமுள்ள சம்பந்தம், அநாதி வஸ்துக்களின் பேதம் என்னும் ஆறும் சொரூபமாக அநாதியாம். உற்பத்தியில்லாத

177. தத்துவம்பத வாச்சியங்களான விசிட்ட சைதன்னியங்கட்கு ஐக்கியம்பொருந்தாதாயினும் இலக்ஷியசொருபத்திற்கு ஐக்கியம் யுக்தியால் சொல்லப்பட்டது.

வஸ்து சொருபமாக அநாதியெனப்படுகின்றது. இந்த ஆறு வஸ்துக்களும் உற்பத்தியாவதில்லை. ஆதலால் அவை சொருபமாக அநாதியாம்.

அகங்காராதிகளுக்குச் சுருதியில் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருத்தலால் அவை சொருபமாக அநாதியாகாவிடினும் பிரவாகரூபமாகச் சகல வஸ்துக்களும் அநாதியாம். சகல வஸ்துக்களின் பிரவாகம் நீங்குகிறதில்லை. அநாதிகாலத்தில் ஓர்கடமுமில்லையென்று சொல்லும்படியான அத்தன்மைய ஓர்காலமிருந்ததில்லை. ஆதலால் கடத்தின் பிரவாகம் அநாதியாம். இவ்வாற்றால் சகல வஸ்துக்களின் பிரவாகமும் அநாதியாம். பிரளயகாலத்திலும் சுழுத்தியிற்போலச் சகல வஸ்துக்களும் ஸம்ஸ்காரரூபமாயிருக்கின்றன.

ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் பிரவாகம் அநாதியாயிருத்தலின் பிரபஞ்சம் அநாதியெனப்படுகின்றது. இத்தன்மைய ஞானமில்லாதவனுக்கு முதல் அத்தியாசத்திற் கேதுவான சம்ஸ்காரம் பொருந்தாது என்னும் சங்கையுண்டாகிறது. சித்தாந்தத்தில் எந்த அகங்காராதி வஸ்துக்களின் அத்தியாசமும் எல்லாவற்றிற்கும் முதலில் இல்லை. ஆனால் யாவும் தத்தம் பூர்வபூர்வ அத்தியாசங்களுக்கு உத்தரோத்தர அத்தியாசங்களாயிருக்கின்றன. ஆதலால் சங்கை பொருந்தாது."

"1. பிரஹ்மம் அவித்தைக்கு அதிஷ்டானமாயிருத்தலின் அஃது அவித்தையினின்றும் உண்டாகின்றதில்லை. ஈசுவர ஜீவாதிகள் பிரஹ்மமின்றிச் சித்தியாமையால் பிரஹ்மம் அவைகளினின்றுமுண்டாகின்றதில்லை. ஆதலால் பிரஹ்மம் அநாதியாம்.

ஆகையினாற்றான், தத்துவமசியாதி வாக்கியங்கட்கு இலக்ஷிய சொரூபத்தைப் பிரதிபாதிப்பது அகண்டார்த்தத்துவம்; "சோயம்தேவதத்த:" என்னும் வாக்கியம் போலும்.

(2.) பிரஹ்மம் நிர்விகாரமாயிருத்தலின் அதனினின்றும் அவித்தையுண்டாகின்றதில்லை. ஈசுவராதி நான்கன்சித்தியோ அவித்தையினது சித்தியின் அதீனமாயிருத்தலின் அவற்றினின்றும் அவித்தையுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவித்தை அநாதியாம்.

(3-4) ஜீவேசுவரர்கள் கேவலம் பிரஹ்மத்திலிருந்தாவது கேவலம் மாயையிலிருந்தாவது பரஸ்பரத்தினின்றாவது சுவசித்தியின் அதினத்தின்பேதத்தினின்றாவதுஉண்டாகிறதில்லை. அவித்தியாசேதனங்களது சம்பந்தத்தின் சித்தியால் ஜீவேசுவரர்களின் சித்தியுளதாகின்றது. அச்சம்பந்தம் தானும் அநாதியாயிருக்கிறது. அதனினின்றும் அவர்களுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஜீவேசுவரர்களும் அநாதியாவர்.

(5.) பிரஹ்மமும் அவித்தையும் அநாதியாகலின் அவற்றின் தாதாத்மிய சம்பந்தமும் அநாதியாம்; அவற்றினின்றும் அது உண்டாகிறதில்லை. ஈசுவரன் முதலிய மூன்றன் சித்தியோ சம்பந்தத்தினது சித்தியின் அதீனமாயிருக்கின்றது; ஆதலால் அவற்றினின்றும் அஃது உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவித்யாசேதனங்களின் சம்பந்தம் அநாதியாம்.

(6). இவ்வைந்தவஸ்துக்களும் தாமே தம்மிலிருந்துண்டாகின்றனவெனக்கொள்ளின் ஆத்மாசிரிய தோஷமுண்டாகும். ஆதலால் இவ்வைந்து வஸ்துக்களும் தாம் தம்மினின்று முண்டாகிறதில்லை. எதனால் இவற்றிற்கு உற்பத்தியில்லையோ, அதனால் அவ்வைந்து வஸ்துக்களுக்கும் பரஸ்பரம் பேதமுண்டு. அதற்கும் உற்பத்தி பொருந்தாது.

(ஆ.) (க) காரியபரமான வாக்கியங்கட்கே பிராமாணிய முண்டு. 80.

இவ்வாற்றால் இவ்வாறுவஸ்துக்களுக்கும் உற்பத்தியில்லையாக லின் இவை சொரூபமாக அநாதியாம். அவற்றுள், (1) பிரஹ்மம் மூன்றுகாலத்திலும் பாதிக்கப்படாததாம்; ஆதலின் அநாதி அநந்த மாம்.

(2.) அவித்தை முதலிய வைந்தும் ஞானத்தால் பாதத்தை யடைகின்றன; ஆதலின் அநாதி ஸாந்தமாம்.

(3.) பிரபஞ்சம் அநாதியாதலால் வெகுகாலம் நிலைத்திருப்ப தாயிருத்தலின் சத்தியமாகுமே யென்னும் சங்கைக்கு

இது சமாதானமாம் :—எங்ஙனம்? இரச்சுவில் சர்ப்பத்தின் பிரமமுண்டாகின்றது; சொப்பனமுமுண்டாகின்றது. அது ஒரு கடிகை, ஒருசாமம், இரண்டுசாமம், நான்குசாமம்வரையிலும் பூர் வசித்தமும் அநாதி சித்தமுமாகக் காணப்படுகிறது. அல்லது சர்ப்ப முதலிய பிரமம் வருஷபரியந்தமுமிருக்கின்றது. என்றாலும் இரச் சுவின்ஞானமும் ஜாக்கிரத்தின் ஞானமுமுண்டாக அதன் முக்காலத் தின்மையின் நிச்சய வடிவ பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரப ஞ்சம் மித்தையாம். இதனுனே பிரவாக வடிவமாக அநாதி ஸாந்த மெனப்படுகின்றது"

என்று இங்ஙனம் விசாரசாகரத்திலும் அதன் விளக்கவுரை யிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

(க) வாக்கியம்: காரியபரம் சித்தபரமென்றிருவகைத்து. பிர விர்த்தி பரமான வாக்கியம் காரியபர (விதி) வாக்கியமெனப்படும். அது ஜோதிஷ்டோமத்தால் சுவர்க்ககாமன் யஜிக்கக்கடவன்; ஓதன காமன் தண்டுலத்தைப் பாகஞ்செய்யக்கடவன் என்றாற்போல்வதாம்.

178. (ச.) "உனக்கு மகன் பிறந்தான்" என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களிற் சித்தித்த வஸ்துவிலும் சங்கதியைக்கிரகித்தல் (சக்திஞானம்) வருவதால் நீ சொன்னது பொருந்தாது.

179. இங்ஙனம் சர்வப்பிரமாணங்கட்கும் அவிருத்தமாயும், சுருதிஸ்மிருதி புராணேதிகாசங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கிற ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியமானது வேதாந்த சாஸ்திரத்திற்கு விஷயமாமென்பது சித்தித்தது.

விஷயபரிச்சேதம்

முற்றிற்று.

சித்த (பெறப்பட்ட) வஸ்துவைப்பற்றிக் கூறும் வாக்கியம் சித்தார்த்தவாக்கியமாம். அது பிரக்ஞானம் பிரஹ்மம், அகம் பிரஹ்மாஸ்மி, தத்துவமஸி, அயமாத்மாப்பிரஹ்மம் என்றாற் போல்வதாம்.

பிரயோசன பரிச்சேதம்.

பிரயோசன நிருபணம்.

இனிப் பிரயோசனம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

180. எது அறியப்பட்டதாயிருப்பதால் தனக்குண்டாக வேண்டுமென்று விரும்பப்படுகின்றதோ அது பிரயோசனமாம். அது கௌணம் முக்கியமென் றிருவகைத்தாம். அவற்றுள்,

i. சுகம், துக்காபாவம் முக்கியப்பிரயோசனமாம்.

ii. இவ்விரண்டற்கும் சாதனம் கௌணமாம்.

சுகமும் i. சாதிசயம் (விசேஷத்துடன்கூடினது) ii. நிரதிசயம் (விசேஷமற்றது) என்றிருவகையாம். அவற்றுள்,

i. சாதிசயசுகம் விஷயசம்பந்தத்தினாலுண்டான அந்தக்கரணவிர்த்தியின் தாரதம்மியத்தினாலுண்டான ஆனந்தத்தின் லேசமாம். இதற்கு "இந்த ஆனந்தத்தின் ஓரம்சத்தினாலேயே இதர பூதங்கள் உபஜீவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன" என்னும் சுருதியே பிரமாணமாம்.

ii. நிரதிசயசுகம் பிரஹ்மமே. "ஆநந்தம் பிரஹ்ம" மென்று சுருதி முறையிடுகின்றது. ஆனந்தவடிவான பிரஹ்மப் பிராப்தியும் துக்க நிவிர்த்தியும் மோக்ஷமாம். இதற்கு "பிரஹ்மத்தை அறிந்தவன் பிரஹ்மமாகின்றான்" "ஆத்மாவை அறிந்தவன் சோகத்தைக்கடக்கின்றான்" என்னுஞ் சுருதி பிரமாணமாம்.

181. 1. லோகாந்தரப்பிராப்தியாவது, 2 லோகாந்தரத்திலுண்டான விஷயானந்தமாவது மோக்ஷமன்று. இவை யாவும் ஜன்னியமாகையால் அநித்தியமாகின்றன. ஆகையால், முத்தனுக்கும் புனராவிர்த்தியுண்டாம்.

(ஆ.) உன்மதத்தில் ஆனந்தப்பிராப்தியும் அனர்த்த நிவிர்த்தியும் சாதியா? அநாதியா? சாதியெனின்,எனக்குச்சொன்னதோஷம் உனக்கும்வரும்; அநாதியெனின், மோக்ஷத்தை உத்தேசித்துச் சிரவணாதிகளில் பிரவிர்த்தியுண்டாகாது. 81.

182. (ச.) நீ சொன்னதுஉசிதமன்று.சித்தமானபிரஹ்மவடிவ மோக்ஷம் அசித்தமென்னும் பிரம(மயக்க)த்தினால் அதன்சாதனத்தில் பிரவிர்த்தியுண்டாதல்கூடும். அனர்த்த நிவிர்த்தியும் அதிஷ்டானமான பிரஹ்மசொரூபமாயிருப்பதால் சித்தமாயிருப்பினும் உலகத்திலும் அடைந்ததை மீண்டும் அடைதலும், நிவிர்த்தித்ததை மீணடும் நிவிர்த்திப்பதும் பிரயோசனமாகக் காணப்படுகின்றன. என்னே? கையிலுள்ள சுவர்ணத்தை மறந்து வேறிடத்தில் தேடுங்கால் ஆப்தன் உன்கையில் சுவர்ணமிருக்கிறதென்று சொல்லுவதால் அடையாதது அடைந்ததுபோலும், காலிற் கயிறு சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் போது சர்ப்பம் சுற்றிக்கொண்டதென்னும் பிராந்தியுள்ளவனுக்கு ஆப்த வாக்கியத்தால் பரிகரிக்கப்பட்ட (நீக்கமாயிருக்கப் பட்ட) சர்ப்பத்திற்கே பரிகாரமுண்டாவதுபோலும், நித்திய சித்தமான ஆனந்தத்தை அடைதலும், அனர்த்தம் பரிகிருத (நீக்க)மாயிருந்தாலும் அதற்கு நிவிர்த்தியுண்டாதலுங் கூடும். இவ்வாறான மோக்ஷமே பிரயோசனமாம்.

183. "அந்தப்பிரஹ்மத்தையேயறிந்து மிருத்துவைக் கடக்கின்றான்" "மோக்ஷமடைதற்கு வேறுமார்க்கமின்று" என்னுஞ் சுருதியினாலும், அஞ்ஞானநிவிர்த்தி ஞானத்தால் மாத்திரம் சாத்தியமாமென்னும் நியமத்தாலும், அந்த மோக்ஷம் ஞானத்தால் மாத்திரம் சாத்தியமாம். அந்தஞானமும் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கியத்தை விஷயமாகக்கொண்டிருக்கின்றது; "ஓ ஜனகனே! நீ அபயத்தையடைந்து விட்டாய்" "நான் பிரஹ்மமென்றாத்மாவை அறியவேண்டும்" என்னுஞ் சுருதியாலும், "தத்துவமசி முதலியவாக்கியங்களாலுண்டான ஞானம் மோட்சசாதன" மென்னும் நாரதீய புராணவசனத்தாலுமென்க.

184. அந்த ஞானம் அபரோக்ஷம் (பிரத்தியட்சம்); பரோக்ஷமெனின் அது அபரோக்ஷப்பிராந்தியை நிவிர்த்திக்காது. அந்த அபரோக்ஷஞானம் தத்துவமசி முதலிய வாக்கிய ஜன்னியமென்று சிலர் கூறுகின்றனர். மற்றுஞ்சிலர் மநநநிதித்தியாசனங்களால் சுத்தமான அந்தக் கரணத்தினின்று முண்டாகின்றதென்பர்.

185. இவ்விஷயத்தில் பூர்வாசாரியர்களுடைய அபிப்பிராயம் வருமாறு :—

ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கும் தன்மை சாதனவிசேஷத்தினாலுண்டானதன்று; ஆனால் பிரமேயவிசேஷத்தாலுண்டாகின்றதென்று முன்னரே (முதற்பரிச்சேதத்திற்) சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, பிரஹ்மம் பிரமாதாவான ஜீவ

ஞேடொன்ருயிருப்பதால் தத்விஷயமான [அதனையே (அபேதத்தையே) விஷயமாகவுடைய] சப்த ஜன்னிய ஞானமும் அபரோக்ஷமாம். ஆகையினுற்ருன், (க)பிரதர்த்தநாதிகரணத்தில் பிரதர்த்தனை நோக்கி "பிரஞ்ஞாத்மாவான பிராணனுயிருக்கின்றேன்" "என்னை ஆயுசுவென்றும், அமிர்தமென்றும் உபாசிக்கவேண்டும்" என்றிந்திரன் கூறியவாக்கியங்களிலடங்கியிருக்கிற பிராணசப்தம் பிரஹ்மபரமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கஎன்னைஉபாசியென்றுதன்னைக்கூறும்சப்தத்திற்கு(அஸ்மத் சப்தத்திற்கு)பொருந்தாமையை ஆசங்கித்துஇதற்குச்சமாதானமாக "சாஸ்திர திருஷ்டியாத் உபதேசோவாமதேவவத்" என்னும் சூத்திரம் பிரவிர்த்தித்திருக்கிறது. அதன் அர்த்தம் சாஸ்திரதிருஷ்டியினுல் தத்துவமசி முதலிய வாக்கியங்களாலுண்டான நான் பிரஹ்மமென்னும் ஞானத்தால் இந்திரன் கூறிய உபதேசம் வாமதேவர்க்குண்டான ஞானம்போல் என்பதாம்.

ஆகையால் சப்த ஜன்னிய ஞானம் பிரத்தியக்ஷமே.

186. ஏனைய ஆசாரியர்களுடைய கருத்து வருமாறு:—

ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை கரணவிசேஷத்தாலுண்டாவதேயன்றி விஷய விசேஷத்தாலுண்டாவதன்று. ஒருசூட்சுமவஸ்து விஷயத்திலேயே (உ)படுகரணமுள்ளவனுக்கும், அபடுகரண முள்ளவனுக்கும் பிரத்தியக்ஷத்துவ அப்

(க) பிரதர்த்தநாதிகரணம் பிரஹ்மசூத்திரத்தின் ஒரு பகுதி.
(உ) படு—சாமர்த்தியம்.

பிரத்தியக்ஷத்துவ வியவகாரங்கள் காணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாவதில் இந்திரிய ஜன்னியத்துவமே காரணமாகையால் சப்தத்தாலுண்டான ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின்று. பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்திலும் மநந நிதித்தியாசனங்களினாற் சுத்தமான மனமே கரணம்; "மனதினாலேயே பார்க்கத்தகுந்தது" என்றதற்றொடக்கத்துச் சுருதிப்பிரமாண மிருப்பதால். மனதினால் அறியத் தகுந்த தன்றென்னும் சுருதிக்கு மநந நிதித்தியாசனங்களாற் சுத்தப் படாத மனதினால் அறியப்படாததென்பது பொருளாம்.

(ஆ.) இங்ஙனமாயின், (மனதினாலேயே அறியத்தகுந்த தென்று சொன்னால்)பிரஹ்மம் உபநிஷத்தாலேயே அறியத்தகுந்ததென்பது பொருந்தாது. 82.

187. (ச.) நான் கூறிய மனம் வேதஜன்னிய ஞானமுண்டானபிறகு பிரவிர்த்திக்கிறபடியால் வேதத்தை யுபஜீவித்து (அனுசரித்து)க்கொண்டிருக்கின்றது. வேதத்தை யுபஜீவிக்காமலிருக்கிற பிரமாணாந்தரங்களால் அறியப்படுந்தன்மையே வேதத்தினாலறியப்படுந்தன்மைக்கு விரோதமாம்.

"சாஸ்திர திருஷ்டி" சூத்திரமும் பிரஹ்மவிஷயமான மானதப்பிரத்தியக்ஷம் சாஸ்திரத்தினாலுண்டாவதால் பொருந்தும்.

அங்ஙனமே"* அபிசம்பிராதநே பிரத்தியக்ஷாநுமானாப் பியாம்-மேலும் பக்தித்தியான அநுஷ்டான காலத்தில்பரமாத்

*" அபிசம் ராதநே சூத்திராத் சாஸ்திரார்த்ததியானஜா பிரமா, சாஸ்திர திருஷ்டி மதாதாந்து வேத்தி வாசஸ்பதிஃ

மாவை யோகிகள் பார்க்கின்றனர்; சுருதி, ஸ்மிருதிகளாற்றெரிய வருகின்றது" என்னும்சூத்திரத்திற்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அந்த ஞானம் பாபக்ஷயத்தாலுண்டாகின்றது. அந்தப் பாபக்ஷயம் கர்மாநுஷ்டானத்தினு லுண்டாகின்றது. இவ்வாறு பரம்பரையாய்க் கர்மங்கள் ஞானத்தில் உபயோகப்படுகின்றன. ஆகையினாற்றான் 'இந்தப் பிரஹ்மத்தை வேதாத்தியயனத்தினாலும், யாகத்தினாலும், தானத்தினாலும், தபசினாலும், உபவாசத்தினாலும் பிராமணர்கள் அறிய இச்சிக்கின்றார்கள்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியும், "கர்மத்தினால் கலக்கமுள்ள சித்தமானது பரிபக்குவமடைந்த பிறகு (அதில்) ஞானமுண்டாகின்றது" என்னும் ஸ்மிருதியும் பொருந்துகின்றன. இவ்வாறு சிரவண மநந நிதித்தியாசனங்களும் ஞான சாதனங்கள்; மைத்திரேயிப் பிராமணத்தில் "ஆத்மா பார்க்கத்தகுந்தது" என்று ஆத்மதரிசனத்தை உத்தேசித்து அதற்குச் சாதனமாகக் "கேட்கத்தகுந்தது" "மனனம்பண்ணத் தகுந்தது" "நிதித்தியாசனம் பண்ணத்தகுந்தது "என்று சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களைவிதித்திருப்பதால். அவற்றுள்,

---

பரம்-அபிசம்பிராதபே என்னும் சூத்திரத்தினால் சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தியானம் பண்ணுவதாலுண்டான பிரமையானது சொல்லப்பட்டதோ அதுதான் சாஸ்திர திருஷ்டியென்று வாசஸ்பதியின் கொள்கை" என்று கற்பதருவிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

188. சிரவணமாவது அத்விதியமான பிரஹ்மத்தினிடத்தில் வேதாந்தங்களின் தாத்பரிய நிச்சயத்திற்கு அநுகூலமான மானச வியாபாரம்.

189. மநநமாவது சப்தத்தால் நிச்சயம் பண்ணப்பட்ட அர்த்தத்தில் பிரமாணாந்தர விரோதசங்கைவர அதன் நிவிர்த்திக்கு அநுகூலமான தர்க்கஞானத்திற்கு ஜனகமான மானச வியாபாரம்.

190. நிதித்தியாசனமாவது அநாதி துர்வாசனையினால் விஷயங்களிற் சென்ற சித்தத்தை விஷயங்களிற் செல்லாவாறு திருப்பி ஆத்மாவினிடத்தில் ஸ்திரமாகவிருக்கும்படி செய்யும் மானச வியாபாரம்.

191. அவற்றுள், நிதித்தியாசனம் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தில் சாக்ஷாத்காரணம்; "தியான யோகத்தையடைந்த யோகிகள் தம்முடைய குணங்களால் மறைபட்டிருக்கிற தேவாத்ம சக்தியைப்பார்க்கின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியால் நிதித்தியாசனத்திலும் மனனம் ஏதுவாம். மனனம் பண்ணுதவனுக்கு(ஆத்ம)விஷயம் திடமாகாமையின் அவ்விஷயத்தில் நிதித்தியாசனம்பொருந்தாது. மனனத்திலும்சிரவணம்காரணம். சிரவணமில்லாவிடத்துத் தாத்பரிய நிச்சயம் வாராமையால் சாப்தபோதம் உண்டாகமாட்டாது. சாப்தபோதம் உண்டாகாமையின் கேட்ட அர்த்த விஷயத்தில் இது யுக்தம் இது அயுக்தமென்னும் நிச்சயத்திற்கு அநுகூலமான மனனம்

பொருந்தாது. இம்மூன்றும் ஞானமுண்டாதற்குக் காரணங்க ளென்று சில ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.

192. பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்திற்குச் சிரவணமே பிரதான மான காரணம். மனனநிதித்தியாசனங்கள் சிரவணபலமாகிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்றபடியால் சிர வணத்திற்கு அங்கங்களென்று சிலர் கூறுகின்றனர். அந்த அங்கத்துவமும் மீமாம்ஸையின் மூன்றாவது அத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள சேஷத்துவவடிவமன்று. சேஷத்துவமானது (அங்க மானது) சுருதியாதிப்பிரமாணத்தாலறியத் தகுந்தது. பிரகிரு தத்திலோ சுருதியாதிகள் ஒன்று மிராமையின் சேஷத்துவம் சித்திக்கமாட்டாது.

அங்ஙனமன்றோ

சுருதி.

(i.) "நெல்லினால் யாகம் பண்ணவேண்டும், தயிரினால் ஓமம் செய்யவேண்டும்"

என்றதற்றொடக்கத்துச் சுருதியில் நெல்லானது யாகத் திற்கு அங்கம், தயிரானது ஓமத்திற்கு அங்கம், என்பதில் மூன் றும்வேற்றுமையாகிய சுருதி யிருப்பதுபோல் மனன நிதித்தி யாசனங்கள் அங்கமென்பதில் மூன்றும் வேற்றுமையாகிய சுருதி ஒன்று மின்று.

லிங்கம்.

(ii.) "தேவதைகளுக்கு வாசஸ்தலமாயிருக்குந் தர்ப்பை யைச் சேதம்பண்ணுகிறேன் "

என்றற்றிருடக்கந்து மந்திரங்களுக்குத்தர்ப்பையின் கண்டனத்தைப் பிரகாசம்பண்ணுவதில் சாமர்த்திய மிருப்பது போல் பிரகிருதத்தில் (க) ஒரு லிங்கமுமின்று.

வாக்கியம்.

iii. பிரதேசாந்தரத்தி (வேறிடத்தி)ற் படிக்கப்பட்ட பிரவர்க்கியம் என்னும்யாகம் அக்னிஷ்டோமப் பிரகரணத்தில் பிரவர்க்கியம் பண்ணவேண்டுமென்னும் வாக்கியத்தினல் அக்னிஷ்டோமத்திற்கு அங்கமாவதுபோல் சிரவணத்தை அநுவதித்து மனன நிதித்தியாசனங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கூறும் வாக்கிய மொன்றுமின்று.

பிரகரணம்.

iv. "சுவர்க்ககாமன் தரிச பூர்ணமாசமென்னும் யாகத்தைச் செய்தல் வேண்டும்" என்னும் வாக்கியத்தினல் தரிச பூர்ணமாசயாகம் பலசாதனமென்று தெரியவருகின்றது. அந்தப்பிரகரணத்தில் பிரயாஜமென்று சிலயாகங்கள் பலன்கூருது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பிரயோசனத்தோடு கூடியதரிச பூர்ணமாசப் பிரகரணத்திற் படித்த பிரயாஜாதிகள் பிரகரணத்தால் அங்கங்களாவனபோன்று பலசாதனமென்றறியப்பட்ட சிரவணத்தின் பிரகரணத்தில் மநந நிதித்தியாசனங்கள் சொல்லப்படவில்லை.

(க.) அர்த்தப் பிரகாசனசாமர்த்தியம் லிங்கமெனப்படும்.

(ஆ.) 'பார்க்கத்தகுந்தது' என்பதனால் தரிசனத்தைக் கூறி அதன் பிறகு சிரவணம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பலவத்தான (பிரயோஜனத்துடன் கூடிய) சிரவணத்தின் பிர கரணத்தில் சிரவணத்தின் சந்நிதியிற் சொல்லப்பட்ட மனன நிதித்தியாசனங்கட்குப் பிரயாஜ நியாயத்தால் பிரகரணத்தினா லேயே அங்கத்துவம் சித்தித்தலால் அது கூடாது. 83.

(ச.) "தியானம் யோகமென்னுமிவற்றோடு கூடினவர்கள் பரமாத்மாவைப் பார்க்கின்றனர்" என்றதற்றொடக்கத்துச்சுருதி யால் தியானம் சாக்ஷாத்கார சாதனமென்றுதெரியவருகின்றது. அதற்கு அங்காகாங்க்ஷையாலு (அங்கத்தின் அபேட்சையா லு)ம் பிரயாஜ நியாயத்தினாலும் சிரவணமனனங்களே அங்கங்க ளாம். (ஆதலால் அது கூடாது).

கிரம, சமாக்கியை.

v. கிரம vi. சமாக்கியைகள் தூரத்திற்றள்ளப்பட்டன. மேலும், பூர்வபக்ஷத்தில் விகிர்தியாகத்தில் பிரயாஜாதிகளை அநுஷ்டித்தல்வேண்டாம்; சித்தாந்தத்திலோ விகிர்தியாகத்தி லும் பிரயாஜாதிகளை அநுஷ்டித்தல்வேண்டுமென்று பிரயாஜாதி களில் அங்கத்துவ விசாரமானது பிரயோசனமுள்ளது.

193. பிரகிருதத்திலோ சிரவணமானது ஒன்றற்கும் பிரகிருதி ய(உபாதானம)ன்று, பிரகிருதியாயிருந்தால் மனன நிதித்தியா சனங்கள் ஆண்டும் அநுஷ்டிக்கத்தக்கனவாம்.

அப்போது அங்கத்துவவிசாரத்திற்குப் பலனுண்டாகும். ஆகையால் மீமாம்சையின் மூன்றாவது அத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள அங்கத்துவமானது மனன நிதித்தியாசனங்கட்குச் சம்பவியாது. ஆனால், எவ்வாறு கடாதிகாரியங்களில் மிர்த்பிண்டாதிகட்குப் பிரதான காரணத்துவமும் தண்டாதிகட்குச் சககாரிகாரணத்துவமுமென்று வியவகாரம் ஏற்படுகிறதோ அவ்வாறே சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்கட்கும் பிராதான்னிய (தலைமை) அப்பிராதான்னிய மேற்படும்.

“ சக்திதாற்பரியத்தோடு கூடின சப்தத்தின் நிச்சய ஞானம் (சிரவணமானது) பிரமேய ஞானத்தைக் குறித்து அடுத்த காரணமாயிருக்கின்றது; பிரமேய ஞானத்தைக் குறித்துப் பிரமாணம் சமீபத்திருப்பதால்.

மனன நிதித்தியாசனங்களோ சித்தத்தைப் பிரத்தியகான்மாவில் நிலைக்கும்படி செய்து ஏகாகாரமான விர்த்தியையுண்டுபண்ணிப் பிரஹ்மானுபவத்திற்குக் காரணமாகின்றன. ஆகையால் விசிஷ்டசப்த நிச்சயமானது பலத்தைக்குறித்துச் சந்நிகித (நெருங்கிய) காரணமாயிருக்கிறது.

மனன நிதித்தியாசனங்களோ அதற்கு அங்கமென்றேப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன” என்று விவரணக்கிரந்தத்தில் இவ்வர்த்தம் சூசிப்பிக் (குறிப்பிக்) கப்பட்டிருக்கிறது.

194. சிரவணாதிகளில் முமுட்சுவிற்கு அதிகாரம்; காமியகர்மத்தில் பலத்திலாசை யுள்ளவனுக் கதிகாரமிருப்பதால்.

மோட்ச விச்சையில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம், இகாமுத்திரபலபோகவிராகம், சம தம வுபரதி திதிட்சை சமாதானம் சிரத்தை யென்பனயாவும் உபயோகப்படுகின்றன.

மனத்தை அடக்குதல் சமம்.
பகிரிந்திரிய (வெளியிந்திரிய) நிக்கிரகம் தமம்.
விட்சேபாபாவம் (சித்தஞ்சஞ்சலப்படாமை) உபரதி.
சீதோஷ்ணாதி துவந்துவங்களைச் சகிப்பது தீதிட்சை.
சித்தத்தை யொருமுகப்படுத்துவது சமாதானம்.
குருவேதாந்த வாக்கியங்களில் விசுவாசம் சிரத்தை.

ஈண்டு உபரதி சப்தத்தினுல் சந்நியாசம் கூறப்படுகின்றது. ஆகவே, சந்நியாசிகளுக்கே சிரவணத்தில் அதிகாரமென்பர் சிலர்.

195. இன்னொருசாரார் உபரதிசப்தம் சந்நியாசத்தைக்கூறாமையின் விக்ஷேபாபாவமாத்திரம் கிருகஸ்தனிடத்தில் சம்பவிப்பதாலும், ஜனகாதிகளும் பிரஹ்மவிசாரம் பண்ணினதாகக் கேட்கப்படுதலாலும், எல்லாவாசிரமத்திற்கும் சாதாரணமாகச் சிரவணாதிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்று கூறுகின்றனர்.

196. சகுணோபாசனையும் சித்தத்தின் ஏகாக்கிரத்தன்மைவாயிலாக நிர்விசேஷப் பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்திற்கேதுவாம்.

"எவர்கள் நிர்விசேஷப் பிரஹ்மத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்க அசமர்த்தர்களோ அவர்களுக்காகச் சகுணப் பிரஹ்மம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எவர்களுக்குச் சகுணப் பிரஹ்ம உபாசனையினால் மனநிரோதமுண்டாகின்றதோ அவர்களுக்கு அந்தச்சகுணப்பிரஹ்மமே உபாதிகற்பனையின்றிப் பிரத்தியக்ஷமாய் விடுகின்றது" என்று கல்பதருவில் (1வது அத்தியாயம், 1-வது பாதம், 20- வது சூத்திரத்தி)ற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

197. சகுணோபாசகர்கள் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் பிரஹ்ம லோகத்தை யடைந்து ஆண்டு வேதாந்த சிரவணஞ்செய்து பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்தை யடைந்து பிரஹ்மாவுடன்மோக்ஷ மடைகின்றனர்; கர்மிகளோ தூமாதிமார்க்கமாகப் பிதிர்லோகஞ்சென்று கர்ம பலத்தை யனுபவித்துச் சுகானுபவ கர்மம் முடிந்த பிறகு பூலோகத்தையடைந்து எஞ்சிய பாபபுண்ணியத்திற்குத் தகுந்தவாறு பிரமாதி ஸ்தாவரபரியந்தமுள்ள ஜன்ம மடைகின்றனர்.

"சத்கர்மத்தை யநுஷ்டித்தவர்கள் நல்ல ஜன்ம மடைகின்றனர்; துஷ்கர்மிகள் கட்ட ஜன்மமடைகின்றனர்" என்னும் சாந்தோக்கிய சுருதி இதற்குப் பிரமாணமாம்.

198. நிஷித்த கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கின்றவர்கள் ரௌரவ முதலிய நரகங்களில் பாபத்தால் தீவிரமானதுக்கத்தை யநுபவித்து நாய் பன்றி முதலிய திரியக்காகவும் ஸ்தாவர ஜங்கமங்க

ளாகவும் பிறக்கின்றனர். இதுபற்றி அதிகமாகப் பேசின தமையும்.

199. நிர்க்குண பிரஹ்மசாக்ஷாத்கார மடைந்தவர்களுக்கோ லோகாந்தரகமனமின்று. இதற்குப் "பிரஹ்மஞானியின் பிராணன் வெளியிற்செல்லுவதின்று" என்னும் சுருதியே பிரமாணமாம். ஆனால் எவ்வளவு காலம் பிராரத்தகன்ம மிருக்கின்றதோ அவ்வளவு காலம் சுகதுக்காதிகளை அநுபவித்துப் பிறகு விதேக கைவல்லிய மடைகின்றனர்.

(ஆ.) "பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமடைந்த பின்னர் ஞானியின் கன்மம் நசித்து விடுகின்றது" என்றற்றொடகத்துச் சுருதியினாலும், "ஞானாக்கினி சர்வகன்மங்களையும் சாம்பராக்கி விடுகின்றது" என்றற்றொடக்கத்து ஸ்மிருதியினாலும், ஞானம் சகல கன்மநாசத்திற்கும் ஹேதுவென்று நிச்சய மிருக்கும் போது பிராரத்த கன்மமிருக்கின்றதென்பது பொருந்ாது.84.

(ச.) நீ கூறியது அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்று; "ஞானிக்கு அவ்வளவுதான் விளம்பம் (தாமதம்) (எவ்வளவுகாலஞ் சரீரம் நீங்கவில்லையோ அவ்வளவு காலந்தான்றாமதம்), சரீரம் போன பிறகு மோக்ஷமடைகின்றான்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியினாலும், 'அநுபவியாமல் கன்மங்கள்நாசத்தையடையமாட்டா' என்னும் ஸ்மிருதியினாலும், பலத்தைக்கொடுக்க ஆரம்பித்த கன்மங்கள்தவிர ஏனையசஞ்சித கன்மங்கட்கே ஞானத்தால் நாசமென்று தெரியவருகின்றமையின்.

சஞ்சிதம்: சுகிர்தம் (புண்ணியம்) துஷ்கிர்தம் (பாவம்) என்றிருவகைத்தாம்.

இதற்கு "ஞானியின் புத்திரர்கள் (க) தாயத்தையடைகின்றனர், மித்திரர் புண்ணியத்தை யடைகின்றனர், சத்துருக்கள் பாபத்தை யடைகின்றனர்" என்னுஞ்சுருதி பிரமாணமாம்.

(ஆ.) பிரஹ்மஞானத்தினல் மூலாஞ்ஞானம் (ஜகத்காரண மாயை) நிவிர்த்தியடைந்திருக்கும்போது அதன் காரியமான பிராரத்தகன்மத்திற்கும் நிவிர்த்தி யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமிருப்ப, ஞானிக்குத் தேகதாரணம் (இருப்பு) எங்ஙனம் பொருந்தும்? 85.

(ச.) பிரதிபந்தகமின்றியுள்ள ஞானமே அஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்திக்குமாகையால் பிராரத்த கன்மமாகியபிரதிபந்தகமிருக்கும்போது அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தியாவதாக அங்கிகரிப்பதில்லை.

(ஆ.) இங்ஙனமாயின், தத்துவஞானத்தினல் ஒருவனுக்கு மோக்ஷமுண்டாயின் யாவருக்கும் மோக்ஷமுண்டாதல்வேண்டும். அவித்தை ஒன்ருகையால் அதற்கு நிவிர்த்தியுண்டாகும்போது ஒருவரிடத்தும் சம்சாரமிருத்தல்கூடாது. 86.

(ச.) (இதற்கு) இஷ்டந்தானென்று சிலர் சாமாதானங் கூறுகின்றனர். வேறு சிலர் இத்தோஷத்தைப் பரிகரிக்கும் பொருட்டு

(க.) பிராசீனமான சொத்து தாயமெனப்படும்.

"இந்திரோமாயாபி:-பரமேசுவரன் மாயைகளால்" என்னும் பகு (பன்மை) வசனத்தால் அவித்தை அநேகமென்றங்கீகரித்துச் சமாதானங் கூறுகின்றனர்.

200. வேறுசிலர் அவித்தை ஒன்றே; அதற்கே ஜீவன்தோறும் பிரஹ்ம சொரூபத்தை மறைக்கின்ற சத்திகள் அனேகமாகவுண்டென்றுகூறுகின்றனர். ஆகையினுல், எவனுக்குப்பிரஹ்மஞானமுண்டாகின்றதோ அவனுக்கே பிரஹ்ம சொரூபத்தைமறைக்கின்ற ஆவரண சத்தியோடுகூடிய அவித்தை நாசமடைகின்றது; மற்றவனைக் குறித்து அந்த அவித்தைநாசமடைவதில்லையென்றங்கீகரித்திருப்பதால் ஒருவனுக்கு மோக்ஷம்வரின் எல்லாருக்கும் மோக்ஷம் வருமென்பதில்லை. ஆகையினுற்றான் "அதிகாரத்திலிருக்கிற புருஷர்களுக்கு அதிகாரமுள்ளவரையில் இருப்பு" என்னும் பிரஹ்மமீமாம்சை 3-வது அத்தியாயம் 4-வது பாதத்தில் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரம் வந்த அதிகாரிபுருஷர்களான இந்திராதிகட்கும் தேகதாரணம் பொருந்தாதெனஆசங்கித்து அதிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய பிராரத்தகன்மம் முடிந்தபிறகு விதேககைவல்லிய (முண்டா) மென்று சித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

"உபாசனுதிகளாலுண்டான சித்தியினுல் ஈசுவரனுக்குச் சந்தோஷத்தையுண்டு பண்ணி அடைந்த அதிகாரத்தை முடித்துப் பரமபத மடைகின்றனர்" என்று வாசஸ்பதி மிசிரராற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும், ஒருவனுக்கு மோக்ஷம்வரின் யாவருக்கும் மோக்ஷம் வருமென்னும் பக்ஷம் பொருந்தாதொழிகின்றது.

ஆகையினால், அவித்தை ஒன்றென்னும் பக்ஷத்திலும் ஜீவன்தோறும் ஆவரண சக்தி வெவ்வேறென் றங்கீகரித்திருப்பதால் இவன் பெத்தன் இவன் முக்தன் என்னும் வியவஸ்தை (வேறுபாடு) பொருந்துகின்றது.

ஆகையால், பிரஹ்மஞானத்தினால் அனர்த்த நிவிர்த்தியும் நிரதிசய (விசேஷமின்றிய) பிரஹ்மானந்தப் பிராப்தியுமாகிய மோக்ஷம் சித்தமாம்.

இங்ஙனம் பிரயோசன நிரூபணம் கூறப்பட்டது.

பிரயோசன பரிச்சேதம்

முற்றிற்று.

வேதாந்த பரிபாஷை

முற்றிற்று.

குருசேவதுணை.

சித்தாந்த பிந்து.

(சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு).

இதுவரைக்கும் தமிழில் வாராதது.

இது சங்கரபகவத் பாதாசாரிய சுவாமிகள் அருளிச் செய்த தசசுலோகியின் வியாக்கியானம். இவ்வியாக்கியானம் செய்தவர் ஆரியபாஷையில் மகாக்கியாதிபெற்ற மதுசூதன சரஸ்வதீ சுவாமிகள். இப்புஸ்தகம் ஆத்மா இன்னது அநாத்மா இன்னதுஎன்பதுபற்றிச் சுருதியாதிப் பிரமாணங்களுடன்யுக்தி சகிதமாக நன்கு விளக்கிக் கூறுகின்றமையின், வேதாந்த சாஸ்திரத்திற்கு ஓர் திறவுகோல்போல்வதாம். இதில் அறியவேண்டிய விஷயங்களெல்லாம் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் பண்டிதர்முதல் பாமரரீறுயுள்ள யாவரும் நன்குணருமாறு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புஸ்தகம் ஒவ்வொருவர் கையிலும் அத்தியாவசியகமா யிருக்கத்தக்க தென்பது அதனது விஷய அட்டவணையைப் பார்க்க நன்கு விளங்கும். இது உயர்ந்த கடிதத்திலச்சிடப்பட்டுள்ளது.

காலிக்கோ விலை அணா 10. ராப்பர் விலை அணா 8.

நாநாஜீவவாதக்கட்டளை

குறிப்புரையுடன்.

ஆரம்பத்தில் வேதாந்தம் படிப்பவர்களுக்கு இப்புத்தகம் பெரிதும் உபயோகமாயுள்ளது. உபாத்தியாயர் சகாயமில்லாமலே இதனால் வேதாந்தத்தின் பிரக்கிரியைகளெல்லாம் நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்புத்தகம் படிப்பவர்கள் வேறு எந்தவேதாந்த புத்தகங்களையும் படிப்பதற்கு

அதிகாரிகளாவர் ; நூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புரையுடன் கூடிய புதிய பதிப்பு. இதற்கு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் சிஷ்யர்—சுவாமி—ராமகிருஷ்ணானந்த ரவர்களும், கோயிலூர்-பொன்னம்பல சுவாமிக ளவர்களும், தஞ்சை-குப்புசாமி ராஜு அவர்களும் நல்லபிப்பிராயம் கொடுத்திருக்கின்றனர்.

விலை அணா 4.

வேதாந்தசாரம்.

சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு-வசனம்.

இது யாவருக்கும் விளங்கக்கூடிய எளிய செந்தமிழ் நடையில்வினாவிடையாக வசனரூபமாயுள்ளது. இவ்வரிய பெரியநூல் இதுகாறும் சுத்தபாடமாக வாராதது நோக்கி நன்கு ஆராய்ச்சி செய்து உயர்ந்த கடிதத்தில் தெளிவாயச்சிடப்பட்டுள்ளது. வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் முக்கியமான இரகசியங்களை யெல்லாம் எளிதிலறிந்து கொள்வதற்கு இது போன்ற நூல் தமிழில் பிறிதொன்றின்றென்பது அதனது விஷய அட்டவணையைப் பார்க்க நன்கு விளங்கும். இந்நூல் மோட்சஇச்சையுள்ள ஒவ்வொருவர் கையிலும் இன்றியமையாதிருக்கத் தக்கதாம்; சகல வேதாந்த சாஸ்திரார்த்தங்களை யெல்லாம் எளிதிலறிந்து கொள்வதற்கு ஓர் தீபம் போல்வதாம்.

ராப்பர் பைண்ட் விலை அணா 10.
காலிக்கோ பைண்ட் விலை அணா 12.

நவநீதசாரம் (வினா விடை).

வசனம்.

இது வாசிட்ட முதலிய நூல்களின் கருத்துகளைச் செவ்வனே விளக்கும். இப்புத்தகம் படிப்பதால் வாசிட்டமுதலிய அரியபெரிய நூல்களின் இரகசியங்களையெல்லாம் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளலாம். 158 பக்கங்கொண்ட புதிய பதிப்பு. காலிக்கோபைண்ட் விலை அணா 8.

வாக்கியசுதையென்னுந்

திருக்குத் திரிசிய விவேகம்.

மூலமும் உரையும் (மொழிபெயர்ப்பு).

இஃது அநேக வேதாந்த சாஸ்திரங்களின் ஆசிரியரும், சங்கரபீடத் தாசிரியரா யெழுந்தருளியிருந்தவருமாய வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகளா லருளிச்செய்யப்பட்டது. வேதாந்த சாஸ்திரங்களின் முக்கிய அபிப்பிராயத்தை மிகவும் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கியிருப்பதுபற்றி இது முமுட்சுக்க ளொவ்வொருவராலும் பொன்னேபோற் போற்றப்படுவது. சமாதிபுரிய விருப்புள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாததாயுள்ள இந்நூல் சுத்தப் பதிப்பாக உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தி லச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. விலை அணா 2.

திருக்குறள் பரிமேலழகருரை,

தெளிபொருள் விளக்கம், கருத்துரை, குறிப்புரை.

விலை ரூபாய் 6.

இப்புத்தகம் டிம்மி 8 பக்கங்கொண்ட அளவில் 1300 பக்கங்களுக்கு மேற்பட்டது ; 2 வால்யமாகக் கலிக்கோ பைண்ட் செய்யப்பட்டுள்ளது. உபாத்தியாயர் சகாயமில்லாமலே பரிமேலழகருரையின் அருமை பெருமைகளை யெல்லாம் இதனால் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். தெளிபொருள் விளக்கம், கருத்துரை, குறிப்புரைகள் பரிமேலழகருரைக்கிணங்கப் புதிதாய் எழுதப்பட்ட முதற் பதிப்பு.

திருவாசகம்.

இது பிழையறப்பரிசோதித்து,

உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.
பாக்கெட்சைஸ் $5\frac{1}{2} \times 3\frac{1}{2}$ அங்குலம் அளவு.

காலிக்கோ பைண்ட் விலை அணா 10.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரம்.

விலை ரூபாய் 4.

இந்நூல் வேதவித்தும் பிரஹ்மவித்துமாகிய மஹாத்மா ஸ்ரீ சாதுநிச்சலதாஸரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

வேதாந்தத்தின் பிரக்கிரியைகளையெல்லாம் சுருக்கவாயி லாககன்கு விளக்கிக்கூறும் இது ஹிந்தி பாஷையிலிருந்தல் பற்றி அதனைத் தமிழ்நாட்டாருக் குபயோகமாக்குவான் கருதி விசாரசந்திரோதயம், தர்க்ககௌமுதி, ஹடயோகப்பிரதீபிகை, ஸ்ரீவிருத்திரத்னுவலி, பாலபோதம், அபரோக்ஷாநுபூதி, தத்துவ மஸி மகாவாக்கியம், சுவாத்மநிருபணம், வேதாந்தபரிச்சேதம் முதலியநூல்களின் மொழிபெயர்ப்பாசிரியரும்பெரியாருமாகிய தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீமத் வெ குப்புசாமிராஜு அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ விருத்தி ரத்னுவலி.

(ஹிந்திபாஷை மொழிபெயர்ப்பு).

விலை அணு—12.

இந்நூல் ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரத்தைச் சங்கிரகித்துக் கூறு வது. இதனாசிரியர் பண்டித சிரோமணியும் பிரஹ்மநிஷ்டா பருமான பீதாம்பரஜீயவர்கள். இது தமிழ்மக்க ளியாவருக்கு முபயோகமாமாறு ஸ்ரீமத்-வெ குப்புசுவாமிராஜு அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ஸ்ரீபாலபோதம்.

(ஹிந்திபாஷை மொழிபெயர்ப்பு).

விலை ரூபாய் ஒன்று.

இந்நூல்மேற்படிபீதாம்பரஜீ அவர்களால்ஹிந்திபாஷையி லியற்றப்பட்டது. ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியத்தை யென்பது உபதேசவடிவமாகக் கூறுமிது தமிழ்மக்க ளியாவருக்கும்

பயன் படுமாறு ஸ்ரீமத்-வெ. குப்புசாமிராஜு அவர்களால் தமி ழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

மோட்ச சாதன விளக்கம்.

விலை ரூபாய் 2.

இதில் ஏறக்குறைய அரியபெரிய 300 விஷயங்கள் பிர மாண சகிதமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் நல்லா சிரியரிடத்துப் பல வருடங் காத்திருந் தறியத்தக்க விஷயங்கள் பலவும் தெளிவாயறிந்துகொள்ளலாம். இது மோட்ச விச்சை யுள்ளவர்கட்குப் பரமசாதனமா யுள்ளதென்பது இதன் பெய ராலேயே நன்குவிளங்கும். இது டிம்மி 72 பாரங் கொண்டது.

வேதாந்த பரிபாஷை.

(சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு).

இதுவரைக்குந் தமிழில் வாராதது.

இது வேதாந்த வித்வ சிரோமணி யென்று மிகப்பிர சித்தி பெற்றுள்ள தர்மராஜ தீட்சிதராலியற்றப்பட்டுள்ளது. இஃதெட்டுப் பரிச்சேதமுடையது. இதனால் வேதாந்தத்திற் குரிய பிரமாணங்க ளிவ்வளவென்பதும் அவற்றின் பயனும் வேறு அநுபவ ரகசியங்களும் தெளிவா யறிந்துகொள்ளலாம்.

காலிக்கோ விலை அணா 12. ராப்பர் விலை அணா 10.

தர்க்கபரிபாஷை குறிப்புரையுடன் அச்சில்.

சர்வதரிசன சங்கிரகம் - மொழிபெயர்ப்பு. இதிற் சார்வாக முதலிய 16 மதசித்தாந்தங்க ளடங்கியிருக்கின்றன. அச்சில்.

தாயுமான சுவாமிகள் பாடல் பாடபேதத்துடன்		0	8	0
ஹடயோகப் பிரதிபிகை (யோகநூல்)		1	8	0
தத்துவமசி மகாவாக்கியம் ,,	ராப்பர்	0	2	0
அபரோக்ஷாநுபூதி ,,	,,	0	2	0
சுவாத்மநிரூபணம் ,,	,,	0	3	0
தருக்ககௌமுதி ,,	,,	0	4	0
வேதாந்தபரிச்சேதம்	,,	0	6	0
பஞ்சதசப்பிரகரணம் வசனம் வினாவிடை	காலிக்	1	0	0
கோ பிரபுலிங்கலீலை ,,	,,	0	12	0
ஸ்ரீ குமாரதேவர் சாஸ்திரக்கோவை		0	10	0
சூதசங்கிதை (செய்யுள்)	,,	1	8	0
ஸ்ரீ பக்தலீலாம்ருத வசனம்	,,	3	0	0
நாலடியார் மூலமும் உரையும் இங்கிலீஷ்மொழிபெயர்ப்புடன்	,,	1	2	0
துவைதசைவ கண்டனம் முதற்பாகம்	காலிக்கோ	2	0	0
துவைதசைவ கண்டனம் இரண்டாம்பாகம்		1	8	0
ஔவை குறள்		0	2	0
அத்துவிதவுண்மை (ராயல் 32 பேஜில்)		0	1	0
திருவிளையாடற் புராணம் மூலம்	காலிக்கோ	1	8	0

கோ. வடிவேலு செட்டியார்,

தமிழ்ப்பண்டிதர், 15. வேங்கடாசல ஆசாரிவீதி,

கோமளேசுவரன் பேட்டை, சென்னை.